

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
บทที่ ๒ ฉบับที่ ๓๕ วันอังคารที่ ๕ มีนาคม ๒๕๑๕



๕ บท



รัฐประหาร ?

โรจนาไฟฟฟ้าประมาญ : สื่อกีตต์เบือวไทย

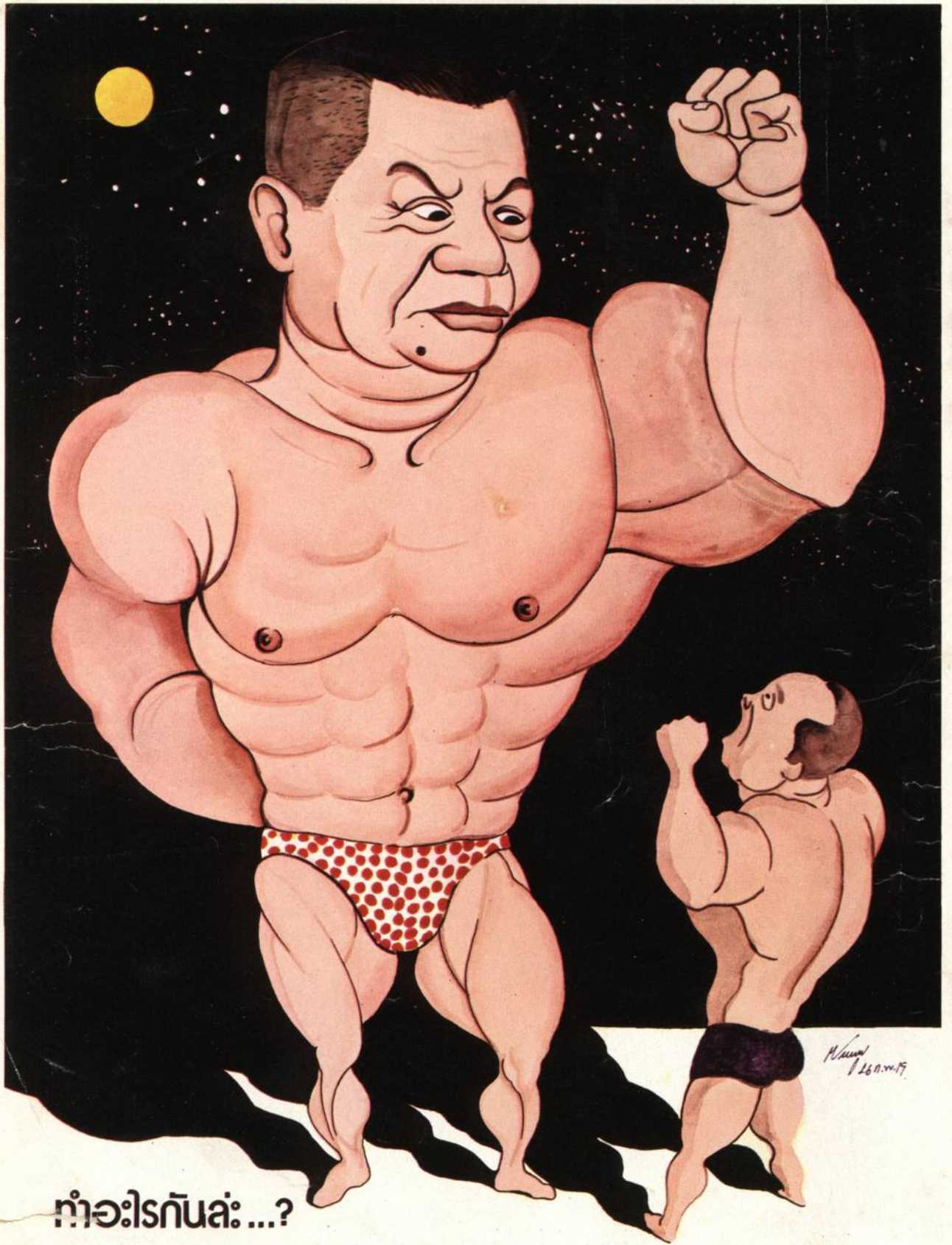
เชมร : กนามชอกอกบองไทย

สิมกาศก :

สิปัตท หวสัถการมกั

พุทธคยา : สิณญลัคนบณิแห้วคววมหวั

สุวรรณิ สุคนธา ชะอย่าง



ทำอะไรมันล่ะ...?

M. Siam
26.11.19

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์ จตุรัส อาคาร เอ็ม เอ เอฟ ชั้น 3 ถนนสุขุมวิท กท.5

.....ควันทอง...รายงานพิเศษของจตุรัสฉบับที่แล้วเรื่อง ซี ไอ เอ กับหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ
สำนักงานข่าวที่ทางสหรัฐ ปล่อยให้ข่าวเมื่อเร็วๆนี้ในการปล่อยข่าวสหรัฐจะอยู่ที่อินไทยก็คือสำนักข่าว

...ยู พี ไอ.....

.....ท่านเจียง ชารี บอกว่าไม่ได้เชิญแต่คุณชาติชายขอมาพบ.....คุณชาติชายขอมาพบเอง เลิน
ออกข่าวว่าทางนี้อยากพบก็จับกัน.....การพบปะกันที่ว่ายที่ปล่อย เบ็ค เป็นอันว่ายกเลิกกันเท่านั้น.....
ไม่ถึงสิบวันหลังจากนั้นก็เกิดเรือ เซมร ไทยยิงกันน้ำทะเลกระจาย...สองวันหลังจากข่าวออก.....
การเจรจาระหว่างไทยกับ เซมร เลื่อนไปอย่างไม่มีกำหนด.....

.....เครื่องบินสอดแนมแบบ ยู 2 จำนวนอย่างน้อยสองลำจะอยู่ในไทยต่อไปเพื่อการบินถ่ายรูปรทาง
ทหาร.....ทางฝ่ายไทยตั้งข้อแม้ว่าจะอยู่ต้องไม่บินเข้า เขตประเทศ เพื่อมา.....

.....เหตุการณ์ในลาวซีกจะไปที่ใหญ่...รายงานของผู้สื่อข่าว จตุรัส ในเวียงจันทน์รายงานมาว่า
เมื่อสองอาทิตย์ที่แล้วมีการก่อวินาศกรรมระเบิดคลังน้ำมันสนามบินวัดไตในเวียงจันทน์...ไม่มีรายงาน
ข่าวออกมาแต่อย่างใด...เป็นที่เชื่อกันว่าฝ่ายขวาที่ยังตกค้างอยู่ในลาวก่อการร้ายขึ้น.....

.....อ.ส.ท.ตั้งเป้าหมายโครงการ 5 ปีจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาไทย 2.2 ล้านคน เฉลี่ยอยู่ในไทย
คนละ 7 วัน จ่ายคนละ 1200 บาทต่อวัน...จะทำรายได้ให้รัฐหนึ่งหมื่นแปดพันล้านบาทต่อปี.....
จะจริงแค่ไหนก็ต้องรอดู.....

ธนาคาร เลอ แห่งสวิสเซอร์แลนด์ ชื่อชนม์ครไทยผ่านธนาคารในไทยครั้งละหนึ่งล้านบาทมาสองครั้ง
แล้วและกำลังจะซื้อเป็นครั้งที่ สาม ธนาคารชาติอเมริกาไปแล้ว สอง ครั้ง...ครั้งนี้ชกเอะใจว่าซื้อ
เอาไปทำอะไรกันแน่...สอบถามมายัง เจ้าหน้าที่ฝ่ายการทองเที่ยวเอกชน.....

.....พลโทฉลาด นีรัตศิริ เงียบอยู่คั้งนานตั้งแต่กลับจากเวียดนามจนกระทั่งมาเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการ
ทหารบก...มาถึง เอาตอนนี่ว่า เป็น"ผู้ใหญ่"ที่นำพวกนายทหารยศนายพัน...เคยบนกับหนังสือพิมพ์
เยอรมันว่า สถานการณ์บ้านเมือง เป็นอย่างนี้เห็นไม่ไหว.....

ทาน / ยู พี ไอ / ชาติชายขอมาพบเอง / เครื่องบินสอดแนม / หนึ่งหมื่นแปดพันล้านบาท /
เลอ / พลโทฉลาด นีรัตศิริ /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญูรัตน์

กองบรรณาธิการ
จำนงค์ ภควรวุฒิ ยวดี ธนาพิทยา
ดิถี ดิถรัตน์ รัตม์ เผ่าเหลืองทอง

ปนัดดา เลิศลาอ่ำไพ

ประจักษ์ จิตรใจ

มนตรี จังสรีอารักษ์

ยุทธพงศ์ ภูริสัมพันธ์

วิสา คัญทัพ

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ค่านุณ สัทธิตสมาน

ขงขง พานิชผล

ไชยยศ ปิ่นประดับ

ชนศักดิ์ จริยโสภิต

เรอียงยศ จันทระศิริ

การ์ตูน : ตระกูล พีระพันธ์

ฝ่ายศิลป์

เมตตา วงศ์ศิริ ประจวบ พักคณพันธ์

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.

Goran Gester

Jean Louis Arnaud, Saigon

Jean Thoraval, Hanoi

John Everingham, Vientiane

Marcel Barang, Singapore

Mike Morrow, S.E. Asia

Paul Wilson, Kuala Lumpur

T.D. Allman, New York

W. Burchett, Paris

Steffam Hildebrand, Stockholm.

ผู้จัดการ ประชาสัมพันธ์

มงคล วุฒิสงห์ชัย จารึก จินตกวีวัฒน์

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบุญชาติศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา

เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๖๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๖๖

ต่อ ๒๓

ยุทธ บริการ : ผู้จัดการฝ่าย

๑๘๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๘๑๐๐๘๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

พ.ศ. ๒๕๑๕ ไตรศักราช ๒๒๕๑๖๖-๘

จัดรีตี ๒





หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

พ.ศ. ๒๕๖๓ วันที่ ๓๕ วันอังคารที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๕

๓	จดหมาย	เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน/เป็นห่วง/ใครว่าจะไป/หงุดหงิดกับสถิติสตรี
๖	จดรัส	ตั้งหารบุญสนอง บัณฑิตการณ์ให้เครียดยิ่งขึ้น
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	คดีอมเรศ/ทหารเตรียมพร้อม/เรืงออกกม.ประกันความปลอดภัยของคณงาน/มอบผ้าถุงให้สมัคร/ชมรมที่สุราษฎร์/ใช้เรือเล็กตะเวนลำน้ำโขง
๕	เพื่อนว่า	พอเตาเข้าบ้านสี่พักกองไฟ/๕ โจรปล้นแล้วเปิด
๑๐	บ้านเรา	เขมร: หลีกเดี่ยวของความสำเร็จของไทย/อมเรศ ผู้ต้านกำแพง กอ.รมน./น้ำมันดินไม่ออก/เตรียมพร้อม ๑๒ ชม.
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	ประชุมผู้แทนที่มอสโคว์/ญี่ปุ่นดำเนินสัมพันธ์กับเวียดนาม/สหรัฐฯ กับบังโกล่า/ซีไอเอ. กับ นสพ./สอนภาษาสเปนในลาว/ธุรกิจต่างชาติในอินโดนีเซีย/เงินช่วยเหลือต่างประเทศของสหรัฐฯ/นักโทษรัสเซียหายตัว/คณงานฐานทัพเกาหลีเรียกร้องสิทธิ/นักใต้เขาญี่ปุ่นในเนปาล
๒๑	มองไทย	ปัญหาในและนอกบ้านของไทย/ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในอินโดจีน
๒๒	บ้านเขา	ความตื้นตัวของพลังทหารฝ่ายก้าวหน้าในยุโรป/ฟิลิปปินส์ : อำนาจที่กำลังสั่นคลอนของมาร์คอส/จีน-นิกสัน การเดินของวิถีการเมือง
๒๘	สัมภาษณ์	ลิขิต หงส์สดารมภ์
๓๓	รายงานพิเศษ	คำให้การของ จูเลียต ชิน
๓๗	มุขจดรัส	
๓๘	จารกรรม	ปกปิด ลับ ลับมาก ลับสุดยอด
๔๐	ผู้ชาย	สัญญาชย์ กัณท์ ทายาทอินเดีย
๔๒	ลมชายทุ่ง	ความข้นขมกับควายที่ถูกขาย
๔๔	วิทยาศาสตร์การแพทย์	โรคท้องร่วงกำลังระบาด
๔๕	แฟนฉัน	ถามคณงานให้ถามคณรัก
๔๖	ห้องเที่ยว	พุทธคยา: สัญญลักษณ์แห่งความหวัง
๔๗	กีฬา	ไก่ชน: การพนันของคณบนความเจ็บปวดของสัตว์
๔๘	คนเขียนหนังสือ	สุวรรณี สุคนธาชะอ่ย่าง
๕๐	เพลง	ลมที่เปลี่ยนทางของลูกทุ่งสัจธรรม
๕๒	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	ภิญโญ ทองเจือ ประชาชนค้อยุงชาวของผก./โรคไร้เดียงสาของหนัง

จากหมาย

เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน

เรื่องมีอยู่ว่า กำนันทรงอิทธิพล หัวคะแนนของรัฐมนตรีคนหนึ่งหนน หลังผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่ง และคบคิดผู้หวังจะสมัคร กำนันสมัยหน้ากำหนดผู้สมัครอีกคนหนง ผู้สมัครทั้งสองได้คะแนนสูสีกันมาก ฝ่ายกำนันกลัวแพ้ ไม่ยอมให้เปิดหบนบัตร นายอำเภอเองคงนึกไม่ถึงว่า ถ้ายอมแล้ว เรื่องจะถึงรัฐมนตรีเจ้าพ่อกำนันคนหนน สั่งให้เปิดหบไป ปรากฏว่ากำนันเล่นไปหา รัฐมนตรีกันกลางดึกคนหนน พอเช้า ผู้ว่าราชการจังหวัดถึงกับมาหา นายอำเภอกระทุ่มแบนและรูเรื่องราว โดยตลอดมาอย่างคแล้ว ผู้ว่าฯ คนหนง เป็นอดีตปลัดจังหวัดคนหนง หัวแฉกของรัฐมนตรีคนหนนเหมือนกัน ความทกขยาของชาวบ้าน หากเรื่องเล่นเร็วอย่างนกดช นรอนกันไปตามๆกัน เพราะหม้อข้าวตัวเองถูกไฟจ้อลนอยู่ ผลประโยชน์ตัวทงหนน

ดูการแข่งขันเป็นผู้แทนฯของปวงชนชาวไทย มาดจอกแล้ว ไม่มีอะไรอ่อนท่ามอคนสมัครผู้แทนฯ และไม่มีอะไรงอกเร็วเท่าหน้าคนสมัครที่ไปงานบ้าน งานวัดต่างๆเลย

บุญสืบ
กระทุ่มแบน สมุทรสาคร

เป็นห่วง

ดิฉันติดตาม จดรัส มาโดยตลอดไม่ว่าจะอยู่ในสภาพลมลูกคลุกกลานเพียงใดก็ตาม แต่ระยะหลังน รุตักเป็นห่วง เพราะหนังสือของคุณคอยคุณภาพลงไปมากในเรื่องข่าวในประเทศ การเจาะข่าวอย่างลึกซง หรือ

การสืบทอดในลักษณะที่แตกต่างไปจาก นสพ. รายวันทำกันดูเหมือนจะหายากเต็มที่ เรื่องที่กล่าวมาข้างต้นจะแข่งกับ นสพ. รายวันฉบับต่าง ๆ ทั่ว ๆ ไปที่ผู้สื่อข่าวพิเศษมีฝีมืออยู่หลายท่านแต่ก็ไม่เห็นจะได้มีโอกาสแสดงฝีมือมากเพียงใดเลย ยกตัวอย่างข่าวที่ข่าวกีฬาได้แทนที่จะเจาะแบบ "ถึงแดง" กลับประโคมข่าวเอ็กเกริกแบบหนังสือพิมพ์รายวันธรรมดา ข่าวหรือเรื่องทลใน นสพ. รายสัปดาห์ควรให้ประเด็นและมีคุณค่าควรแก่เงินที่ผู้อ่านจ่ายออกไป

หวังว่า จตุรัส คงรับฟังคำวิจารณ์ (ออกจะตำหนิเล็กน้อย) ของดิฉัน และนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
ศรินยา จรัสวงศ์
สัปดาห์ กรุงเทพ ฯ

ใครจะไป
ใครว่า U.S.A. จะถอนฐานทัพก็ในเมื่อฐานเรดาร์บนยอดคอคอยอินทนนท์ กำลังเร่งมือก่อสร้างต่อไป ตลอด ๒๔ ชั่วโมง อย่างในภาพที่ส่งมาใหม่



วิจารย์ กรุงเทพ ฯ
หยุดหงิดกับสิทธิสตรี
อ่าน จตุรัส มากี่นาน ยังไม่เคยจดหมายมาเลยด้วย วันนี้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์เช้าข่าวหนังสือหยุดหงิดต้องขอเขียนมาระบายสักหน่อย ถ้าเห็นว่าไรสาระก็ลงตะกร้า ไปนะคะ ดิฉันไม่ว่าอะไร
ข่าวนำหยุดหงิดของดิฉันก็คือเรื่องคุณสมภาร ปม. ได้ผัดลุง จตุรัส ๕

ดิฉันไม่ค่อยสนใจนักหรอกนะคะว่า ใครถูกใครผิดในกรณีของคุณสมภารกับสหภาพแรงงาน และก็ไม่ได้ติดตามข่าวมาโดยละเอียดด้วย แต่ที่มาติดใจตอนนั้นก็คือ ทางฝ่ายสหภาพที่แสนเก่งของคุณสมภารนั้นได้ให้ "ผัดลุง" แก่คุณสมภาร เพื่ออะไรไม่ทราบ ดิฉันไม่ทราบจริงๆ คุณจะช่วยตอบให้หายข้องใจหน่อยได้ไหม

ทำไมสัญญาฉบับของผู้หญิงจึงต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทะเลาะกันของเขาด้วย เป็นสิ่งต่างหรือ เป็นเครื่องหมายของความน่าอัศจรรย์อย่างนั้นหรือ

ดิฉันไม่สามารถเข้าใจได้เลยว่าทำไมเวลาผู้ชายทะเลาะกัน แล้วต้องมีการค้ากันว่า "ไอหน้าตัวเมีย" หรืออะไรทำนองนั้น เหตุผลเดียวกับที่ดิฉันคิดออกก็คือ ผู้ชายเหล่านั้นยังมีทัศนคติทางเพศมากเหลือเกิน

ก็ไม่อยากจะทำเอาการกระทำของคนๆ หนึ่งเป็นเครื่องตัดสินพฤติกรรมของสหภาพแรงงานทั้งกลุ่ม แต่การปล่อยให้พฤติกรรมเช่นนั้นออกมาได้ในที่ประชุมของสหภาพฯ สหภาพฯ ก็น่าจะควรรับผิดชอบบ้าง คุณไพศาล ถ้าอ่าน จตุรัส ละก็ ช่วยตอบดิฉันหน่อยก็คงจะดี
ถ้ามีอะไรหยุดหงิด จะเขียนมาใหม่ค่ะ

นิตานาด
ป.ล. กลุ่มเรียกร้องสิทธิผู้หญิงต่างๆ เขาไม่เดือดร้อนเรื่องกินบ้างหรือคะ คุณสุวรรณาทเคยเขียนคอลัมน์ผู้หญิงของ จตุรัส น่าจะแสดงความเห็นอะไรออกมาบ้างนะ

คุณวิศิษฐ์ กรวิทาศิลป์ (ว-๑๐๗๓)
กรุณาแจ้งที่อยู่ใหม่ให้แก่กองจัดการจตุรัสอีกครั้งด้วย

จตุรัส

ทุกวันอังคาร และศุกร์

**ยื่นหยุด
เคียงข้าง
ประชาชน**

อัตราค่าสมาชิกต่างประเทศ

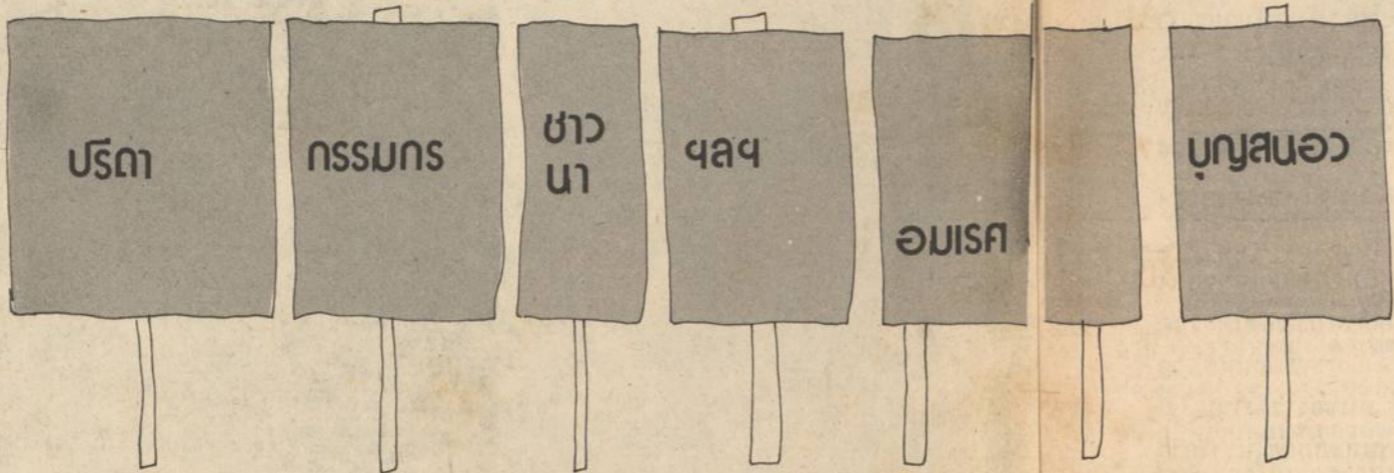
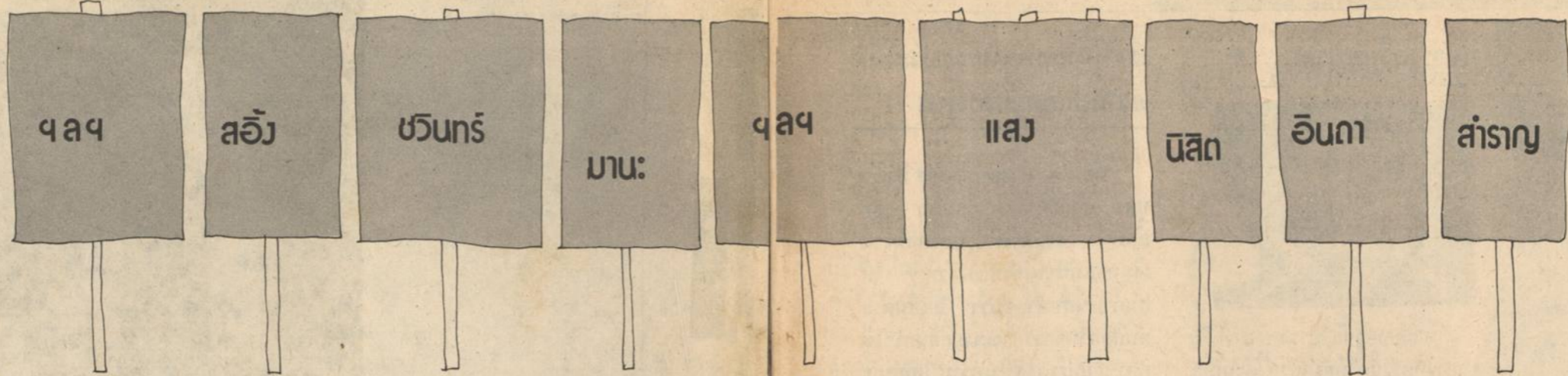
ประเภทสมาชิก	๓ เดือน	๖ เดือน	๑ ปี
ทางอากาศ	๓ เดือน	๖ เดือน	๑ ปี
กลุ่มแหลมทอง	๑๕๑ บาท	๒๕๒ บาท	๕๕๙ บาท
เอเชีย	๒๐๖ บาท	๔๑๒ บาท	๘๑๙ บาท
ยุโรป	๒๙๖ บาท	๕๙๒ บาท	๑,๑๖๙ บาท
อเมริกา	๓๗๖ บาท	๗๕๒ บาท	๑,๕๐๕ บาท
แอฟริกา	๓๕๓ บาท	๖๕๑ บาท	๑,๓๕๑ บาท
ออสเตรเลีย	๓๐๔ บาท	๖๐๓ บาท	๑,๑๙๕ บาท
ทางเรือ			
อเมริกา	๑๖๕ บาท	๓๒๓ บาท	๖๓๖ บาท
ออสเตรเลีย	๑๒๕ บาท	๒๕๕ บาท	๕๘๐ บาท

อัตราค่าสมาชิกในประเทศ

ประเภทสมาชิก	๓ เดือน	๖ เดือน	๑ ปี
๓ เดือน	๖๐ บาท		
๖ เดือน		๑๑๕ บาท	
๑ ปี			๒๒๐ บาท

หนังสือข่าวกรอง
บรรณาธิการ

ธนาณัติส่งจ่าย ปณ. กลาง
ในนาม นายมงคล วุฒิสงขันธ์
๕๒ อาคารเอมเอเอฟ.
ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕



ขวาพี่มากซ้าย มืออินรับจับ

สังหารบุญสนอง บับสถานการณ์ให้เครียดยิ่งขึ้น

ยังไม่ทันที่กลิ่นคาวเลือดของ นายอมเรศ ไชยสะอาด นักศึกษาหนุ่ม ความเคลื่อนไหวทางการเมืองในระดับ สำคัญจะจางไปจากบรรยากาศทางการเมืองในระหว่างนี้ ความตายของ นายบุญสนอง บุญโยทยาน เลขานุการพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย เมื่อคืนวันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ก็มาเพิ่มความตึงเครียดให้กับสถานการณ์ทางการเมืองช่วงก่อนการเลือกตั้งขึ้น อีกหลายทบทวี

การลอบสังหารบุญสนอง เป็น เรื่องที่น่าตื่นตะลึงอย่างขงขวด ไม่ เฉพาะแต่กับนักเคลื่อนไหวฝ่ายซ้าย ซึ่งกำลังมีความรู้สึกว้า สูดเสียกำลัง ในฝ่ายของตน ไปด้วยวิธีการอันสกปรก และป่าเถื่อนเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่สร้างความสั่นสะเทือนแก่ นักการเมืองทุกฝ่าย ตลอดทั้งผู้เกี่ยวข้อง และสนใจความเคลื่อนไหวทางการเมืองทั้งมวลด้วย เพราะนายบุญสนองเป็นถึงเลขานุการของพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย และเป็นผู้ ทมับบทบาทสำคัญอย่างแท้จริงผู้หนึ่ง

ในนโยบาย และการเคลื่อนไหว ต่างๆ ของพรรคฝ่ายซ้ายอันดีหวัง พรรคนี้

ไม่ว่าผู้วางแผนสังหารทั้งสอง รายนี้ รวมทั้งผู้วางแผนสังหารนักกิจกรรมอีกหลายราย ในวงการนักศึกษาที่ถูกลอบสังหารไปก่อนหน้านี้ จะได้รับการเปิดเผยออกมาว่ามีความ เกี่ยวพันเชื่อมโยงกันได้หรือไม่ก็ตาม แต่กรณีลอบสังหารหลายๆ กรณีที่เกิดขึ้นตักๆ กันในช่วงระยะนี้ ก็น่า เสมือนจะพยายามใหม่ผลเป็นการบับ คนให้นักเคลื่อนไหวทางการเมืองใน ฝ่ายนี้ถือปฏิบัติยาตอบโต้ จะด้วย

การชุมนุมประท้วง เรียกร้องความ เป็นธรรม หรือด้วยวิธีการอันใดก็ตาม ความรุนแรงในทางใดทางหนึ่งขึ้นมา ให้ได้ แล้วสถานการณ์ไม่สงบที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาเหล่านี้ ก็จะเป็นขอ อย่างอย่างสำหรับปฏิบัติการใดๆ “เพื่อรักษาความสงบ” จากกลุ่ม อำนาจบางกลุ่มที่กระเหี้ยนกระหือรือ รอสถานการณ์นั้นอยู่

ข่าวการสังเตรียมพร้อมทาง ทหาร ซึ่งมโนความหมายเพื่อรับมือ หรือด้านรัฐประหารของผู้บัญชาการ ทหารบกเมื่อกกลางสัปดาห์ที่แล้ว ก็ เป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่ยืนยันถึงความ เป็นจริงของเค้าลางการปฏิบัติการ

“เพื่อรักษาความสงบ” โดยกลุ่ม อำนาจที่ต้องการรวบอำนาจทางการเมือง ไว้ในมือของตนโดยไม่ใช้วิถี ทางรัฐสภา หรืออาจเรียกได้ว่าเป็น กลุ่มบุคคลที่ไม่ต้องการให้มีการ เลือกตั้ง ๔ เมษายน ขึ้น

การเรียกร้องความสัมพันธ์รูป ใหม่ ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ภาย หลังวันที่ ๒๐ มีนาคม ก็เป็นอีกกรณี หนึ่งที่จะเสริมเพิ่มความตึงเครียดทาง สถานการณ์การเมืองไทยขึ้น ได้อีก ในเมื่อมองเห็นกันได้ว่า ฝ่าย สหรัฐฯ จะไม่สามารถรับเงื่อนไข ของทางกระทรวงการต่างประเทศ ไทยได้

ดังนั้น ช่วงระยะเวลาจากกระ หว่างนี้ จนถึงวันที่ ๔ เมษายน จึง เป็นช่วงระยะที่ช่องโอกาสของการ เล่นการเมืองแบบนอกระบบรัฐสภา จะเกิดขึ้นได้สูง

อมเรศ บุญสนอง หรือใครอีก บางคนที่จะเป็นเหยื่อรายต่อไป นอก จากจะตกเป็นเหยื่อของผู้ที่มอดุมการ ฝ่ายตรงข้ามแล้ว ความตายของพวกเขา ก็ยังจำเป็นมากสำหรับการเดิน เกมทางการเมืองในระหว่างนี้ด้วย เป็นข้อเท็จจริงทางการเมือง ที่ เข้มโหด ร้ายกาจ แต่ก็เป็นข้อเท็จจริงที่ฝ่ายสูญเสียต้องเรียนรู้ และ ตอบโต้ด้วยความสุขุม

คดีอมเรศ



พล.ต.ท. มนต์ชัย พันธุ์คงชน รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปรามอาชญากรรมกล่าวถึงกรณีสังหารนายอมเรศ กับสอมวลชน เมื่อวันที่ ๒๖ กพ. ว่า เท่าที่สอบสวนจนถึงขณะนี้ ประเด็นที่ว่า นักศึกษามากันเองนั้น เป็นประเด็นที่ตัดทิ้งไปได้แล้ว

ผู้ต้องสงสัย ๓ คน ที่ถูกควบคุมตัวอยู่คือ นายสมศักดิ์ อมฤกษ์ พนักงานหาประกันภัยของบริษัทไทยสมุทรประกันภัย นายประคอง เภาสันเทษะ แพทย์ประจำตำบลด่านนอก และนายแจ่ม แลจะบก ชาวบ้านในหมู่บ้านด่านนอก ได้ให้การกับตำรวจว่าในคืนเกิดเหตุ นายสมศักดิ์ ได้ไปขอยืมบันลูกของยาวจากนายประคอง ทางตำรวจกำลังดำเนินการพิสูจน์สารตะกั่วและกำมะถันจากมือของนายสมศักดิ์ และจะเดินทางไปตรวจสอบที่เกิดเหตุอีกในวันที่ ๒๗ กพ.

ผู้ต้องสงสัยทั้งสามคน เป็นสมาชิกของนาวพลโดยการชักนำของนายแผน พลับจ้อย ผู้จัดการบริษัทไทยสมุทรประกันภัย

จตุรัส ๘

ทหารเตรียมพร้อม



พลเอกบุญชัย บำรุงพงศ์ ผู้บัญชาการทหารบกได้ออกคำสั่งด่วนเมื่อ บ่ายวันที่ ๒๕ กพ. ให้ทหารในเขตกรุงเทพมหานครเตรียมพร้อม และห้ามทหารทุกคนออกนอกกรุงเทพฯ ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ น. ของวันที่ ๒๕ กพ.

ในวันที่ ๒๕ นายทหารชั้นผู้ใหญ่เข้าร่วมประชุมกันที่สวนรณฤถ์อย่างคึกคัก หนึ่งสัปดาห์ของฉบับรายงานถึงสาเหตุที่ทำให้มีการส่งเตรียมพร้อมครั้งนี้ เนื่องจากมีกลุ่มนายทหารหนุ่มและนายทหารชั้นผู้ใหญ่บางคนต้องการทำการรัฐประหาร

พลเอกบุญชัย ได้ยกเลิกคำสั่งเตรียมพร้อมเมื่อเวลา ๖.๐๐ น. ของวันที่ ๒๖ ก.พ. และได้ยอมรับกับสอมวลชนเมื่อวันที่ ๒๖ ว่า มีทหารบางกลุ่มคิดจะรัฐประหารจริง แต่ถูกตัดทอนจากนายทหารชั้นผู้ใหญ่ฝ่ายที่มความคิดสุขุมรอบคอบ ที่เห็นว่า หากมีการรัฐประหารตอนนั้น จะต้องมีกรนองเลือดเป็นแน่

พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร รองนายกฯ กล่าวว่า ต่อไปก็จะมีกรเตรียมพร้อมอีก เพื่อเป็นการซ้อมความพร้อมไปเรื่อยๆ มรว. ก็ถูกรับไปปราโมช นายกรัฐมนตรีที่เดินทางไปประชุมอาเซียนที่บาหลี และกลับมาถึงเมืองไทยเมื่อค่ำวันที่ ๒๖ กพ. กล่าวว่า ตนทราบล่วงหน้าแล้วว่า จะมีการส่งเตรียมพร้อม

เร่งให้ออกกฎหมายประกันความปลอดภัยคนงาน

พล.อ.ต. นายแพทย์น้อย ปาณิกบุตร และนายแพทย์สมพล กฤตลักษณ์ กรรมการที่ปรึกษาพนักงานเงินทดแทนของกรมแรงงาน ให้สัมภาษณ์สอมวลชนว่า ไม่เห็นด้วยกับที่สภาหอการค้าจะขอเลื่อนการให้กฎหมายมาตรฐานความปลอดภัยออกไป ๑ ปี พร้อมทั้งแสดงความเห็นตำหนิผู้คัดค้านกฎหมายนี้ว่า เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมาก กล่าวที่จะต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยเพื่อขออุปกรณป้องกันอันตราย โดยไม่คำนึงถึงผลที่ทำให้คนงานเกิดอันตรายถึงพิการ

นายแพทย์ทั้งสองยกตัวอย่างคนงานของโรงงานทำแบตเตอรี่รถยนต์ "แก๊งเซ็ง" ที่ขอย้ออนนุษ ว่าคนงานทั้ง ๑๔ คนของโรงงานนี้ มีสารตะกั่วที่มีพิษสะสมอยู่ในร่างกายในขีดอันตรายทุกคน คนงานที่ทำงานเกิน ๓ เดือนขึ้นไป จะมีร่างกายอ่อนแอ ปวดท้องและปวดข้อกระดูก

นายแพทย์สมพลกล่าวว่า โรงงานที่มอันตรายจากสารเคมีมีพิษมากได้แก่ โรงงานทำแบตเตอรี่ และโรงงานทำไฟฉาย

มอบผ้าถุงให้สมัคร

สมาชิกสหภาพแรงงานผู้หนึ่งมอบผ้าถุงให้นายสมัคร สุนทรเวช โดยผ่านทางนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ขณะที่มี มรว. เสนีย์ ปราโมช และนายดำรง ลัทธพิพัฒน์ แห่งพรรคประ

ชาติปัตย์ ไปปรับความเข้าใจกับกลุ่ม สหภาพแรงงาน ณ ที่ทำการของกลุ่ม สหภาพที่การไฟฟ้าวัดเลียบ

กลุ่มสหภาพแรงงานเคยประกาศว่า มาตรการพรรคประชาธิปไตย เนื่องจากนายสมัคร สุนทรเวช รอง เลขาธิการพรรค กล่าวดูหมิ่นคนแคเหลน กลุ่มสหภาพว่า เป็น "แก๊งค์ข้างถนน"

นายสมัครเองของดแสดงความ เห็นต่อสหภาพฯ และกล่าวกับหนังสือพิมพ์ว่า แม้สหภาพจะประกาศ ความบาตรตน แต่ตนยังเชื่อว่า จะได้รับเลือกตั้ง

ชุมนุมที่สุราษฎร์ เรียกร้อง ถอนทหาร

ประชาชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนประมาณ ๓,๐๐๐ คน ได้ชุมนุมกันที่หน้าศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานีเมื่อวันที่ ๒๐ กพ. เรียกร้องให้ รัฐบาลสั่งถอนทหารที่ส่งไปปราบผู้ ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในเขตห้าอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นายอนันต์ สงวนนาม ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี รายงานเขา มายังกระทรวงมหาดไทย การชุมนุม ของประชาชนครั้งนี้ได้รับการสนับสนุน จากศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาฯ และมีความเชื่อมโยงกับคอมมิวนิสต์

พล.ท. สัมภ์ จิตรปฏิมา แม่ทัพภาคที่สี่กล่าวว่า การชุมนุมประท้วง ครั้งนี้ มีพรรคการเมืองหนึ่งหนุนอยู่ เพื่อต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง การปกครองไปเป็นระบบคอมมิวนิสต์

ทางฝ่ายชุมนุมประท้วง มีตัวแทน แลกกับสอมวลชนว่า ฐานปฏิบัติการของทหารทั่วคลองปราบ ต้า

บลพรรี่ อำเภอนาสาร ได้จับชาวบ้านไปประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ คนแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๕๑๔ จับไปซ้อมและเผา หรือไม้ก็จับใส่ถุงโยนลงมาจากเครื่องบิน ผู้ประท้วงจะจัดนิทรรศการแสดง ที่หน้าศาลากลางเปิดเผยรายชื่อผู้ สาปสูญ และกลุ่มผู้ประท้วงต้องการ ให้ถอนทหาร โดยเฉพาะหน่วยที่ประจำ อยู่ทั่วคลองปราบ อำเภอนาสาร นั้น

ขยับถอนฐานทัพ



พล.ต. ประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ชี้แจง ว่า การถอนทหารสหรัฐฯ จะต้อง ถอนออกตามกำหนดเดิม คือวันที่ ๒๐ มีนาคม อย่างไรก็ดีอะไรเปลี่ยนแปลง ส่วนสถานีเรดาร์ที่เกาะคา และ ค่ายรามสูรนั้น กองบัญชาการทหาร สูงสุดกำลังพิจารณาว่า จะสมควรขอ เครื่องมือเหล่านี้ไว้หรือไม่ และ กำลังพิจารณาตัดแปลงท่าเรือที่ตัดหีบ ให้เป็นท่าเรือลากสำหรับบริการพาณิชย์

เพื่อนว่า

พ่อเฒ่าเข้าป่า สิ้นชีพคากองไฟ

พ่อเฒ่าเข้าป่าตัดฟัน เป็นลมล้ม พับทับกองไฟ เมียไปพบศพตายตัว ดำเนินต่อตะโก

เวลา ๘ น. เศษ วันที่ ๑๓ เดือนนี้ รตท. นิยม วิชัยดิษฐ์ สวส. สกอ. บ้านโฮ้ง จังหวัดลำพูน ได้รับแจ้งว่า มีคนแก่ตายอยู่ในกองไฟที่ป่าละเมาะ หลังที่ว่าการอำเภอบ้านโฮ้ง ขอให้ ออกไปสอบสวนด้วย

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้ง จึงได้ออกไปสอบสวนยังที่เกิดเหตุ พร้อม อนามย์อำเภอ พบร่างที่ถูกไฟเผา ใหม่เกรียมทั้งตัว นอนอยู่ข้างกอง เถาถ่านที่เกิดจากการเผาป่า ชายผู้ ตาย ทราบชื่อยกภายหลังว่า ชื่อนายชอน แดงชาติ อายุ ๗๒ ปี เป็นราษฎร บ้านห้วยท่า หมู่ ๓ ต. บ้านโฮ้ง จ. ลำพูน จากการตรวจชันสูตรศพไม่ พบรอยบาดแผลจากการถูกทำร้าย แต่อย่างใด

เจ้าหน้าที่สันนิษฐานว่าก่อนเกิด เหตุ นายชอนคงจะเข้าป่าไปตัดไม้ หาฟันในป่า และได้นำเอากิ่งไม้แห้ง ไปเผาที่กองฟืนที่คนเผาทางไว้ก่อน แล้ว ขณะที่นายชอนไปขี้นอยู่ใกล้ กองไฟนั้น นายชอนเกิดเป็นลมล้ม สิ้นสติทับไปบนกองไฟ กระทั่งถูก ไฟไหม้ร่าง ถึงแก่ความตาย เจ้าหน้าที่ สอบสวนแล้ว จึงมอบศพให้ญาติ นำไปจัดการต่อไป

นสพ. ไทยนิวส์

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙

๕ โจรบุกปล้นเล้าเป็ด กลางทุ่ง

๕ ดาวโจรใช้มัดและปืนเป็นอาวุธ บุกเข้าปล้นเล้าเป็ด จับเจ้าของรวมหม่อมอย่างทารุณจนสลบคามือ คั้นเงินสดไปได้ ๓๐๐ บาท และต้อนฝูงเป็ดไปจำนวน ๑,๕๐๐ ตัว

นายวิลาส นิมมवल อายุประมาณ ๕๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๖ ตำบลคอนใหญ่ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี เป็นเจ้าของเล้าเป็ด และส่งไข่เป็ดขาย เมื่อก่อนวันที่ ๘ เดือนกุมภาพันธ์ ขณะทนายวิลาสกำลังหลับอยู่ในกระท้อหลังเล็กกลางทุ่งนาในหมู่บ้านดังกล่าว ได้มีคนร้าย ๕ คน ม้ออาวุธปืนและมัดบุกเข้าไป ทั้งหมดรวมล้อมกรอบนายวิลาสและตัดด้วยด้ามปืนตามมัด จนนายวิลาสสลบ จากนั้น จึงกั้นเงินจากตัวนายวิลาสไปได้ ๓๐๐ บาท และต้อนเป็ดต้อนเป็ดขังมอยู่ทั้งหมด ๑,๕๐๐ ตัว ราคา ๓๐,๐๐๐ บาท ไปเกลยงเล้า หายไปในความมืด

นสพ.ก้าวหน้า ราชบุรี
วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เขมร : หลักเดียวของความสำเร็จของไทย

“ทำไมต้องคิดว่าความสำเร็จของการติดต่อระหว่างไทยกับเขมรนั้น เป็นเพราะเงินช่วยติดต่อให้ ทำให้ไม่คิดว่าเราทำเองได้บ้าง” ปลัดกระทรวงการต่างประเทศไทยพูดกับ จอร์สเมื่อเร็ว ๆ นี้

ถึงแม้ปลัดกระทรวงการต่างประเทศไทยจะยืนยันเช่นนั้น แต่ก็ยังเชื่อกันในหมู่นักการทูตว่า ความสำเร็จของนโยบายต่างประเทศของไทย ในการติดต่อกับเขมรนั้นเป็นสิ่งที่ไทยต้องการอย่างยิ่ง เพราะว่าไทยได้พลาดจากการติดต่อกับรัฐบาลใหม่ของลาว และความสัมพันธ์กับเวียดนามก็ยังค้างเตงอยู่ ดังนั้นเขมรจึงเป็นความหวังสุดท้ายของช่วงระยะนี้

ในระยะที่รองนายกรัฐมนตรีเขมรมาไทยนั้น อุปทูตจีนวังเจ้าออกห้องรองนายกเขมรทุกครั้งก่อนและหลังการประชุมในการเจรจาครั้งนั้น ต่างฝ่ายต่างไม่ได้พูดถึงเรื่องที่ยังค้างกันอยู่ระหว่างประเทศทั้งสอง ก็คือปัญหาชายแดนไทยเขมรซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยเสด็จเจ้าสุทนต์เป็นรัฐบาลก่อนที่จะถูกอดีตนายพลลอนนอลทำรัฐประหาร ทางฝ่ายเขมรนั้น ปัญหาที่คาดกันว่าจะพูดกับฝ่ายไทยได้คือปัญหาชายแดนและปัญหาเรือประมงไทย ลานานนำของเขมรอยู่เสมอเพื่อจับปลา เพราะปลาที่อ่าวไทยหมดไปแล้ว แต่ในการเจรจาครั้งนี้มิได้พูดถึงเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจังนอกจากตกลงกันไว้ว่า หากมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นทั้งสองฝ่าย จะต้องพูดจากันอย่างสันติ

หลังจากไทยประสบความสำเร็จ

ในการต้อนรับรองนายกเขมรได้ไม่นานก็เกิดปัญหาชายแดนระหว่างประเทศทั้งสองขึ้น คือการที่ชาวนาไทยปลุกข้าวในเขตที่ทางการเขมรอ้างว่าเป็นของเขมร เจ้าหน้าที่ระดับสูงของฝ่ายไทยเคยบอกกับ จอร์สว่า ในการพบปะกันระหว่างรัฐมนตรีต่างประเทศไทย และรองนายกเขมร เอียงสาร์ที่ปอยเปตนั้น ทางเขมรได้ขอร้องให้ชาวนาไทยอย่าเข้าไปเกี่ยวข้าวที่เข้าไปปลูกในเขตเขมร ทั้งนี้ทางการเขมรจะเกี่ยวข้าวนั้นส่งให้ไทยเอง ทางฝ่ายไทยได้ตอบว่าทางไทยยินดีให้เป็นเช่นนั้นหากว่าทมิการปลุกข้าวดังกล่าวเป็นของเขมร แต่หลังจากเจรจาไม่นาน ชาวนาไทยก็ได้เข้าไปเกี่ยวข้าวในเขตเขมรและถูกไล่อังออกมา

ทางฝ่ายไทยพยายามติดต่อกับรองนายกรัฐมนตรีเขมรอีกครั้งหนึ่ง แต่ได้รับคำตอบว่าทางรองนายกเขมรยังติดธุระอยู่ เจ้าหน้าที่เขมรที่ปอยเปต ซึ่งมีหน้าที่ติดต่อกับฝ่ายไทยนั้นไม่มีอำนาจที่จะตัดสินใจเองได้ อย่างมากก็ได้แต่ทำตัวเป็นผู้ผ่านข่าวของฝ่ายไทย ไปยังกรุงพนมเปญเท่านั้น หลังจากเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นไม่นานก็เริ่มมีข่าวการปะทะกันระหว่างกองกำลังของฝ่ายไทยและฝ่ายเขมรเสมอ และบางครั้งก็มีข่าวเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ว่า ตำรวจชายแดนไทยเหยียบกับระเบิดเขมรในเขตไทย เหตุการณ์เหล่านี้ดูเหมือนจะแสดงให้เห็นว่าการเดินทางมาไทยของรองนายกรัฐมนตรีเขมรครั้งนี้ไม่ได้ก่อผลดีอะไรขึ้นมาในสายตาของประชาชนบางกลุ่ม



เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยเองเข้าใจว่า จะต้องพยายามคงความสัมพันธ์ที่เพิ่งเบ็ดกับรัฐบาลเขมรใหม่ให้ได้ จึงติดต่อกับรัฐบาลเขมร โดยใช้อุปทูตไทยในปักกิ่งติดต่อกับเจ้าหน้าที่เขมรที่นั่นเพื่อจัดให้มีการพบปะระหว่างฝ่ายไทยกับฝ่ายเขมรจนออกครั้งหนึ่งในระดับรัฐมนตรีต่างประเทศไทยกับ

รองนายกรัฐมนตรี เป็นที่น่าสังเกตว่า ครั้น ไทย ไม่ได้ ใช้ สำนักงานติดต่อกับไทยเขมรที่ชายแดนหรือประเทศกับปอยเปต แต่ใช้สถานทูตของประเทศทั้งสองในปักกิ่งแทน เชื่อกันว่าฝ่ายไทยคิดว่าในการติดต่อกับรัฐบาลในพนมเปญนั้นหากติดต่อผ่านทางปักกิ่งจะรวดเร็วกว่าทางปอยเปต

อย่างไรก็ตาม ไทยไม่ได้รับคำตอบจากฝ่ายเขมรว่ารองนายกรัฐมนตรีเขมรจะพบรัฐมนตรีต่างประเทศไทยได้เมื่อไรแน่ นอกจากว่าทางเขมรเองนั้นสั่งบังคับถึงฝ่ายไทยเรียกร้องให้ไทยทำการขนย้ายหรือให้ถอดเจ้าหน้าที่ชนเบ่ง ๆ ของรัฐบาลเขมรเก่าออกจากไทยเสีย

ขอเรียกร้องของฝ่ายเขมรครั้งนี้ ทางฝ่ายไทยตอบด้วยบันทึกว่า ไทยขอให้เขมรตอบข้อของใจที่ขำว่า เขมรเป็นเส้นทางเข้าประเทศไทยของทหารป่าและอีกทั้งยังมีโรงเรียนฝึกของทหารป่าในเขมรด้วย หลังจากนั้น ก็มีรายงานว่าว่าเอียงสารจะพบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทยในวันที่ ๒๗ เดือนนี้

อย่างไรก็ตามรัฐมนตรีต่างประเทศไทยได้ให้สัมภาษณ์ระหว่างการประชุมกลุ่มอาเซียนที่พญา เม

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ เอียงสารเป็นผู้ต้องการพบและรัฐมนตรีชาติชายจะไปพบทางฝ่ายเอียงสาร

ไม่นานนักหลังจากที่คำสัมภาษณ์ออกไป กระแสข่าวของจตุรัสในวงการทูตก็แจ้งว่า ทางรองนายกรัฐมนตรีเขมรได้ทำหนังสือด่วนถึงฝ่ายไทยว่า ทางรัฐบาลเขมรนั้นไม่ได้ต้องการพบฝ่ายไทยก่อน แต่ฝ่ายไทยต่างหากที่ต้องการพบฝ่ายเขมร การออกข่าวว่าเขมรต้องการพบฝ่ายไทยนั้นไม่ถูกต้อง ดังนั้นทางฝ่ายเขมรจึงขอยกเลิกการพบปะกันในวันที่ ๒๗ เดือนนี้จนกว่าจะตกลงกันใหม่

อย่างไรก็ตาม กระแสข่าวแจ้งว่า ทางฝ่ายเขมรนั้นหาทางออกให้ไทย โดยอ้างเพิ่มเติมว่าการที่จะต้องยกเลิกการพบปะกันครั้งนี้ก็เพราะสถานการณ์ชายแดนระหว่างไทยกับเขมรนั้นยังไม่เหมาะต่อการเจรจากัน

หนังสือด่วนของเขมรครั้งนี้มาถึงไทยก่อนที่จะเกิดการยิงกันขึ้นระหว่างเรือราชนาวีไทยกับเรือยามฝั่งของเขมร ใกล้เกาะกูด เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ประมาณเจ็ดวัน การปะทะกันครั้งนี้ไม่มีข่าวแน่นอนว่าเกิดขึ้นเพราะเหตุใด นอกจากรายงานกองบัญชาการทหารสูงสุดของไทยว่า เมื่อวันที่ ๒๐ เรือเขมรขึงเบ็นเรือหาปลาติดอาวุธ ยิงเรือหาปลาไทยซึ่งกำลังหาปลาอยู่ในน่านน้ำสากล หลังจากเรือไทยถูกจมหนึ่งลำ เรือไทยลำอื่นๆ ได้หนีเข้าเขตน่านน้ำไทย เรือยามฝั่งของไทยซึ่งอยู่ใกล้บริเวณนั้นยิงเรือเขมรจมลำหนึ่ง เรือเขมรอีกลำก็หนีกลับเขาน่านน้ำเขมรไป

การยิงกันจนทะเลกระเจิงระหว่างเรือไทยและเรือเขมรครั้งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ไม่ช้าต่างฝ่ายต่างก็มีเหตุผลมาตีแผ่กัน แต่ที่แน่ก็คือเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้การยกเลิกการพบปะระหว่างฝ่ายไทยกับฝ่ายเขมรดูง่ายเข้ามา

อมเรศ ไชยสอาด

๗ ผู้แทนแนวกำแพงของ กอ.รมน.

“... แม้ว่าความตายจะมาเยือนเราง่าย ๆ และดูเหมือนจะเป็นเพื่อนกับพวกเราไปเสียแล้ว เพราะเพื่อนของเราคนแล้วคนเล่า ได้พบความตายในขณะที่ยังไม่ถึงเวลาอันสมควร โดยมีสาเหตุเพียงเพราะเขาเหล่านั้นต้องการความยุติธรรมและสิ่งมื่อต่อสู้เพื่อให้ได้มันมาเท่านั้นแต่เมื่อมันเกิดขึ้น เราก็คอดที่จะเสียใจไม่ได้ แต่การตายของเขาจะไม่ไร้ประโยชน์อย่างแน่นอน แม้ว่าเขาจะไม่ได้เห็นสังคมที่เขาใฝ่ฝัน แต่สังคมที่เป็นธรรมจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนบนผืนแผ่นดินนี้...”

นั่นเป็นถ้อยคำร่าเริงอันลึกซึ้งของผู้ที่มชวตอยู่ในวันนั้น และวันพรุ่งนี้ที่มอบให้แก่อมเรศ ไชยสอาด กรรมการศูนย์นิสิตฯ และรองประธานสหพันธ์นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล “ลูกทวดคนหนึ่งของประชาชน” ตามสัญญาที่เพื่อนๆ เรียกเขา ซึ่งถูกลอบยิงจนเสียชีวิตไปเมื่อ ๕ ทุ่ม ของคืนวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ที่วัดบ้านด่านนอก อ. ด่านขุนทด จ. นครราชสีมา

“เขาอยู่ที่นั่นแต่คนรักเขาทั้งนั้นในกลุ่มนักศึกษาด้วยกัน แม้ผู้ขัดแย้งทางความคิดกับเขาก็ยังรักเขามาก เนื่องจากเขาเป็นคนที่รับฟังเหตุผล อยู่ที่นั่นเขาก็ไม่ได้พูดเรื่องการเมืองกับชาวบ้านเท่าไรเลย เขาพูดอยู่เสมอว่าจะทำให้ชาวบ้านรักนักศึกษาด้วยการสาธารณสุข” ผู้ร่วมที่มปฏิบัติงานกับอมเรศคนหนึ่งกล่าวกับจตุรัส ด้วยนาตาที่คลอเบาขณะที่เขาเล่าถึงสภาพการออกไปปฏิบัติงานในชนบทตามโครงการของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โครงการ

การรณรงค์กำหนดคนเป็นบท ๑๑ แล้วสำหรับนักศึกษาสุดท้าย

“โคโรราชเป็นแนวกำแพงของกอ.รมน. ทดงไว้ด้านทานการขยายตัวของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยไม่ให้ขยายอิทธิพลเข้าสู่ภาคกลางที่นั่นเขาดำเนินการต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างหนัก กอ.รมน. ไม่ต้องการให้นักศึกษาเข้าไปในแถบนั้น เพราะจะทำให้ชาวบ้านเขวไปได้ เนื่องจากเห็นสภาพที่แท้จริงของนักศึกษาซึ่งไม่เหมือนกับที่เขาโฆษณาไว้ คุณอมเรศเป็นคนที่ทำให้ชาวบ้านรักนักศึกษา การฆ่าคุณอมเรศแล้วปล่อยข่าวว่านักศึกษาฆ่ากันเองนั้นได้ผลทำให้ชาวบ้านไม่แน่ใจในตัวนักศึกษาแล้วยังเป็นการข่มขู่ให้นักศึกษาอีกด้วย เป็นการขึงขังบังคับเดี๋ยวได้นกสองตัว” ผู้ใกล้ชิดวงการกอ.รมน. ผู้หนึ่งเบ็ดเสร็จกับจตุรัสด้วยเหตุผลที่น่ารับฟัง

เป็นความจริงที่ว่าหลังจากการลอบสังหารนายอมเรศสำเร็จ แม้กลิ่นเลือดคนตายยังไม่ทันจางขบวนการปล่อยข่าวใส่ร้ายบีบบังคับนักศึกษาที่โหดตัวจนผิดสังเกต ข่าวการฆ่ากัน

ไว้อาลัยอมเรศที่สนามหลวง



เองของนักศึกษาแพร่กระจายไปในหมู่บ้านใกล้เคียง ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ดังกล่าวกับจตุรัสว่า แหล่งปล่อยข่าวที่สำคัญก็คือกอนันต์. ด้านนอกเจ้าหน้าที่ฝ่ายอำเภอและตำรวจท้องถิ่น พรอมทงตงขอสั่งเกิดว่าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นอยู่ในสายงานของกอ.รมน. ทงสน

เพื่อนนักศึกษาที่อยู่ใกล้เคียงเหตุการณ์ได้จัดทำเอกสารเปิดเผยเหตุการณ์ขอเท็จจริงในคืนที่เกิดเหตุโดยละเอียดเพื่อเสนอต่ออาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ มีข้อความหลายตอนที่น่าสนใจ

“วันที่ ๑๒ กพ. ๑๕ อมเรศจะเอาฟิล์มหนึ่ง ๑๔ ตลากลมไปฉายที่ด้านใน โดยยืมรถเครื่องในหมู่บ้านด้านนอก แต่ไม่มีใครให้ยืม ข่าวนสรพล (แสงรัตนชัย) ให้ข่าวว่า หมอกอง (นายประคอง เภาสันเทียะ แพทย์ประจำตำบล) พดว่า ‘ในเมื่อเราเป็นนวลพล ซึ่งขัดแย้งกันอยู่แล้ว จะให้มันยืมรถเครื่องไปทำไม’ และเคยคุยว่า ‘อมเรศหัวเอียงซ้าย พวกคอม’...”

เหตุการณ์ในคืนที่เกิดเหตุ เอกสารนั้นระบุว่า “๑๘ กพ. เวลา ๔ ทุ่ม มีชาวบ้าน ๔ คน มีหมอกอง, ฉงน และอีก ๒ คนลงมาจากกุฎิพระแล้วขึ้นมาบนศาลาวัด ๓ คนเดินหน้าและเอาหมอกองดอกตลอดเวลา สายตามอง



งานศพอมเรศทิวาขณะสงคราม

ไปรอบ ๆ ขณะนั้นสุรพลกำลังถือเทปอยู่ หมอกองมังกุญกับสุรพลเรื่องเทปแต่คนนั้นไม่คุยเลย และไม่คุยกับหมอชเนศด้วย (หัวหน้าทีม) ซึ่งปกติชอบคุยกัน ขณะที่ ๓ คนไปขอหา หมอกองยังยืนอยู่ข้างหลังแล้วก็ไปขอยาบางแล้วชวนคนอื่น ๆ กลับ แล้วใช้ทางตามองที่พ้อมเรศนอนหลับอยู่ ในขณะทีมยังกอดอกอยู่ หมอได้เห็นกระโหลกออกไปนอกศาลา ซึ่งหมานคินเคยกับ ๔ คนนอนอยู่แล้ว จึงเข้าใจว่าจะต้องมีบางสิ่งบางอย่างผิดปกติ...

...สุรพลวิ่งไปยังกุฏิพระ เรียกพระบนกุฏิให้ช่วยไปตามหารถนำคนเจ็บส่งโรงพยาบาลโคราช ส่วนสุรชัย (นักศึกษาร่วมทีม) กับสมศักดิ์ (นักศึกษาร่วมทีม) ไปบ้านหมอกองแต่หมอกองไม่อยู่ พ่อของหมอกอง (ชื่อมุง) บอกว่าพระตามไปทั่ววัด สมศักดิ์พบชายแปลกหน้าไม่ได้ใส่เสื้อ นุ่งกางเกงขายาวยืนอยู่ วางมือบนล้นชก ...”

ก่อนหน้าที่นายอมเรศจะถูกปล่อยสังหาร นายสมปอง ไม่สุพร นักศึกษาคณะหนึ่งในทีมเดียวกับนายอมเรศ เบ็ดเตล็ดว่า เมื่อวันที่ ๑๗ กพ. ก่อนเกิดเหตุเพียง ๑ วัน นายประคอง

แพทย์ประจำตำบลด้านนอกได้พานายสมศักดิ์ อมฤกษ์ พนักงานบริษัทไทยสมุทรประกันภัยและเป็นสมาชิกนพพล เข้าพบกับตนแล้ว นายสมศักดิ์ถามตนว่า “คนไหนชื่อหมอมอเรศ”

การสืบสวนสอบสวนหาตัวฆาตกรรมมาลงโทษของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่น อ. ด้านขุนทด เป็นไปอย่างมึนตึ้นในเบื้องต้น โดยตั้งประเด็นการสังหารครั้งนี้แต่ในแง่ที่ว่า เป็นเรื่องทมิฬสาเหตุจากความขัดแย้งส่วนตัวและหญิงใช้บนลูกของสนยงบนศาลาในขณะที่ผายนักศึกษาที่อยู่ในเหตุการณ์ทั้งหมดเชื่อว่าต้องเป็นเรื่องทมิฬสาเหตุทางการเมืองอย่างแน่นอน และผู้ร้ายน่าจะมาจากข้างล่างของศาลาวัดมิใช่บนศาลาวัดและบนที่ ไซยงน่าจะเป็นบนลูกของยาวเสียมมากกว่า

นักศึกษาที่อยู่ในเหตุการณ์หลายคนเบ็ดเตล็ดกับส้อมวลชนว่าได้ทราบข่าวจากชาวบ้านว่า ในคืนวันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๑ ทุ่ม นายสมศักดิ์ได้ไปเยี่ยมบนลูกของยาวขนาดเบอร์ ๑๒ ซึ่งเป็นบนลูกของยาวกระบอกลเดียวที่มอยู่ในหมู่บ้าน จากนั้นประคอง โดยนายสมศักดิ์อ้างว่า จะเอาไปยิงหนนากับนายแจ่ม และบอกซึ่งเป็นผู้ช่วยเก็บเบาะประกันของตนในหมู่บ้านด้านนอก และนายสมศักดิ์เองก็ยอมรับกับ พล.ต.ท. มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น ว่าตนไปเยี่ยมบนนายประคองมาจริง ในระหว่างคำให้การที่นายสมศักดิ์ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามสามยอด หลังจากที่ถูกจับกุมตัวเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์

นพ. มงคล ฐานิदानนท์ แพทย์เวรโรงพยาบาลนครราชสีมา ซึ่งเป็นนายแพทย์คนแรกที่รับศพนายอมเรศ กล่าวกับส้อมวลชนว่า เท่าที่ตรวจพบนายอมเรศถูกยิงด้วยบนลูกของตัดสมอง ส่วนที่เรียกว่า “ซเรเบลล์”

ซึ่งแสดงว่าผู้ยิงจะต้องเป็นมออาชีพและมีการเตรียมการเอาไว้วงหน้า ผู้ใกล้ชิดกับ พล.ต.ท. มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น รองอธิบดีกรมตำรวจผู้รับผิดชอบกับคดีนี้ กล่าวว่า รอง อต.ร. เชื่อว่า นายประคองกับนายสมศักดิ์ร่วมกันกระทำความผิดกรรมนายอมเรศ และก่อนหน้านั้นนายดำรง ลัทธิพิพัฒน์ แห่งพรรคประชาธิปไตยก็ได้ประกาศกับส้อมวลชนว่าพรรคกิจสังคมกับพรรคชาติไทยมีส่วนรู้เห็นในเรื่องของการฆ่านายอมเรศ

การตายของนายอมเรศที่เกิดขึ้นในเขตอิทธิพลของ กอ. รমন. ดูเป็นเรื่องที่น่าจะมเบื้องหลังทางการเมืองตามท้วงการต่าง ๆ พวกนักคาดหมายไว้ ผู้ต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับ การตายของนายอมเรศหลายคนก็บังเอิญมีส่วนเกี่ยวข้องกับ “นพพล” ไม่ว่าจะเป็นนายประคอง นายสมศักดิ์ หรือนายฉนวน มริโพ ซึ่งขึ้นไปบนศาลาวัด ๑๐ นาทีก่อนเกิดเหตุ ล้วนเป็นสมาชิกนพพล หรือแม้แต่ นพ. ชเนศ ซึ่งเป็นหัวหน้าทีมของนายอมเรศเอง ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์คนหนึ่งก็นัยกับ **จตุรัส** ว่า เขาก็เป็นสมาชิกคนหนึ่ง





นายสมศักดิ์ อมฤกษ์



นายแจ่ม แลงจะบก

ของนาวพลด้วย เมื่อดันบัทแล้ว เคยข่าวปรากฏออกมาว่า ในเขตอ. ชนแดน จ. เพชรบูรณ์ เคยมีเจ้าหน้าที่ในหน่วยล่าสังหารของ กอ.รมน. แฝงตัวอยู่ในคราบของพนักงานอนามัยอำเภอและในอาชีพอื่นๆ เจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะปฏิบัติงานกันเป็นทีม และได้รับเงินค่าหัวชาวบ้านที่เขาสังหารหัวละ ๕๐๐ บาท และตามข่าวชนนนี้ ระบุว่า มีประชาชนประมาณ ๑๐๐ คน ถูกสังหารไป นั่นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม

บริษัทไทยสมุทรประกันภัย ที่นายสมศักดิ์ขนส่งกิจการอยู่นั้น ก็จตุรัส ๑๔

ปรากฏว่า เคยเป็นสถานที่สำหรับอบรมนาวพล ซึ่งผู้เกี่ยวข้องทั้งสามคือ นายสมศักดิ์ นายประคอง และนายฉนวน ล้วนแต่เคยได้รับการอบรมทันทันมาแล้วทั้งสิ้น

กรณีของนายอมฤกษ์ การสอบสวนของตำรวจท้องถิ่นในชั้นแรก ได้พยายามที่จะให้เป็นประเด็นความขัดแย้งส่วนตัว แต่ด้วยเหตุที่เป็นกรณีที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่กองปราบ

ปรามสามยอด จึงต้องเข้าดำเนินการสอบสวนด้วย จนมีคำสั่งว่า จะสามารถคลคลายคดีได้ในไม่ช้า

แต่ไม่ว่า ผลการคลคลายคดีจะออกมาในรูปไหน ดูเหมือนกลุ่มนักศึกษาที่เป็นนักกิจกรรมเคลื่อนไหวทางการเมืองอยู่ ก็ดูจะได้ข้อสรุปแล้วว่า การเคลื่อนไหวต่อต้านนักศึกษาในบางสังบางอย่างเชื่อมโยงกันอยู่ระหว่างองค์การต่อต้านคอมมิวนิสต์ที่เป็นของทางราชการอย่าง กอ.รมน. กับองค์การเผยแพร่ทางความคิดเพื่อต่อต้านฝ่ายซ้ายอย่างนาวพล และการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเหล่านี้ ก็กำลังขยายตัวออกไปกว้างขวาง ขยายตัวจากกำลังของฝ่ายราชการอย่าง กอ.รมน. ไปสู่นักเรียนของเอกชน อย่างบริษัทห้างร้านต่างๆ “กอ.รมน. อาจต้องการหลบเลี่ยง และเบนเบี่ยงการโจมตีจากประชาชนให้ไกลตัวออกไป เพื่อป้องกันกรณีเล็ดลอดรั่วไหลในหมู่ประชาชน ที่ปรากฏอยู่บ่อยๆ ละมั้ง”

เป็นการคาดเดาของนักเคลื่อนไหวคนหนึ่งถึงเหตุผลของแนวโน้มใหม่ของการปฏิบัติงานของ กอ.รมน.

โรงงานไฟฟ้าปรมาณู ‘ลือลือ’ เมืองไทย

ความกระตือรือร้นที่ต้องการจะสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูขึ้นในเมืองไทย ของผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้น เป็นสิ่งที่หลายคนในวงการต่างๆ พากันตั้งข้อสงสัยและคัดค้าน เพราะเห็นว่าแม้แต่สหรัฐอเมริกาเอง ซึ่งเป็นแหล่งต้นกำเนิดการผลิตและจำหน่ายเครื่องปฏิกรณ์ ไฟฟ้าปรมาณู ยังต้องส่งบุด โรงงานไปหลายโรง เนื่องจากเกิดการรั่วไหลของรังสีปรมาณูอยู่บ่อยๆ โดยวิศวกรไม่อาจสร้างหลักประกันความปลอดภัยให้

แก่ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนใกล้เคียงได้

ในขณะเดียวกันทางเมืองไทยของเรา ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตกลับยืนยันว่า อันตรัยจากการสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูไม่มี

“เมืองไทยนี้เอง แม้แต่ภายในแพทย์ทมิฬขอเสียงทางด้านรังสีในโรงพยาบาลบางแห่ง ยังต้องบวยเป็นมะเร็งในเม็ดเลือด แสดงให้เห็นว่าการป้องกันรอยเปอเรชั่นตเบนไปไม่ได้ แต่เรื่อนเราอาจปล่อยให้เพราะเราใช้ทางด้านมนุษยธรรม”

ดร. นาด ตัฒทวีวิท เลขาธิการ
สมาคมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเขตภาคกลาง

การใช้อาวุธน้ำมันของกลุ่มประเทศอาหรับต่อประเทศสหรัฐอเมริกา กับประเทศบริวารของสหรัฐอเมริกา ก่อนเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคมนี้ ก่อให้เกิดสถานการณ์ปั่นป่วนทางด้านเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศเหล่านี้มาก ในฐานะที่ประเทศไทยในยุคภายใต้การปกครองของรัฐบาลจอม-ประกาส ซึ่งดำเนินนโยบายตามกันสหรัฐอเมริกา จึงได้รับผลสะท้อนอันด้วยวิกฤติน้ำมันทำให้เศรษฐกิจของไทยซบเซา เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นช่องทางให้ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตสามารถดำเนินโครงการสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูต่อรัฐบาล เพราะอ้างได้ว่าไม่จำเป็นต้องพึ่งเชลล์เพลิงน้ำมันซึ่งกำลังวิกฤตการณ์อยู่

รัฐบาลจอม-ประกาสมิตเห็นด้วยและอนุมัติให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตดำเนินการในเรื่องนี้เป็นลำดับมา แต่ก็เกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคมเสียก่อน โครงการนี้จึงชะงักงันลงชั่วขณะหนึ่ง ต่อมาในปี ๒๕๑๓ จึงได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ในสมัยรัฐบาลอาจารย์สัญญา และก็ได้มีการคัดค้านจากคณะกรรมการที่ปรึก

ษาทางด้านเศรษฐกิจของนายกรัฐมนตรี

อย่างไรก็ดี ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตก็ยังต่อสู้กับกระแสคัดค้านการสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูอย่างเหนียวแน่น เข้มงวดจะย้ายอยู่เสมอว่า การสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูเป็นผลดีต่อประเทศชาติในอนาคต ซึ่งเรื่องนี้สัมพันธ์กับการบ่าวร้องของนักวิชาการจากต่างประเทศ โดยเฉพาะจากประเทศทุนนิยมตะวันตกว่า น้ำมันกำลังจะหมดโลกแล้ว

แต่ในขณะเดียวกัน แหล่งน้ำมันใหม่ๆ ของโลกก็ได้ถูกค้นพบออกมาเป็นข่าวอยู่ทุกกระชาก อาทิ ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน บริเวณทะเลจีนใต้ บริเวณอ่าวไทย และไซบีเรียของรัสเซีย เป็นต้น

ทั้งๆ ที่โรงงานไฟฟ้าปรมาณูกำลังเกิดปัญหาอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา อินเดีย และเยอรมัน รวมทั้งราคาเครื่องปฏิกรณ์และแท่งเชื้อเพลิงไฟฟ้าปรมาณูก็แพงลิบลิ่ว และถูกผูกขาดโดยนายทุนสหรัฐอเมริกา และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยก็เสื่อมโทรมอย่างยิ่งกรรมกร ชาวไร่ชาวนาและประชาชนอาชีพอื่นๆ จะล้มละลายลงทั่วทุกวันนี้ก็ตาม ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตก็ยังคงวังแต่นที่จะใหม่การสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูขึ้นมาให้ได้ โดยอาศัยช่องว่างขณะที่ไม่มี กรม.ชุดใดเลยที่จะมิตให้ล้มเลิกโครงการนี้เสีย

“ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตไม่มีการลดอัยในเรื่องนี้เลย เขาอ้างว่าเราไปผูกพันทางการขอแท่งเชื้อเพลิงกับต่างประเทศเรียบร้อยแล้ว”

ดร. สุวรรณ แสงเพชร แสดงความเห็นกับจตุรัส

ทางด้าน ดร. นาดก็กล่าวถึงเรื่องนี้กับจตุรัสว่า “กรณีผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตบอกว่า การจะสร้าง

หรือไม่สร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณู จะต้องรอความเห็นของประชาชนนั้นไม่จริง เพราะเขาขอที่ดินและออกแบบสร้างโรงงานแล้ว มีบริษัทได้หัวเป็นคนที่ก่อสร้าง”

และอ. สุชาติพิทย์ อินทร อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มธ. ก็กล่าวกับจตุรัสเป็นคนที่ต่อมาว่า “สมัยรัฐบาลจอม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้ขอที่ดินเรียบร้อยแล้วตรงอ่าวไผ่ ติดกับโรงกลั่นน้ำมันไทยออยล์ของนายเขาว เขาวชาญยืน ทอบ ๒๕๑๗ สมัยรัฐบาลอาจารย์สัญญาดำเนินการสร้างโรงงาน ใช้ช่างจากไต้หวัน ซึ่งช่างจากไต้หวันนั้นเป็นบริษัทนายหนาให้กับสหรัฐฯ อีกที่หนึ่ง”

กรณีการสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูของเมืองไทย ดำเนินไปอย่างลับซับซ้อนซ่อนเงื่อนเอาการนับตั้งแต่การติดต่อขุมเงินจากธนาคารเอ็กซ์แบงก์ของสหรัฐอเมริกา ขั้นตอนการวางแปลนก่อสร้างโรงงานซึ่งออกแบบโดยบริษัทเบอร์นส์ แอนด์ โกล จากสหรัฐฯ ซึ่งบริษัทที่ผลิตเครื่องปฏิกรณ์ไฟฟ้าปรมาณูออกจำหน่ายในโลกนั้นมีอยู่เพียง ๒ บริษัทเท่านั้น และก็เป็นของสหรัฐฯ ด้วยคือบริษัทเวสต์อิงเจส กับบริษัทเจเนอรัลอิเล็กทริก รวมทั้งสหรัฐฯ เองก็เป็นแหล่งเดียวที่ผูกขาดและควบคุมแท่งเชื้อเพลิงปรมาณูของโลกอีกด้วย

สำหรับแนวโน้มของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นว่า จะใช้เครื่องปฏิกรณ์ไฟฟ้าปรมาณูจากบริษัทใด เรื่องนี้วงการต่างๆ ทราบดีเชื่อว่า ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตจะเลือกขอแบบของเวสต์อิงเจสอย่างแน่นอน

เคยมีกระแสข่าวปรากฏออกมาเมื่อไม่นานมานี้ว่า การจะสร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณู มีบริษัทนายหนาบริษัทหนึ่ง ในไทยรับที่จะติดต่อขอขายเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูให้กับรัฐบาลไทยอีกที่หนึ่ง



นายเกษม จาติกวณิช



ดร. น. ส. ชาวราห์



อ. ส. ส. อ่อน

เกี่ยวกับในเมืองไทยนั้น เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่า บริษัท ล็อกซ์เลย์ของตระกูลลาซาร์มีบทบาท อยู่กับวงการรัฐบาลไทยอย่างสนิท แน่นแฟ้นทีเดียว และบริษัทนั้นก็ เป็นบริษัทตัวแทนจำหน่ายของเวสต์อิงเฮาส์ กับเจเนอรัล อีเล็กทริกด้วยทั้งคู่คุณหญิง ชชนิ จาติกวณิชซึ่งเป็นภรรยา ของผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นแห่ง ทั่ว แจงว่า เป็นคนของตระกูล ลาซาร์ และก็ดำเนินกิจการอยู่ใน บริษัทล็อกซ์เลย์ด้วย

ดังนั้นวงการ ที่เผด็จการ เรืองน้อย จึงตั้งข้อสังเกตกันว่า การ ที่ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเร่งเร้าที่จะ สร้างโรงงานไฟฟ้าปรมาณูอย่างขึงนั้น เป็นเพราะผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตต้องการ คำนวณหาจำนวนมหาศาลจาก บริษัทต่างชาติใช่หรือไม่ เรื่องนี้ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเคยตอบปฏิเสธมา ครั้งหนึ่งแล้วว่า “เป็นไปได้ที่ผม จะทำผิดกฎหมาย”

เรื่องนี้ ดร. สุวรรณได้แสดง ที่ส่นะกับจตุรัสเกี่ยวกับตัวผู้ว่าการไฟ ฟ้าฝ่ายผลิตว่า “เรื่องผมไม่ทราบ แต่เรื่องค่านายหนานั้นบริษัทต่างชาติ เขาถือเป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องให้ กับผู้เกี่ยวข้อง มันเป็นเรื่องลับซบ

ซ่อนมาก ส่วนใหญ่ก็จะเกิดกับโครงการ ใหญ่ซึ่งเจ้าของโครงการมักจะ กระตือรือร้นกัน ในเมืองไทยเกิดขึ้น นับตั้งแต่การสร้างเขื่อนมาแล้ว และ กรณีของเดอเกรมองค์ เป็นต้น”

แต่ในท้ายที่สุด ดร. สุวรรณก็ ย้ำอย่างหนักแน่นกับจตุรัสว่า “ผม คิดว่าการสร้างโรงไฟฟ้าปรมาณู มี ค่านายหน้าแน่ๆ แต่ถ้าคุณจะถาม

เตรียมพร้อม ๑๒ ชั่วโมง ทหารหนุ่มมาแล้ว

เป็นความจริงที่ว่า ความเป็น อันหนึ่งอันเดียวกันของสถาบันทหาร หลัง ๑๔ ตุลา เป็นต้นมาได้เหือดหายไปจนหมดสิ้น ส่วนหนึ่งมาจากความ เปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทหารส่วน หนึ่งภายใต้การนำของอดีตสองจอม พลและหนึ่งพันเอกต้องพ่ายแพ้อย่าง สิ้นเชิง หลังจากนั้นผู้นำใหม่ทาง ทหารก็ติดอยู่กับพลเอกกฤษณ์ สุวะธา ซึ่งสร้างปฏิกริยาไม่น้อยในวงการ ทหาร โดยเฉพาะกลุ่มนายทหารที่ ต้องสูญเสียอำนาจไป

หลังจากนั้นเป็นต้นมา กลืนใต ้ นำนางวงการทหาร โดยเฉพาะกอง

ผมว่าคุณรู้ได้อย่างไร ผมไม่มีหลักฐาน”

ถึงแม้ว่าการซื้อขายโรงงานไฟ ฟ้าปรมาณู ระหว่างรัฐบาลไทยกับ บริษัทหนึ่งบริษัทใดในสหรัฐอเมริกา จะ ไม่ผ่านมือของบริษัทล็อกซ์เลย์ หรือบริษัทหนึ่งบริษัทใดในเมืองไทย ก็ตาม แต่ความรับผิดชอบทั้งหมดคง จะหนีไม่พ้นจากความรับผิดชอบของ ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแน่ ยิ่งใน ระหว่างนกรณ ล็อกซ์เลย์กำลัง โด่งดัง ไม่แพ้กรณีวอเตอร์เกตอยู่ด้วยแล้ว

เมื่อกำนายหน้าเป็นเรื่องธรรมดา ของโลกตะวันตก จะทำให้ผู้ว่าการ ไฟฟ้าฝ่ายผลิตซึ่งมีความกระตือรือ ร้นอย่างมาก พ้นข้อครหาจากวงการ ต่างๆ ได้หรือไม่ จึงเป็นเรื่องที่น่า คิดตามอ้อมิใช้น้อย

เรื่องนี้ จตุรัส ได้พยายามติดต่อกับผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตหลายครั้ง เพื่อ ให้แสดงที่ส่นะเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ก็ไม่สามารติดต่อกับผู้ว่าการไฟ ฟ้าฝ่ายผลิตได้

ที่พบก็ปรากฏมาเป็นระลอกๆ ไม่ ว่าจะเป็นการชุมนุมให้ไทยการ์ดเดิน ขบวนเรียกร้องสิทธิต่างๆ และอาศัย ช่องทางนี้โจมตีนายทหารบางคน การออกไปปลิวให้ทหารชั้นผู้น้อย เดินขบวน ตลอดจนพบทวีเคราะห์ “สถานภาพกองทัพไทย” ซึ่งออก โดยกลุ่มนายทหารหนุ่ม

เมื่อกลืนใต้นาหลายลูกเริ่มซัด กระหน้าเข้าไปในกองทัพก็อย่าง เป็นระบบ เสียงเล้าล้อและกลืนควัน ของการรัฐประหารโดยทหารก็ตั้งขึ้น อย่างไม่ขาดสาย ว่าทหารกลุ่มนี้จะ ทำบ้างกลุ่มนั้นจะทำบ้าง

“ทหารจะปฏิวัติรัฐประหาร
ตอนนั้นไม่ได้ เงื่อนไขมันไม่พอ ขึ้น
ทำไปก็พังเท่านั้น ถ้าเป็นหลังเลิก
ตั้งขั้วนำเป็นไปได้อีกกว่า” พันเอก
หาญ พงศ์สิฎฐานท์ ให้ความเห็นกับ
จตุรัส ภรณ์ผู้บัญชาการกองทัพบกสั่ง
ทหารทุกหน่วยในกรุงเทพฯ เตรียม
พร้อมเต็มอัตราศึก เมื่อเย็นวันที่ ๒๔
ที่ผ่านมาจนเป็นข่าวเกรียวกราว

ตลอดระยะเวลาเกือบ ๖ เดือนที่
พลเอกบุญชัย บำรุงพงศ์ผู้บัญชาการ
กองทัพบกดำรงตำแหน่งเป็นต้นมา
ก็โดยอายุเสมอว่า จะไม่ยอมให้ใคร
ทำการปฏิวัติรัฐประหารเป็นเด็ดขาด
ทหารจะสนับสนุนเฉพาะรัฐบาลที่
ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนเท่า
นั้น

เหตุนี้คำสั่งเตรียมพร้อมฉุกเฉิน
เมื่อเย็นวันที่ ๒๔ จึงสร้างความสงสัย
แก่ผู้ทราบข่าวเป็นอย่างยิ่งว่า มติ
สายปลายเหตุมาอย่างไร กองทัพบก
จึงได้สั่งเตรียมพร้อม และมีการเชิญ
นายทหารระดับ “ผู้คุมกำลัง” จำนวน
มากมายไปประชุมปรึกษากันที่สวน
รื่น ๆ กลางดึก

“ให้หน่วยรบและหน่วยกำลัง
สนับสนุนบางหน่วยในเขตกรุงเทพฯ
เตรียมพร้อม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่
วันอังคารที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ เป็น
ต้นไป การเคลื่อนย้ายกำลังต้องได้
รับอนุมัติจากข้าพเจ้าแต่ผู้เดียว” นน
คือตอนหนึ่งในคำสั่งเตรียมพร้อม
ของผู้บัญชาการกองทัพบก โดยเน้น
ว่าการเคลื่อนย้ายกำลังใดจะต้องได้
รับคำสั่งจากผู้บัญชาการ ๆ แต่ผู้เดียว

“การที่ผู้บัญชาการทหารสูงสุด
ยืนยันว่า จะไม่มีการปฏิวัติ และให้
มีการสร้างระบอบประชาธิปไตย ผม
มองโลกในแง่ดี ถ้ามการประชุมนหรือ
เตรียมพร้อม จะเป็นการป้องกันมิให้
มีการปฏิวัติมากกว่า” นายถำธร
พันธุ์ลาภ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราม
คำแหง และประธานคณะกรรมการ

กุมการเลือกตั้งให้ทันกับ จตุรัส
จากหลายเสียงของผู้ใกล้ชิด
รวมทั้งคำสั่งเน้นของพลเอกบุญชัย
ดังกล่าว ต่างยืนยันว่าคำสั่งเตรียม
พร้อมครั้งนี้เป็นไป เพื่อบอกกันการ
รัฐประหารจากทหารอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่ง
ได้เตรียมการมาแล้วเป็นเวลายาวนาน

ทางด้านพรรคชาติไทย ซึ่งมี
พลตรีประมาณ อติเรกสารเป็นหัว
หน้าพรรคอยู่นั้น หลายคนมองกันว่า
การสั่งเตรียมพร้อมครั้งนี้ทางพรรค
จะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย และต้อง
การที่จะทำการรัฐประหารผู้ใกล้ชิด
ของพรรคคนหนึ่งเปิดเผยกับจตุรัสว่า
การเตรียมพร้อมครั้งนี้ตัวหัวหน้า
พรรคเองมารู้อะไรต่อหลัง เงินหา
เสียงของผู้สมัคร ในนามพรรคยังคง
จ่ายกันตามปกติ และที่สำคัญที่สุด
คือตัวพลตรีประมาณ ไม่มีอิทธิพลใน
หมู่ทหารเลย

“ท่านไม่ยอมนี้ เท่าที่ท่านสั่ง
มาต้องมีเลือกตั้งแน่ เราไม่มีทาง
สนับสนุนการรัฐประหาร มันฟัง”
ผู้ใกล้ชิดพรรคชาติไทยคนหนึ่งเปิดเผย
กับ จตุรัส

จากสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาประมวล
จึงเป็นที่แน่นอนเหลือเกินว่า คำสั่ง
เตรียมพร้อมฉุกเฉิน เมื่อเย็นวันที่ ๒๔
จึงไม่ใช่เรื่องอันใด นอกจากจะเป็น
การ “ตัดไม้ข่มนาม” ของท่านผู้
บัญชาการกองทัพบก ที่กั้นมิให้กลุ่ม



“ทหารหนุ่ม” ซึ่งเป็นแกนนำใน
การทำการรัฐประหารครั้งนี้ ทำได้สำเร็จ
เพราะฝ่ายผู้ใหญ่ในวงการทหารเห็น
ว่าเงื่อนไขต่าง ๆ ยังไม่พร้อม หากทำ
การรัฐประหารขึ้นมา ก็จะทำให้เกิด
กบฏคึกในบ้านเมืองได้อย่างแน่นอน

“ที่ท่าน ผบ.ทบ. ต้องกันพวก
ทหารหนุ่มนั้น นอกจากเหตุการณ์
ต่าง ๆ ไม่อำนวยให้แล้ว หากทหาร
หนุ่มพวกนี้สามารถทำการรัฐประหารได้
สำเร็จจริง ๆ พวกทหารผู้ใหญ่หลาย
คนก็ต้องเดือดร้อนด้วย เพราะมีความ
ไม่พอใจกันเป็นส่วนตัวกันอยู่ ทั้ง
เรื่องบริหารในวงการทหารเองด้วย”
ผู้ทราบเรื่องดีท่านหนึ่งกล่าวกับจตุรัส

“ถ้าหากมีการปฏิวัติขณะผม
เตรียมพร้อมกดีดี ผมก็ส่งรถถังออก
มาเท่านั้นก็เสร็จกัน” พลเอกบุญชัย
กล่าวที่เล่นที่จริงต่อกรรมทมิษฐ์กถาม

ว่า การสั่งเตรียมพร้อมครั้งนี้เป็นไป
เพื่อต่อต้านการรัฐประหารในหมู่
ทหารเอง ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ความเห็น
การรัฐประหารของกลุ่มทหารหนุ่ม
ได้ปรากฏแล้ว ไม่ใช่เรื่องของการ
พูดกันไปเองแต่อย่างใด และความ
ขัดแย้งของกลุ่มทหารต่าง ๆ ก็ไม่ใช่
เรื่องเล่นลอยแต่อย่างใดด้วย

แม้ว่าความเห็นการรัฐประหาร
ครั้งนี้จะถูกดับลง แต่นั่นก็เป็นการ
สงบเพียงชั่วคราวช่วยยามเท่านั้น และ
กลุ่มทหารที่ต้องการทำการรัฐประหารก็
มิใช่มีกลุ่มทหารหนุ่มเพียงกลุ่มเดียว
แต่อยู่ที่ช่วงจังหวะระยะเวลา และ
กำลังพลของฝ่ายใดจะเห็นอกกว่าและ
เมื่อนั้นทหารทยักคิดว่า ความสงบ
ของบ้านเมืองจะมีได้ก็ต่อเมื่อนทหาร
ปกครองบ้านเมืองก็จะออกมา แลดู
การณ์ของคณะปฏิวัติฉบับที่หนึ่งสอง
สามสี่ จนถึงฉบับที่ร้อยก็จะถูกประ
ภาศออกทางสื่อมวลชนทุกแห่งท่าม
กลางกลิ่นไอของประชาธิปไตยที่ยัง
คงโชยอยู่

ประชุมผู้แทนที่มอสโก

คณะผู้แทนจากประเทศสังคมนิยม ๓ ประเทศในเอเชีย เดินทางไปถึงมอสโกเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ เพื่อร่วมประชุมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งสหภาพโซเวียต ในวันที่ ๒๕ น

หัวหน้าคณะผู้แทนเวียดนามคือ นายเลอ ดวน เลขานุการคนแรกของพรรคกรรมกร หัวหน้าผู้แทนลาวคือ นายกรัฐมนตรีโกสร พรหมวิหาร และจากเกาหลีเหนือ นำโดย นายบักซุงชูล กรรมการกลางพรรคและรองนายกรัฐมนตรี

ผู้นำดำเนินสัมพันธ์เวียดนาม

นายเกอซูเกะ ฮาริตา ร.ม.ช. ต่างประเทศผู้นำกลุ่มผู้แทน ๘ คน จาก ๘ ประเทศมาเจรจากับเวียดนามเพื่อหาทางเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการทูต รวมทั้งการตกลงเรื่องการค้าตลอดจนการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

ทั้งนี้ จะมีการปรึกษาหารือในเรื่องที่ตนสำหรับสร้างสถานทูตผู้นำในฮานอยด้วย

สหรัฐ ฯ กับอังกฤษ

โฆษกทำเนียบขาวประกาศว่า สหรัฐ ฯ จะไม่รับรองสาธารณรัฐประชาชนอังกฤษใดที่ขังมีกองทหารคิวบาประจำอยู่ที่นั่น



พร้อมกันนั้นก็กล่าวปฏิเสธว่า รัฐบาลไม่เคยให้อำนาจแก่บริษัทกัลฟ์ออยล์ในการเบ็ดเสร็จจากกับเจ้าหน้าที่ในคูอินดาเรื่องจะเข้าเจาะน้ำมันในอังกโกล่า แต่บอกว่า รัฐบาลเพียงกำลังเจรจากับบริษัทดังกล่าวอยู่ที่เท่านั้น

ซีไอเอ. กับหนังสือพิมพ์

รายงานของคณะกรรมการวุฒิ

สภาสหรัฐ ฯ เปิดเผยว่า มีนักหนังสือพิมพ์ ๑๑ คนที่ทำงานข้ามทวีปให้กับซีไอเอ. อย่างเต็มเวลา และหน่วยงานข่าวอีก ๑๕ แห่งในสหรัฐ ฯ ก็ทำงานร่วมกับซีไอเอ. มาเป็นเวลาหลายปี

ระยะเวลาที่ซีไอเอ. ประสบความสำเร็จมากที่สุดกับงานหนังสือพิมพ์คือช่วงของสงครามเย็น

ก่อนและหลังการโค่นล้มอัลเบน เดง งานชิ้นสำคัญชิ้นหนึ่งของซีไอเอคือการจ้างนักข่าวหนังสือพิมพ์ เอลเมอร์กริวโอ และเตรียมการส่งสายลับ ๑๒ คน ในครบวนักหนังสือพิมพ์เข้าแทรกแซงในชิลี

คณะกรรมการยังได้เปิดเผยวิธีการที่ซีไอเอ. สร้างข่าวคนแล้วหาวิธีทำให้ข่าวนั้นเป็นที่น่าเชื่อถือ เช่น ท้ากับหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งในกรุงเทเพฯ

หนังสือพิมพ์ที่เคอร์รับเงินจากซีไอเอฉบับหนึ่งคือโรม เดลี อเมริกันซึ่งซีไอเอ. เคยถ่อหนุนอยู่ ร้อยละ ๔๐ เป็นเวลา ๑ ปี

สอนภาษาสเปนในลาว

ทางการลาวอนุญาตให้มีการสอนภาษาสเปนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยครูชาวคิวบาเพื่อนำซึ่งการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างลาวกับคิวบา

ธุรกิจต่างชาติในอินโดนีเซีย

ผู้แทนการค้าชาวต่างประเทศในอินโดนีเซีย ๑๑๐ คน จำต้องหยุดกิจการการค้าหรือเลิกเปลี่ยนสัญชาติเป็นอินโดนีเซียก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคมปีนี้ โดยคำสั่งของกระทรวงพาณิชย์

นักธุรกิจเหล่านี้จะไม่ได้รับอนุญาตให้ขายกิจการ การดำเนินงานจะถูกจำกัดอยู่เพียงการเพิ่มความกว้างหน้าและหาผู้ร่วมหุ้นเพิ่มขนเท่านั้น

เงินช่วยเหลือต่างประเทศของสหรัฐฯ

คณะกรรมการกิจการต่างประเทศของสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐฯตกลงอนุมัติเงิน ๔,๘๐๐ ล้านดอลลาร์ เพื่อช่วยเหลือต่างประเทศในปี ๒๕๑๘

๓,๔๐๐ ล้านดอลลาร์ จะถูกส่งไปยังตะวันออกไกล ซึ่งเป็นของอิสราเอลเสีย ๒,๓๐๐ ล้านดอลลาร์ สำหรับอัปต์ ๒๒๓ ล้านดอลลาร์สำหรับจอร์แดน และ ๘๐ ล้านดอลลาร์สำหรับชเรีย

โดยกำหนดเงื่อนไขไว้ว่าจะไม่มีการส่งเงินช่วยเหลือให้แก่ประเทศที่ละเมิดในสิทธิมนุษยชนและจะไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่องค์โล่า

นักโทษรัสเซียหายตัว

นักประวัติศาสตร์ อดเร อมาลริค หายตัวไปหลังจากถูกจับที่มอสโคว์เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ และถูกส่งตัวไปที่วอลซัน

อมาลริค อายุ ๓๘ ปี เคยถูกส่งไปทำงานหนักในไซบีเรีย สาเหตุเพราะเขียนหนังสือชื่อ "สหภาพโซเวียตจะอยู่ได้ถึง ๑๘๘๔ หรือไม่"

เขาเคยถูกจับกุมมาแล้ว ๓ ครั้ง นับแต่เดือนกันยายนปีที่แล้ว ด้วยข้อหาว่าไม่ยอมรายงานสถานภาพที่เขาอยู่แก่เจ้าพนักงาน

ผู้สังเกตการณ์กล่าวว่า คนที่ทำตัวเป็นปฏิปักษ์กับรัฐบาลหลายคนถูก

ส่งตัวออกไปจากมอสโคว์ ในระยะที่กำลังจะมีการประชุมพรรคคอมมิวนิสต์ครั้งที่ ๒๕

คนงานฐานทัพเกาหลีเรียกร้องสิทธิ

องค์การกรรมกรที่ฐานทัพทางทะเลของสหรัฐฯ ณ เมืองอิวากิน ประเทศญี่ปุ่น เสนอขอเรียกร้องให้แก้กรรมกรเกาหลี ๕,๕๐๐ คน ซึ่งทำงานอยู่ตามฐานทัพสหรัฐฯ ในเกาหลีใต้ ให้ได้รับสิทธิในการรวมตัวกันจัดตั้งสหภาพตามสิทธิที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ถูกกีดกันโดยคำสั่งห้ามของประธานาธิบดีบุคกุงช

องค์การดังกล่าวได้ขอความสนับสนุนจากนานาชาติในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิขั้นพื้นฐาน และเพื่อป้องกันการปราบปรามจากฝ่ายรัฐบาลไม่ให้ทวชน

นักใต้เขาญี่ปุ่นในเนปาล

คณะนักใต้เขาญี่ปุ่น นำโดยนาย มาซัตซึกุ โนชิ เตรียมการจะพิชิตยอดเขาอันตรัยจันนุ ซึ่งสูงถึง ๗,๗๑๐ เมตร โดยไม่ใช้ออกซิเจน เดินไปตามเส้นทางเลียบเขาตอนเหนือซึ่งไม่เคยมีผู้ใดใช้มาก่อน

พวกเขาจะออกเดินทางจากดวันซึ่งอยู่ห่างจากเมืองหลวงของเนปาลออกไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ๒๘๐ กิโลเมตร ที่ซึ่งอุปกรณ์สำหรับปีนเขาหนัก ๑๑ ตัน ได้ถูกขนส่งผ่านมาจากเมืองกัลกัตตา

นักใต้เขาส่วนใหญ่มีประสบการณ์มาแล้วจากเขาหิมาลัย รวมทั้งเทือกเขาแอลป์ในยุโรป

ปัญหาในและนอกบ้านของไทย

ความเปลี่ยนแปลงในนโยบายต่างประเทศไทยนั้นมีเหตุผลสำคัญสองประการคือ หนึ่ง เพราะความสัมพันธ์อัน - สหรัฐ ช่วยให้การพจน์ว่าจนเป็น "พี่ชาย" นนหมัดสนไปบุกถึงกลายเป็นผู้มืบทบาทในแง่บวกที่สามารถล่วงดุลอำนาจกับสหรัฐและรัสเซีย ทั้งในระดับโลก และระดับคาบสมุทธรอินโดจีน สอง การที่สหรัฐไม่สามารถคุ้มครองป้องกันอำนาจของฝ่ายขวา ในเขมร ลาว เวียดนาม ทำให้ไทยเกิดความล่งเล่งที่จะเชือดอสมรรถภาพของกองทัพสหรัฐอีกด้วย

การปรับท่าทีใหม่ของไทยนั้นเป็นไปเพื่อที่จะวางตัวให้ได้คล เท้า ๆ กันในหมู่มหาอำนาจ และพยายามอยู่ตรงกลางมากขึ้น ไทยต้องการให้จีนยอมรับตน และทั้งยังแสดงเจตจำนงที่จะให้สหรัฐถอนทหารออกไปในเดือนมีนาคม ๒๕๑๘ (แม้ว่าหน่วยข่าวของสหรัฐจะยังคงอยู่ต่อไป) สัมพันธ์ภาพกับรัฐบาลมาร์กซิสต์กัมพูชา ความพยายามที่จะแก้ไขความตึงเครียดทมิภกับรัฐบาลลาว และท้ายที่สุด ที่สนะขานๆ ลงๆ ทมต่อเวียดนามด้านหนังกุดเหมอนพรมทจะอยู่รวมกับเพื่อนบ้านที่ปกครอง ในระบอบคอมมิวนิสต์ได้ แต่อกด้านหนังกัระวางในการเติบโตใหญ่ขยายตัวของอิทธิพลเวียดนาม รวมทั้งข้อใจในความช่วยเหลือที่ญวนให้แก่กองทัพปลดแอกของไทย

กลับมามองในบ้าน ตอนนจตุรมาทดูเหมือนจะเป็นทยอมรับใน

ไทยคือ ความพยายามที่จะไปสู่หนทางของประชาธิปไตยที่แท้จริง แม้ว่าการรัฐบาลผสมของไทยจะอ่อนปวกเปียกไร้สมรรถภาพ ทั้งยังมีแนวโน้มเชิง ท่อค้ำ-ทหาร ที่ไม่สามารถจัดแบ่งผลประโยชน์ได้อย่างเป็นที่น่าพอใจ

การปฏิรูปนั้นเป็นสิ่งจำเป็น และน่าจะเป็นไปได้มากที่สุดในการดำเนินการทางการเมืองที่เป็นอยู่ของไทย เหมือนกับที่แนวทางปฏิรูปเคยดูทำว่าจะเป็นไปได้ในลาว และเขมร จนกระทั่งขบวนการปลดแอกเป็นที่ยอมรับมากขึ้น เมื่ออเมริกันเข้าแทรกแซง และเกิดสงครามอินโดจีน ปัจจุบันความก้าวหน้าในวงการ

ธุรกิจไทย ไม่ว่าจะเป็นการขยายตัวของการลงทุน แหล่งแร่ที่ค้นพบใหม่ และความสามารถในการขนส่งสินค้าออก เมื่อเชื่อมเข้ากับบทบาทที่ปรับตัวได้คล่องและมีประสิทธิภาพของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ จะช่วยเป็นรากฐานของการร่วมมือกันในการผลประโยชน์มากกว่าที่จะคอยขัดแย้งกับคู่แข่งที่ขัดขวางกันเอง

สิ่งที่ยังน่ากังวลก็คือ โอกาสที่ประเทศไทยจะหันหน้าเข้าหากันนี้ จะได้รับการตระหนักถึงมากเพียงไร

เจ แอล เอส เกอร์ลิง

The World Today

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

ความสัมพันธ์อันตึงเครียด ระหว่างไทยกับเวียดนาม-ลาวนั้น ระเบิดชนตอนปลายปี ๒๕๑๘ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ไทยก่อเหตุรุนแรงขึ้นในแม่น้ำโขงพร้อมกับส่งบดพรมแดนไทย-ลาว เป็นเวลา ๖ สัปดาห์ มีทหารเมืงช.ไอ.เอ. ของนายพลวังเป่าจำนวนหลายพันเข้ามาอยู่ทางภาคเหนือของไทย เพื่อจัดตั้งขบวนการหน่วยโจมตีกลับเข้าไปรบในลาว เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม กษัตริย์ภูมิพลของไทยก็ประกาศว่า "มีผู้พยายามใช้รูปแบบต่างๆ เข้ามาร่วมทำลายประเทศของเรา และการกระทำเหล่านั้นกำลังทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ"

การที่รัฐบาลไทยปฏิเสธไม่ยอมคืนเครื่องบินให้แก่รัฐบาลปฎิวัติเฉพาะกาลของเวียดนาม ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองไม่อาจปรับเข้าสู่ระดับปกติได้ แม้ว่าความจริงเครียดมีทางจะผ่อนคลายลงได้ในอนาคต แต่ก็เป็นเหตุว่า จะไม่หมดสิ้นไปอย่างแน่นอน แม้

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในอินโดจีน

โฮจิมินห์เคยกล่าวไว้ในรายงานการประชุมที่ ตรวง ซินหว่า "ชัยชนะที่ปฎิวัติของชาวเวียดนามจะทำให้ลายแนวป้องกันของสหรัฐในภูมิภาคนี้ลงไปได้" และก็เป็นความจริงที่ว่าชัยชนะของเวียดนามส่งผลกระทบต่ออย่างสูงต่อภูมิภาคอินโดจีน เวียดนามนั้นข้าย่อยเสมอว่า "อินโดจีนต้องเป็นของประชาชาติอินโดจีน" ดังนั้นทั้งที่ขยช ให้เห็นแนวคิดที่ว่านคือ การที่พรรคกรรมกรแห่งเวียดนามเข้าถึงการคงอยู่ของขบวนการปลดแอกในไทยและมาเลเซีย



ความตื่นตัวของพลังทหารฝ่ายก้าวหน้าในยุโรป

สหรัฐฯ จะลอนทหารออกไป แต่ก็ยังคงหน่วยงานบางอย่างไว้ก็อควนประเทศอื่นในอินโดจีน

นอกจากนั้น เสียงเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างขนาดใหญ่ในสังคมไทยก็กำลังตั้งขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในภาคอีสาน ความเสื่อมในสังคมบวกกับการปลดแอกในประเทศเพื่อนบ้านดูจะเป็นปัจจัยสำคัญ ในขณะที่ฝ่ายทหารยังคงดำเนินนโยบายเป็นปฏิปักษ์กับชาวเวียดนามอยู่เช่นเคย

พรรคคอมมิวนิสต์ เวียดนามลาว ไทยเองก็มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับหนึ่งนอกเหนือไปจากความจริงที่ว่า คอมมิวนิสต์เวียดนามมีแนวโน้มว่าจะมีบทบาทไม่น้อยในภูมิภาคนี้ อย่างน้อย ชัยชนะในการต่อสู้ของเวียดนามคงทำให้บรรดาผู้ปฏิบัติงานพรรคคอมมิวนิสต์ทั้งหลาย ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ขัดแนวทางเม้าสตัดได้เริ่มตั้งคำถามบางอย่างกับตัวเอง เพราะเวียดนามแสดงท่าต้องการหลุดออกจากอิทธิพลของปักกิ่ง หวังยังพยายามสร้างความกลมกลืนในสมมติฐานของพรรคคอมมิวนิสต์ต่างๆ ในภูมิภาคนี้ รวมทั้งพรรคคอมมิวนิสต์ไทย และมาเลย์ ดังนั้นอาจถือได้ว่าขบวนการคอมมิวนิสต์ในเอเชียอาคเนย์ก็เป็นส่วนหนึ่งของการช่วงชิงระหว่างคอมมิวนิสต์เวียดนามกับพวกเม้าสตัด

มอสโคว์หวังความกบหน้ในสัมพันธ์ภาพกับทางกรุงเทพฯ และจีนก็เข้ามาเบียดความสัมพันธ์ระดับเอกอัครราชทูต มีแต่เวียดนามเท่านั้นที่ยังคงกล่าวประนามพฤติกรรมรับใช้จักรวรรดินิยมของรัฐบาลไทยอยู่อย่างไม่เปลี่ยนแปลง

จาก IMPRECOR

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๙



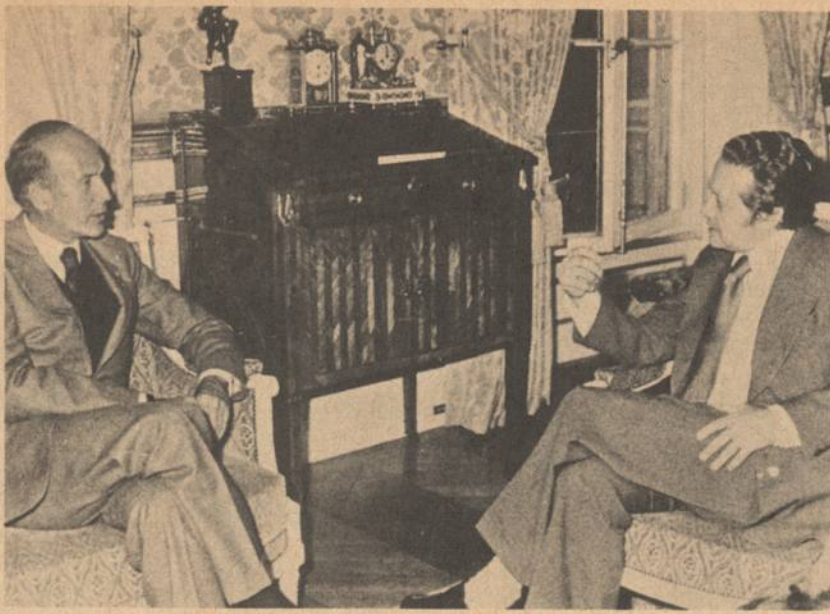
คอมมิวนิสต์ปอร์ตุเกส เดินขบวนต่อต้านสังคมนิยม

แต่ไหนแต่ไรมา ความรู้สึกของคนไทยผู้สนใจการเมืองตามต้อคำว่า "ทหาร" นั้น ดูจะเป็นที่เข้าใจกันได้ทั่วไปว่าเป็นอย่างไร ดังนั้นเมื่อข่าวคราวเกี่ยวกับทหารปอร์ตุเกสที่ช่วยฝ่ายซ้ายเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลเผด็จการมาถึงคนไทย ภาพพจน์ต้อคำว่า "ทหาร" จึงเริ่มเปลี่ยนไปบ้าง เพราะคนอย่างเราๆนั้น มักจะนึกอยู่เสมอว่า คำ "ซ้าย" กับ "ทหาร" เป็นคำที่ไปด้วยกันไม่ได้ ต้องขบเคี้ยวให้แหลกกันไปข้างหนึ่งนันทเดียว

มันเริ่มขึ้นที่ปอร์ตุเกส ไม่นานนักกระแสความคิดที่ว่า "ทหารก็เป็นซ้ายได้" ก็แพร่ออกไปยังประเทศอื่นๆ ที่ฝรั่งเศสข่าวใหญ่ข่าวหนึ่งทสงท้ายปี ๒๕๑๘ ก็คือ การดำรงดีสหภาพทหารของทหารชนชั้นน้อยในกองทัพ เพื่อสิทธิในการคุ้มครองแรงงาน และสิทธิทางการเมืองเช่นเดียวกับสหภาพแรงงานของบุคคลใน

สาขาอาชีพอื่นๆ ที่มีอยู่ ผลก็คือตัวเคลื่อนไหวในหมู่ทหารหัวก้าวหน้าถูกจับฐานละเมิดวินัยทหาร รัฐมนตรีมหาดไทย นายมิเชล โปนิยาต้อฟสก้ออกวิทย์ประนามกลุ่มทหารดังกล่าวพร้อมกับโจมตีพรรคคอมมิวนิสต์ฝรั่งเศสว่าเป็นผู้ยงทหารให้แข่งขอกับผู้บังคับบัญชา และสั่งจับทหารที่ร่วมเคลื่อนไหวเพิ่มเติมอีก

ผลที่สุด สหพันธ์แรงงานใหญ่สองแห่งในฝรั่งเศส ซึ่งมีอิทธิพลมากกว่าพรรคการเมืองใดๆ กับพรรคการเมืองใหญ่สองพรรค คือพรรคคอมมิวนิสต์ และพรรคสังคมนิยม รวมกับกลุ่มพลังอื่นๆ ก้อการประท้วงรัฐบาลยื่นข้อเสนอให้ปล่อยผู้ที่ถูกจับ และเรียกร้องสิทธิในการรวมตัวกันเป็นสหภาพในกองทัพ การเคลื่อนไหวตื่นตัวครั้งนี้ทำให้สถานภาพทางการเมืองของรัฐบาลนายจิสการ์ เดสแต็ง อ่อนลงอย่างเห็นได้ชัด



นายมาริโอ เซาเรส หัวหน้าพรรคสังคมนิยม เจรจากับ วาเลอริ จิดการ์ เดสแตงค์

ย้อนกลับมาที่ปอร์ตุเกส เพื่อให้ได้ภาพชัดเจนนั่น ขอให้เรามาฟังคำให้สัมภาษณ์ของนายทหารคนหนึ่ง ซึ่งเป็นอดีตสมาชิกของสภาทหารแห่งปอร์ตุเกส ในช่วงของการปฏิวัติยึดอำนาจโดยฝ่ายซ้าย ซึ่งให้ไว้กับนายเฟรด สตราสเซอร์ นักข่าว เมื่อเดือนพฤศจิกายน (ก่อนวันที่ ๒๕) อันเป็นระยะที่สภาทหารของปอร์ตุเกสกำลังรับหน้าที่ปกครองประเทศท่ามกลางความวุ่นวายจากการต่อสู้กันของฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวาหลายกลุ่มว่า

“ในระยษณัน อำนาจต่างๆ ในปอร์ตุเกสไม่มีความมั่นคง เราไม่มีคณะบุคคลที่แต่งตั้งขึ้นมาสำหรับให้คำปรึกษาหรือสภารัฐธรรมนูญอะไรทำนองนั้น มีแต่หน่วยงานที่ทำหน้าที่ทั้งบริหาร และให้คำปรึกษาในเวลาเดียวกัน ซึ่งสภาทหารก็เป็นหน่วยงานหนึ่งในลักษณะที่ว่า หลังการปฏิวัติมีการปรับปรุงอย่างขนานใหญ่ในหน่วยงานต่างๆ เป็นผลให้ฝ่ายปฏิกริยาถูกกำจัดออกไปจากสภาทหาร ตอนนั้นผมกล้าพูดได้ว่า สภาทหารเป็นองค์กรปฏิวัติองค์กรเดียวที่เหลืออยู่ และทำหน้าที่คล้ายสภา

แห่งชาติไปด้วยหลายๆ”

“นอกจากทหารแล้ว ประชาชนธรรมดาๆ ก็ยังได้รับเลือกเข้าไป เราพยายามจัดตั้งองค์กรท้องถิ่นเพื่อคุ้มครองอำนาจของปวงชนอันเป็นหลัก การสำคัญสุดของเรา เช่น สภาปฏิวัติกรรมาชีพ สหกรณ์ปฏิวัติท้องถิ่น หน่วยป้องกันตนเอง ซึ่งตอนนั้นติดอาวุธอยู่ตามหมู่บ้านชายแดน เพื่อป้องกันพวกฟาสซิสต์สเป็นทลั้ลอบสังหารเข้ามา รวมทั้งป้องกันการลักลอบเอาเงินเข้าสเปน ซึ่งเป็นอันตรายต่อเศรษฐกิจของเรามาก”

“หนังสือพิมพ์ของเหล่านายทุนและบรรดาพวกสังคมนิยมโดยพยายามแพร่ข่าวว่า พวกเรานั้นไม่ผิดไปจากเผด็จการรูปแบบเก่าเท่าใดนัก ไม่จริงเลย ตอนนั้นเรามุ่งเสรีภาพในการพูด เขียน แสดงออกเต็มที่ลัดกับสมัยฟาสซิสต์ ๔๘ ปีที่ผ่านมา ความจริงพวกเผด็จการตัวจริงนั้นเห็นจะได้แก่รัฐบาลทุนนิยมทั้งหลายที่ประโคมว่าพวกแดงกำลังมีอำนาจในปอร์ตุเกส เป็นเผด็จการทหาร แล้วก็ตัดเชือกเรา รัฐบาลเหล่านั้มสหรัฐ ฯ เป็นหัวใจ คอยต่อต้านขัดขวางประชาชนที่ปฏิวัติ พวก

ช่วยเหลือปอร์ตุเกสเป็นอันดีสมัยสปีโนลาเป็นประธานาธิบดี เพราะสนใจอาฟริกาและอาณานิคมของปอร์ตุเกสในอดีต”

“เมื่อสปีโนลาถูกโค่น รัฐบาลเหล่านักพยายามต่อต้านเรา เช่นไซมาริโอ โซอาริส หัวหน้าพรรคสังคมนิยม ซึ่งเป็นสังคมนิยมแต่เพียงชื่อให้มาสู้กับเรา โดยพยายามก่อรัฐประหารสองสามครั้ง และทั้งยังโจมตีพรรคคอมมิวนิสต์กับฝ่ายซ้ายที่ปฏิวัติทั้งหมดด้วย ผมว่าเป็นไปได้ยากเสียแล้วที่สหรัฐ ฯ จะก่อการเคลื่อนไหวต่อต้านปอร์ตุเกสอย่างที่คุณเคยทำมาเมื่อสปีโนลาถูกโค่นอำนาจ สหรัฐ ฯ นำเรอรัมมาออกนอกฝั่งปอร์ตุเกสเพื่อขับเราด้วย”

“ขณะนั้นได้มีกลุ่มการเมืองกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้อำนาจเต็มสมบูรณ์ ประชาชนก็วิวัฒน์อุดมการณ์ทางการเมืองของตนไปได้เรื่อยๆ โดยไม่ต้องอาศัยพรรคการเมือง หน้าที่ของพรรคการเมืองนั้น ก็คือเป็นชี้แนะแนวทางให้กับประชาชนจนกว่าพวกเขาจะสามารถชนำตัวเองได้ ไม่ต้องมีหัวหน้าหรือผู้นำออกไป และนักกิจกรรมหมายถึงไปด้วยว่า การชนำผู้นำทางการเมืองของชาวปอร์ตุเกสนั้น จะไม่สามารถหยุดยั้งการปฏิวัติได้”

“ภายในกองทัพ เราจัดตั้งองค์กรเพื่อประชาธิปไตยขึ้น เพื่อเป็นที่แสดงออกซึ่งความคิดเห็นและเจตนาจริงของคนที่อยู่ในแต่ละหน่วย แต่ลักษณะองค์กรของเราแตกต่างออกไปจากองค์กรพลเรือนมาก เพราะกองทัพที่ปฏิวัตินั้น จะต้องมีความยุติธรรม เราตั้งสภาประชาธิปไตยของแต่ละหน่วยขึ้นมาเพื่อใหม่การพูดคุยสัมพันธ์ถึงปัญหา และสภาการณทางการเมืองเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง”

เมื่อผู้สื่อข่าวถามถึงเหตุการณ์



มาริโอ เซาเรส

ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นทางเหนือ อันเป็นการพยายามที่จะทำลายพรรคคอมมิวนิสต์ เขาตอบว่า “ความวุ่นวายครั้งนี้ถูกเตรียมมาอย่างดี เห็นได้จากการเดินขบวน กลุ่มผู้นำของพวกเขาฝ่ายขวาได้นำกลุ่มคนเข้าโจมตีสำนักงานใหญ่ของพรรคคอมมิวนิสต์ แต่ไม่เฉพาะพรรคคอมมิวนิสต์เท่านั้นหรือที่เขาต่อต้าน เขาต้องการกำจัดฝ่ายซ้ายทั้งหมดต่างหาก”

อย่างไรก็ตาม นั่นดูเหมือนจะเป็นอดีตของสภาพการ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ มีการเปลี่ยนแปลงทางอำนาจในปอร์ตุเกสอีกท่ามกลางความสับสนของการต่อสู้ “นอกแบบ” ระหว่างฝ่ายต่างๆ อเมริกันกำลังเริ่มเข้ามาให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจประเดิมด้วยเงิน ๒๐๐ ล้านดอลลาร์ ดูจะเป็นเครื่องชบบอกได้พอสมควรว่า เหตุการณ์กำลังคลคลายไปในทางใด ฝ่ายซ้ายทหารและพรรคคอมมิวนิสต์ตกเป็นรองในการต่อสู้ทางการเมือง นอกจากนั้น มีแนวโน้มว่าฝ่ายอนุรักษ์นิยมพยายามจะแย่งชิงอำนาจในกองทัพคืนมาจาก

ฝ่ายซ้าย

ทางพรรคคอมมิวนิสต์ปอร์ตุเกสเองซึ่งรู้ว่าอำนาจทางการเมืองของตนอ่อนลง ก็ได้พยายามที่จะปรับตัวโดยหันเข้าหาทางฝ่ายสังคมนิยมมากขึ้น และยังไม่วางมือจากแนวร่วมชนอย่างที่เคยทำมา เพื่อต้องการรักษาฉลยภาพทางการเมืองอันเปราะบางเอาไว้ไม่ให้แตกหัก

การเลือกตั้งในปอร์ตุเกสคาดว่าจะมีขึ้นในวันที่ ๒๕ เมษายน ซึ่งไม่ว่าผลจะออกมาอย่างไร หรือไม่ว่าฝ่ายขวาจะแข่งขันสักเพียงไหน ผู้สังเกตการณ์การเมืองในปอร์ตุเกสก็คาดเดาเหมือนๆ กันว่า นับแต่การปฏิวัติเดือนเมษายน ๒๕๑๖ ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนแปลงใหญ่ในวิถีการเมือง



นายพลสปีโนลา

ของปอร์ตุเกส คงไม่มีวันที่ปอร์ตุเกสจะกลับไปมีสภาพเช่นที่เคยเป็นสมัยเผด็จการซาลาซาร์อย่างแน่นอน

ฟิลิปปินส์ : อำนาจที่กำลังสั่นคลอนของมาร์กอส

การปฏิวัติในฟิลิปปินส์จะอยู่ไม่ไกลไม่ไกลนัก เพราะบรรยากาศทางการเมืองที่กำลังขึงเครียดโดยผู้มีส่วนเป็นตัวเร่งสำคัญแทบจะไม่ได้ตระหนักถึงผลอันยาวไกลของสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป - ประธานาธิบดีมาร์กอส เจ้าของขบวนการไล่ออกแหล่งกบฏนิโยบายทั้ง ขวาพิฆาตซ้าย และขวาพิฆาตขวา เพื่อยุติขบวนการสังหารที่จะรักษาตำแหน่งอำนาจของตนไว้ให้อยู่ยาวนานที่สุด

การออกกฎหมายการศึกษาของมาร์กอสด้วยคำแถลงว่าเพื่อทำลายระบบกบฏชาติปไตยของครอบครัวใหญ่ๆ ไม่กี่ครอบครัวในฟิลิปปินส์ที่เคยกุมอำนาจทางการเมืองมานานนั้น แท้จริงคือความต้องการที่แยกสลายอำนาจบางส่วนที่กลุ่มอำนาจเก่าสร้างครอบงำประเทศในอดีต ผลประการต่อมาก็คือ รัฐบาลมาร์กอสต้อง

ชวนขวยหาพันธมิตรจากกลุ่มผลประโยชน์ใหม่ๆ ทั้งในและนอกประเทศ เพื่อเป็นการบีบบังคับให้ออกไป หรืออย่างน้อยก็ให้ลดบทบาทและความสำคัญลง

ย้อนกลับไปดูโครงสร้างของสังคมฟิลิปปินส์สมัยก่อนประกาศกฎอัยการศึก มีตระกูลใหญ่ๆ เพียงไม่กี่ตระกูลที่กุมอำนาจอยู่ ได้แก่ตระกูลโลเปซ, โซริอาโนส, อายาลาส, อาควิโนส, จาซินโตส, เอลิซาลเดซ ซึ่งสร้างความร่ำรวยให้ตัวเองมาตั้งแต่สมัยสเปนปกครอง รวมถึงสมัยต้นๆ ที่อเมริกันเข้าครอบครองด้วย เริ่มจากการสะสมที่ดิน แล้วก็เข้าไปในกระแสรัก ออมนิ การธนาคาร การค้า การขนส่ง ทั้งทางบกและเรือ เหมืองแร่รวมไปถึงสอมวลชน โดยใช้โครงสร้างรัฐธรรมนูญสมัยอเมริกันเข้าครอบครองให้เป็นประ

โยชน์ต่อการวางรากฐานอำนาจของตน นักคอลกษณะการปกครองแบบกระจายอำนาจออกสู่ท้องถิ่น ทำให้พวกมันสามารถ ใช้อิทธิพลในท้องถิ่นมีอำนาจเหนือการเลือกตั้ง เหนือแม้กระทั่งตำแหน่งผู้ว่าการมณฑล อันเป็นปัจจัยช่วยเสริมให้มันสามารถรวมอำนาจเข้ากุมวิถีทางการเมืองระดับชาติได้อีกต่อหนึ่ง

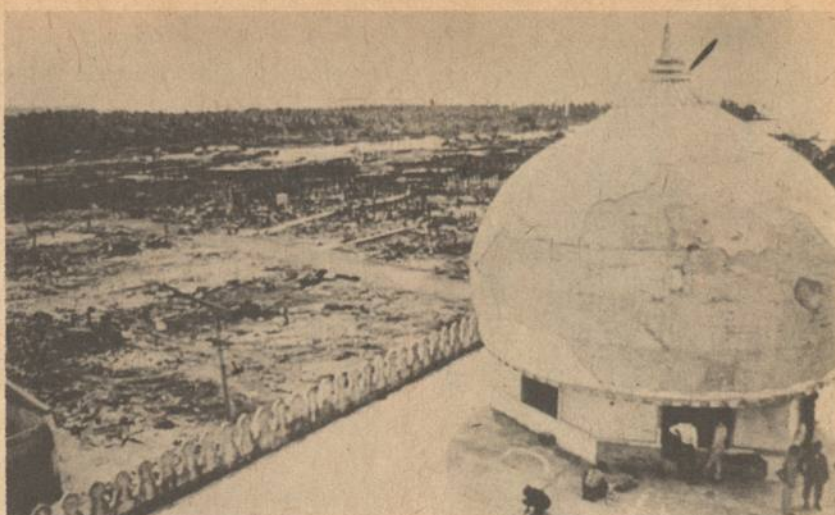
ในฐานะอำนาจแต่ละภูมิภาค พวกมันจะมีกองกำลังของตนเองเพื่อกำจัดทกฝ่ายที่เป็นศัตรู โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาเลือกตั้ง กระสุนปืนจะเป็นสิ่งทมาควบคุมกับการลงคะแนนเสียงเลยทีเดียว เป็นการแข่งขันกันระหว่างตระกูล มีการตกลงกันว่าพวกไหนจะสามารถมาอยู่ในข่ายเดียวกันได้บ้างเพื่อจะได้รวมมอกันเข้ากุมอำนาจส่วนกลางทั้งหมดได้ ขอเท็จจริงอย่างหนึ่งก็คือ คนพวกนี้มีอิทธิพลเหนือนายกเทศมนตรี ผู้ว่าการมณฑล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และแม้แต่วุฒิสมาชิก

อีกประการหนึ่งก็คือพวกเขาควบคุมสื่อมวลชนอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ซึ่งจุดประสงค์ทางการค้าล้วนเป็นรองจุดประสงค์ทางการเมือง

ในบางประเทศเช่นไทย ทหารและข้าราชการเป็นกลุ่มปกครองที่สำคัญ แต่ที่ฟิลิปปินส์กลับตรงข้ามคือทหารและข้าราชการต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้อยู่ใหญ่แต่ละก๊ก

ตัวอย่างเช่น ในวงการทหารจะมีคณะกรรมการชุดหนึ่งทมีหน้าที่พิจารณาเลื่อนยศนายทหารและคณะกรรมการชุดนี้อยู่ในความครอบงำของกลุ่มอิทธิพลใหญ่เข้าอย่างเต็มเปา ดังนั้นจึงเป็นที่แน่ใจได้ว่าฐานะทางการเมืองของผู้อยู่ใหญ่เหล่านั้นจึงมั่นคงตลอดกาล

ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายชวต่างเห็น
จตุรัส ๒๔



ต้องต้งกันว่ากลางปี ๒๕๑๕ นั้น สถานการณ์วันวายุถึงขนาด ศาลสูงสุดมีคำสั่งยกเลิกกฎหมายหรือสนธิสัญญาบางอย่างที่เขียนขึ้นเพื่อเชิญชวนอเมริกันมาลงทุนในฟิลิปปินส์ ทงฐานที่พออเมริกันที่ส่งเครื่องบินไปโจมตีเวียดนามก็ช่วยโหมกระพือความรูสึกรักชาติมากขึ้น หนังสือพิมพ์จำนวนมากโจมตีมาร์คอสอย่างหนัก เป็นอันว่านโยบายสองหน้าของเขาใช้ไม่ได้ผลคือไป ความขัดแย้งในประเทศทวีสูงขึ้นเรื่อย ๆ กองทัพประชาชนใหม่ของกลุ่มเมออสต์ก็กำลังร่ำร้อน มุสลิมกำลังก่อการกบฏ การขวางปราระเบิดกันในเมืองหลวงกลายเป็นเรื่องชินชา แม้แต่กลุ่มผู้นับถือแคธอลิกก็พากันเดินขบวนคัดค้านระเบียบเก่า ๆ ทวางไว้

ย่านมุสลิมในฟิลิปปินส์

๒๒ กันยายน ๒๕๑๕ มาร์คอสก็ประกาศกฎอัยการศึกโดยอ้างเอาความขัดแย้งระหว่างฝ่ายซ้ายกับฝ่ายขวาเป็นสาเหตุลัทธิรัฐธรรมนูญ ปิดสื่อมวลชน และเริ่มกวาดล้างฝ่ายค้านทกกลุ่ม มีหลักฐานที่เชื่อได้ว่า มาร์คอสเตรียมการล่วงหน้ามานานสำหรับการเปลี่ยนแปลงครั้งน ก่อนการประกาศใช้กฎอัยการศึกไม่นานนัก ตระกูลอากวีนั้นก็ประกาศออกมาว่า มาร์คอสกำลังวางแผนที่จะล้มรัฐธรรมนูญ

ตัวมาร์คอสเองอ้างว่าเขาทำไปเพื่อ "ทำลายระบบศักดินา" หลักฐานคือการที่เขาออกกฎหมายปฏิรูปที่ดิน ซึ่งแท้ที่จริงแล้วแม้ว่าทคน

จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ เอเคอร์ จะเปลี่ยน
 มาสู่ผู้เช่าจำนวน ๑๘๐,๐๐๐
 ครอบครัวในช่วงสามปีแห่งการประ
 กาศกฏอัยการศึกก็ไม่ปรากฏว่าการ
 ปฏิรูปที่ดินจะสามารถทำลายระบบ
 สักดินลงไปได้อย่างจริงจัง ไม่แม้
 แต่จะกระทบกระเทือนกลุ่มคนอาชีพ
 ไตยเกิดด้วยซ้ำ เพราะที่ดินที่สร้าง
 ความร่ำรวยให้แก่พวกเขาผู้น้อยใน
 เมือง หรือไม้แก่นไร่อ้อย ซึ่งหลุด
 รอดออกมาจากกฏหมายปฏิรูปที่ดิน
 ในความเป็นจริงแล้วก็คือ การปฏิรูป
 ที่ดินเป็นการหาเสียงสนับสนุนของ
 มาร์คอสในหมู่ข้าราชการ ทหาร
 และตำรวจ ซึ่งส่วนมากต่างเป็นผู้
 ถูกรองทอดนราชย์ช้อยด้วยกันทั้งสิ้น
 สักผลกระทบทต่อกลุ่มอิทธิพล
 บางกลุ่มอย่างจริงๆ เห็นจะได้แก่การ
 ขัดทรยศสมบัติบางส่วนของพวกที่มา
 สุรัฐแบบเดียวกับที่ฮิตเลอร์ทำใน
 เยอรมัน หรือทอมนทำในออสเตรีย
 ถูกมากทศคือตระกูลโลเปซ เพราะ
 เป็นเจ้าสมบัติรายใหญ่ซึ่งมีบริวารและ
 สือมวลชนอยู่ในอิทธิพลมากอย่างน่า
 กลัว ทำให้มาร์คอสผู้ซึ่งได้รับเลือกมา
 เมื่อปี ๒๕๑๒ และรัฐธรรมนูญระบุไว้
 ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียง ๘ ปี รู้สึก
 ไม่ไว้วางใจขึ้นมาอย่างมาก มาร์คอส
 แสดงทำเป็นปฏิบัตย์ต่อโลเปซอย่าง
 เปิดเผย และเมื่อมีการประกาศกฏ
 อัยการศึก อูเจนโอ โลเปซ ถูกจับ
 ด้วยข้อหาหมิ่นในการพยายามลอบ
 สังหารประธานาธิบดี และต่อมา
 โลเปซผู้พ่อก็ได้รับการตั้งเงินไว้ว่า
 หากยังปรารถนาที่จะเห็นลูกชายของ
 ตนมีชีวิตอยู่ละก็ เขาต้องมอบทรัพย์สิน
 สมบัติให้กับมูลนิธิมาร์คอสซึ่งจะถูก
 ตั้งขึ้นเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

สมบัติรายใหญ่ของตระกูลโล
 เปซก็คือบริษัทไฟฟ้าแห่งมินลาอีกหลด
 หนึ่งจากเจ้าของเดิมไป รายงานข่าว
 แจ้งว่าตัวแทนของมาร์คอสที่เขาจัด

การเรื่องเงินสำเร็จคือนายโรแบร์โต
 เบเนดิกโต ผู้เป็นเอกอัครราชทูต
 ฟิลิปปินส์ประจำญี่ปุ่นแต่เพียงใน
 นาม แต่แท้จริงอยู่ในมินลาเพื่อทำ
 งานทางด้านการเงินให้กับมาร์คอส
 โดยเฉพาะ

อีกวิธีหนึ่งที่มาร์คอสทำเพื่อขุด
 ทรัพย์คือการบังคับขาย เช่นธนาคาร
 ใหญ่ของตระกูลอากิวโนถูกบังคับชื้อ
 “เพื่อช่วยสร้างความแข็งแกร่งให้แก่
 ระบบการเมืองของประเทศ” และ
 ด้วยวิธีเดียวกัน ตระกูลออสมีนา ก็
 ต้องเสียทรัพย์สินส่งคืนค่าทางเรือไป
 อย่างไม่รู้ตัว ไม่มีตระกูลไหน
 ถูกมาร์คอสพันเสียจนสิ้นเนื้อประ
 คาคั่ว พวกเขายังคงมีเงินทองอีกเป็น
 จำนวนมาก เพียงแต่ฐานะทางการเงิน
 ของเขาถูกทำให้อ่อนลง และ
 เครื่องมือสร้างอิทธิพลต่างๆ ถูก
 กำจัดไป

ทางด้านตำรวจท้องถิ่น มาร์คอส
 ออกประกาศประธานาธิบดีฉบับที่
 มาดามมาร์คอส พยายามเข้าถึงประชาชน



๔๒๑ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๑๒ และ
 ฉบับที่ ๑๖๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๘
 เพื่อดึงอำนาจทั้งหมดเข้าสู่ส่วนกลาง
 ควบคุมโดยนายพลรามอส หัวหน้า
 ตำรวจในแต่ละท้องถิ่น กลายเป็น
 “นายสถานี” และต้องขึ้นตรงต่อ
 ผู้บังคับการซึ่งส่งมาจากมินลา และ
 เพียงทำงานประสานกับนายกเทศมน
 ตรีเท่านั้น หาได้ขึ้นกับนายกเทศมน
 ตรีดังแต่ก่อนไม่

เป็นอันว่ามาร์คอสสามารถจัด
 เครื่องมือของระบบเก่าไปได้ก็หนึ่ง
 อย่าง ซึ่งเป็นโครงสร้างการปกครอง
 แบบกระจายอำนาจถึงศักดิ์นาโดยมี
 คนในแต่ละท้องถิ่นเป็นผู้กุมอำนาจไว้
 เปลี่ยนมาเป็นระบบราชการแบบรวม
 ศูนย์ควบคุมโดยตัวประธานาธิบดีเอง
 โดยตรง

มาร์คอสสร้างองค์การระดับท้องถิ่น
 ขึ้นมาสององค์การเพื่อช่วยให้ส่วน
 กลางสามารถควบคุมประชาชนใน
 ส่วนภูมิภาคได้มากยิ่งขึ้น องค์การหนึ่ง
 คือ “กลุ่มเยาวชน” ซึ่งบังคับให้สม
 อายุ ๑๕-๒๐ ปีทั่วประเทศต้องเข้าร่วม
 โดยมีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งที่จะ
 ไว้คือช่วยรักษา “ระเบียบและความ
 สงบเรียบร้อย” ส่วนนอกองค์กรหนึ่ง
 ได้แก่สหกรณ์ชาวนา ซึ่งรัฐบาลจะ
 ส่งตัวแทนมาจับบทบาทในการนำแต่
 ละหน่วยสหกรณ์ องค์กรนี้จะมอทธิ
 พลมากในระดับท้องถิ่น มากพอที่จะ
 ใช้เป็นอาวุธทางการเมืองต่อสู้กับฝ่าย
 ที่เป็นปฏิบัตย์กับรัฐบาลได้อย่างมี
 ประสิทธิภาพ

ในแง่ธุรกิจ กฏหมายใหม่ช่วย
 ให้นักธุรกิจมีลูกทางที่แจ่มใส เพราะ
 มีข้อบังคับหนักๆ คอยบีบสทภาพ
 แรงงาน ห้ามการนัดหยุดงานและส่งเสริม
 การกู้เงินเพื่อลงทุน ทางรัฐบาล
 เชื่อมมั่นในอนาคตจะคงการแข่งขันของ
 ทุนต่างประเทศไว้ และมองเห็นว่า
 นักธุรกิจเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจุดเนอง
 ที่เห็นความหวังของกลุ่มอำนาจเก่า



ประธานาธิบดีมาร์คอส

จะเข้ามา มีบทบาทสำคัญอีกครั้งหนึ่ง พวกกลุ่มอำนาจเก่าไม่สามารถมากพอที่จะหนุนทวารให้ทำการรัฐประหารได้ทั้งนี้ไม่สามารถใช้สาธารณชนเป็นเครื่องต่อรอง จะหันไปทางฝ่ายตุลาการก็สิ้นหวัง พวกคนไม่สามารถแม้แต่จะ รวมตัวกันได้อย่างลับ ๆ เพราะ ระบบสายลับของมาร์คอสพัฒนาประสิทธิภาพได้สูงอย่างน่ากลัว

ในฟิลิปปินส์ หากมีเงิน ๔๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ซึ่งเป็นเพียงร้อยละสิบของทรัพย์สินทั้งหมดที่ตระกูลเหล่านี้มีอยู่) เขาสามารถที่จะจ้างมือปืนให้ฆ่าคนได้ถึง ๔๐ คน ในราคา ๑ ล้านดอลลาร์ต่อหัว มาร์คอสเองตระหนักในความจริงข้อนี้เป็นอย่างสูง ทำให้เขาต้องเพิ่มมาตรการป้องกันความปลอดภัยให้กับตัวเองอย่างขบถดุรี ๒๖

บ่อยมากขึ้น และเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมเขาไม่ค่อยปรากฏตัวในที่สาธารณะ ยกเว้นในกรณีที่ไม่มีกรบอกกล่าวล่วงหน้า ภายใต้อำนาจในการรอดชีวิตของเขาอยู่บนความสามารถที่จะควบคุมความละโมภของผู้คนรอบข้างที่คำจูนเขาอยู่ให้เป็นประโยชน์ได้มากที่สุด

จุดผิดพลาดสำคัญอยู่ตรงที่มาร์คอสไม่สามารถหาทางเลือกอันใหญ่กับสิ่งที่เขาสร้างขึ้นมาได้ มันต้องการความซับซ้อนและเล่ห์เหลี่ยมที่แพรวพราวมากในการทำให้ระบบที่เขาตั้งขึ้นดำเนินไปอย่างราบรื่นได้ท่ามกลางการต่อสู้กับอิทธิพลเก่าภายในประเทศ และพลังใหม่ที่มาจากกลุ่มกดดันต่างๆ วิกฤตการณ์ จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และเมื่อวันนั้นมาถึงแม้ว่ามาร์คอสจะรักษาตนให้รอดพ้นจากการถูกลอบสังหารมาได้ เขาก็ต้องเผชิญกับวิกฤตทางอำนาจ บรรดาบริวารที่เขาชอบเล็งมากที่สุด โครงการปฏิรูปที่ดินก็คิด คงไม่อาจช่วยเขาได้ เพราะมันไม่ได้มีการวางรากฐานที่แข็งแรงจนเป็นสถาบันต่อรองที่สำคัญทางการเมืองได้

กล่าวสำหรับทางสหรัฐฯแล้ว เขอกันว่ามีใครสักเดือรื้ออะไรเลยกับอำนาจที่สั่นคลอนของมาร์คอส เอกอัครราชทูตซัลลี แวนสามารถที่จะนั่งอย่างใจเย็นอยู่ในห้องทำงานบนถนนโรซาซซงหันหน้าออกสู่อ่าวมินลา เพราะฟิลิปปินส์นั้นไม่เหมือนไทย เวียดนามหรืออินเดียน ฟิลิปปินส์ไม่มีทางเลือกอื่น ใดนอกจากสหรัฐฯ สหรัฐฯจึงมองการณ์ร่นของมาร์คอสได้อย่างไม่รู้สึกอึดอัดอะไร และถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารอำนาจแห่งพระราชวังมาลาเคะนัง สหรัฐฯก็ยังคงดำเนินบทบาทของตัวเองต่อไป เป็นปกติเหมือนกับว่าไม่ได้มีอะไรเกิดขึ้น

ผู้สื่อข่าวพิเศษ รายงาน

จีน-นิกสัน

การเดินทางของวิธิการเมือง

ริชาร์ด นิกสัน หนึ่งในบรรดานักล่าคอมมิวนิสต์แห่งทศวรรษที่ ๕๐ อันเป็นช่วงสมัยของนายแมคคาร์ธตอนนั้น นิกสันเป็นผู้ดำเนินนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์ ให้การสนับสนุนได้ห้วนอย่างเต็มมี แต่ปัจจุบันยี่สิบปีให้หลัง เขาได้รับเชิญเป็นแขกผู้เกียรติของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน แม้ว่าเขาจะกลายเป็นผู้ถูกรังเกียจจากคนร่วมประเทศของเขาเป็นจำนวนมากก็ตาม

มองจากจุดยืนของอเมริกัน การรับเชิญไปเยือนจีนมิได้ช่วยให้ "นิกสันเจ้าเล่ห์" ปรากฏเด่นชัดๆ ที่สูญเสียไปเพราะกรณีวอเตอร์เกตจนมาแต่อย่างใด แต่สิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้ในระยะยาวก็คือ ลักษณะพิเศษประจำชนชาติอเมริกันที่มักจะชอบเห็นอกเห็นใจผู้แพ้ บวกกับความนิยมในตัวฟอร์ดที่กำลังจะหมดไป อาจทำให้นิกสันมีความหวังที่จะกลับเข้ามาสู่วงการการเมืองอีกครั้งหนึ่ง

ความจริงอีกข้อหนึ่งก็คือ ทั้งประธานาธิบดีฟอร์ด และนายคิสซิงเจอร์ต่างก็ไม่พอใจความเคลื่อนไหวครั้งหนึ่งของนายนิกสันเป็นอย่างยิ่ง

มองอีกด้านหนึ่ง นักเฝ้าเมืองจันก็คิดไม่ตกว่าทำไมเขาเจอตงจึงแสดงท่าทีไม่พอใจรัฐบาลสหรัฐฯ ด้วยการเชิญอดีตประธานาธิบดีนิกสันไปเมืองจีนทั้งๆที่ความสัมพันธ์ระหว่างตนกับไซเวียตก็ยังคงอยู่ในระดับไม่เป็นมิตร ผู้เชี่ยวชาญการเมืองระหว่างประเทศบางคนเชื่อว่า เป็นเพราะจีนไม่พอใจการดำเนินนโยบาย "ผ่อนคลาย" อันเป็นความร่วมมือระหว่างสหรัฐฯ-รัสเซีย

มองอีกแง่หนึ่ง ขณะที่ยังมีการวิพากษ์เต็งเสี่ยวผิงผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีโจวเอินไหล ได้มองไว้สำหรับให้เขารับหน้าตาแทน ในขณะที่เหมาเจ๋อตงคิดว่าหัว โทะฟงจะเหมาะสมกว่า และนี่จะเป็นโอกาสให้หัว โทะฟงได้แสดงความสามารถทางการต่างประเทศท่ามกลางสายตาของบรรดานักการทูตต่างชาติทั้งหลาย

แม้แต่เจียงชิง ภรรยาของประธานเหมา ก็ออกงานต้อนรับนิกสัน และภรรยาพร้อมด้วยหัว โทะฟงและเฉียวกวนหัว รัฐมนตรีต่างประเทศจีน นี่เป็นวาระแรกที่เจียงชิงออกต้อนรับนิกสันนับแต่ปี ๒๕๑๕ เป็นต้นมา และสิ่งที่น่าสนใจยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ภรรยาของประธานเหมาผู้นี้ไม่ค่อยปรากฏตัวต่อที่สาธารณชนนัก

จีนส่งเครื่อง ๗๐๗ เพื่อไปรับนิกสันเป็นพิเศษที่แคลิฟอร์เนีย มาถึงบักกิงในวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ นิกสันได้พบกับภรรยาของโจวเอินไหล พร้อมด้วยเหมาเจ๋อตง และเขาพบหัวโทะฟงสองครั้ง แต่ครั้งกินเวลาประมาณ ๔ ชั่วโมง เป็นที่น่าสังเกตว่าเต็งเสี่ยวผิงหายไปจากพิธีการต้อนรับทั้งหมด เท่าๆกับที่นั่นสังเกตว่าเหมาปรากฏตัวอยู่ด้วย

ครั้งสุดท้ายที่เหมาออกมารับแขกนั้น เป็นวันที่ ๓๑ ธันวาคม เมื่อลูกสาวของนิกสันและสามีไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน

อดีต ประธานาธิบดีนิกสันเคยพูดไว้ในงานศพของโจวเอินไหลว่า "พลังประชาชนนั้นมีอำนาจมหาศาล และไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นใน



ประธานเหมา และ นิกสัน : สหายเก่าพบกัน



นิกสัน กับ หัว โทะ ฟง



นิกสัน กับ มาคาม เต็ง ชิง เซา ภรรยาของ โจว เอิน ไหล

ประวัติศาสตร์ หนทางของโลกย่อมไปสู่ความสว่างไสวมากกว่ามืดมน" อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้น

ย่อมชี้ได้ว่า นิกสันยังคงเป็นดาราในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างจีน-สหรัฐฯ อยู่ไม่เปลี่ยนแปลง



ลิขิต หงส์ลดารมภ์

เป็นบุตรของนายสุนทร หงส์ลดารมภ์ ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการองค์การซีดีที ในอดีตเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และอดีตเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน คุณลิขิตจบการศึกษาชั้นประถมจากโรงเรียนครุโทยาน และจบปริญญาตรีทางเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษ เคยรับราชการเป็นอาจารย์ที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และลาออกจากราชการมาทำค้าขายส่วนตัว ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการนิตยสารวารสาร "สารเศรษฐกิจ" และเป็นผู้อำนวยการฝ่ายหาเสียงเขตกรุงเทพฯ ของพรรคชาติไทย เป็นหนึ่งในจำนวนสมาชิกรุ่นก่อตั้งพรรค

จักร์: คุณลิขิตจบการศึกษาที่ไหนมาครับ
 ลิขิต: ผมเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์... เศรษฐศาสตร์พัฒนานานะครับ ที่เคมบริดจ์ อ่า... ที่จริงที่ผมเรียนนี้เป็นชาตินะ อาจารย์ของผมเป็นคริสต์ชน

จักร์: ทำไมคุณลิขิตจึงจบจากเคมบริดจ์จึงมาอยู่พรรคชาติไทย

ลิขิต: (หัวเราะ) โอ้นั่นแปลก มีคนถามผมเยอะนะ เอาอย่างนี้ดีกว่า คนเราแบ่งเป็นสองประเภทนะ ประเภทแรกเป็นพวกอคติ อ้อประเภทหนึ่งผมว่าเป็นพวกนักปฏิบัติ ผมว่าอุดมการณ์ความคิดของคนวัยหนึ่งมันไม่ต่างกันหรอก แต่ผมพูดตรงไปตรงมาในคนรุ่นหนึ่งๆ ความคิดมันไม่ต่างกันเท่าไร คุณจะไปอยู่พรรคไหนก็ตาม... แต่ในส่วนตัวนะ ไม่ใช่จะโจมตีเขาหรอก พรรคพลังใหม่ไม่มีประสบการณ์และความสามารถพิเศษพอที่จะบริหาร

จักร์: หมายความว่าพรรคพลังใหม่มีแต่อุดมการณ์อย่างนั้นหรือครับ

ลิขิต: ผมเกรงว่ามันเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ว่าเด็กอายุ ๒๕ หรือ ๒๖ จบอังกฤษหรืออเมริกาจะเป็นรัฐมนตรี ไปทำงานบริหาร มันไม่ได้หรอก ผมถึงนึกว่าพรรคชาติไทยอย่างนี้ก็มีโอกาสดีกว่า มีประสบการณ์มาก่อน แม้ว่ามันจะดีเลวอย่างไร ก็ขออย่าคิดว่ามันจะหยุดเพียงแค่นั้นของทุกสิ่งมันเคลื่อนไปข้างหน้า พรรคชาติไทยในวันกับพรรคชาติไทยในอนาคตมันจะไม่เหมือนกันก็ได้

จักร์: คุณลิขิตมีความเห็นอย่างไรต่อสถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบัน

ลิขิต: ผมว่าตอนเริ่มต้นมันก็ไม่เลวนักหรอก แต่ที่มันเกินเลยไปทั้งสองฟาก มันเป็นเรื่องของจินตนาการ ที่ดันให้คนทั้งสองต่างคนต่างแยกออก ผมว่าตอนเริ่มต้นมันไม่ไกลกันเท่าไร จะซ้าก็ไม่ใช่ ซวาก็ไม่หวานนัก มันจะเอียงไปทางไหนก็ได้ แต่ไม่ใช่ไปอยู่สุดกัแบบที่กวนชาติไทยกลายเป็นสุดชวา พลังใหม่กลายเป็นสุดซาย

จักร์: แล้วคิดว่าจินตนาการที่คุณลิขิตว่ามานั้นเกิดจากอะไร

ลิขิต: ผมว่าการเปลี่ยนแปลง ๑๔ ตุลาฯ และการเปลี่ยนแปลงในอินโดจีน มันเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญมาก คือเป็นจุดเริ่มต้นที่เห็นว่าจะต้องแบ่งกันเลยว่า ซวาก็ซวาก็ซายก็ซายกันไปเลย อันนั้นผมเป็นห่วงมาก เพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่มานาน การเปลี่ยนแปลงก็ควรเป็นไปตามครรลองของมัน แต่ว่าเรากำลังเร่งการเปลี่ยนแปลงของมัน และการเร่งนั้นเราก็มักตัดลอกมาจากคนอื่นเขา นิสัยมันอันตราย

จักร์: เป็นเพราะเหตุนี้หรือเปล่าที่พรรคชาติไทยจึงพยายามวิ่งหรือลัดสิ่งเหล่านี้ไว้ ไม่ให้มันเปลี่ยนแปลงเร็ว

ลิขิต: ใช่ครับ... ใช่ ถูกต้อง

จตุรัส: ในสายตาของคุณลลิตที่มีโอกาสใกล้ชิด เห็นว่าคุณ
ประมาณเป็นคนอย่างไร

ลลิต: ท่านเป็นคนพึ่งเสียงคนหนึ่ง พึ่งความคิดความอ่าน
ของคนอื่น แล้วตัดสินใจดี ไม่จุกจิก ไม่วอกไปแวกมา
ตรงดียว

จตุรัส: แล้วคุณครรชิต คัมภีร์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาฝ่ายหนังสือ
พิมพ์เล่าครับ

ลลิต: (หัวเราะ) ครรชิต... (หัวเราะ) เราเข้าไปพูด
ถึงเขา... พูดถึงคนอื่นในพรรคกันมันไม่ค่อย... ผม
ไม่อยู่ในสิทธิ์ที่จะตั้งข้อสังเกตกับใครมาก คือคนไทย...
ผมอยากจะจัดอะไรนิด ก็คนไทยเรามีนิสัยเรื่องแก่งแย่ง
กัน ใครดั่งไม่ได้... อะไรนี่ นี่เป็นจุดสำคัญที่ทำให้บาง
คนไปพูดหาพิฆาตหา ข้ายพิฆาตข้าย ผมว่าจุดเริ่มต้น
นี้จากนิสัยคนไทยก็เยอะ โอ้ข้าวเขาหูนมันร้อยแปด พึ่ง
ไม่ไหว ไม่มีประโยชน์ เราจะต้องจับแก่น ว่าเป้าหมายของเรา
คือชนะเลือกตั้ง เป้าของเราคือเอาคนดี และให้คนดีเหล่าน
นี้ชนะเลือกตั้งเขาไปเป็นผู้แทน

จตุรัส: หากพรรคชาติไทยได้มีโอกาสเป็นรัฐบาลสักครั้งหนึ่ง
และเห็นว่าคุณลลิตเป็นคนที่ทำงาน จึงเสนอตำแหน่งใด
ตำแหน่งหนึ่งในคณะรัฐบาล เพื่อเป็นการตอบแทนน้ำใจ
คุณลลิตจะรับหรือไม่

ลลิต: อ่า... อันนั้นตอบยากนะครับ พวกกันตรงๆ
ก่อน ก็คงเป็นน้ำใจของพรรค อันนี้ผมยอมรับนะครับ
แต่ว่าต้องคิดกันลึกๆ นะครับ ไม่ใช่ทำงานหาเสียงเป็น
แล้ว บริหารประเทศเป็นหรือไม่ ผมไม่รู้ ต้องดูกันลึกๆ
กันที่จะเป็นรัฐมนตรีต้องเป็นคนบริหารเป็น ไม่ใช่เอาใคร
ก็ได้ที่มสต่างก็มาเป็น นะฮะ... ผมเองก็ต้องคิดลึก เพราะ
ยังไม่รู้ว่าผมเองมีฝีมือหรือเปล่า... ผมเองเรียนเศรษฐ
ศาสตร์นี้ ให้ไปทำอะไร... ทำสาธารณสุขก็บ้า

จตุรัส: การคลังพอไหวไหมครับ

ลลิต: ถ้าผมเห็นว่าผมสามารถพอผมรับ แต่ถ้าผมเห็น
ว่าไม่ถนัดผมไม่เอา อย่างนั้นนายตัวน ผมถือว่าผมทำ
งานเพื่อจุดของความอยู่รอดของสังคม ถ้าไม่ถนัดไปเป็น
รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยแล้วถูกคนด่ากันทางเมือง
ถูกในหลวงฯ ปลดออกอย่างนี้ ผมไม่เป็น... มันอายคนเขาทาง
เมือง ผมไม่เอาหรอก

จตุรัส: แล้ววิธีการหาเสียงของแต่ละพรรคเป็นอย่างไรบ้างครับ

ลลิต: มันแล้วแต่ บางทีคนโน้นก็เขายังน คนนั้นก็เขายัง
โน้น คุณก็พอรู้ๆ กันอยู่ เดี่ยวพลร่มเดี่ยวไฟไฟ เดี่ยวผมมา
ซอประรำกัม ขกประรำกัมเหมือนกัน

จตุรัส: แสดงว่าเรื่องเหล่านี้มันไม่ไคมลอย

ลลิต: มันไม่ไคมลอยหรอก เราพูดกันตรงๆ ดีกว่า ปัญหา
มันอยู่ที่ว่าใครจะทำไม่ทำมากกว่า แล้วแต่อุดมการ

... ไม่เคย เคยมีแต่คุณวัฒนา
เขี้ยววิมลมาคุยด้วย แต่เงินทองก็
ไม่เคยให้ครับ... คุณประมาณเอา
แต่ลูกเสือชาวบ้าน

... เรามีสัญญาเรื่องการหาทุนเกี่ยว
กัน เราพูดกันตรงๆ แน่แน่นอนละ
ผู้ใหญ่ นะ... จนกระทั่งนาทีสุดท้าย
ท้ายไม่มีทางจริงๆ จึงจะควักเงินตัว
เอง ถูกไหมฮะ...

จตุรัส: วิธีการตัดเสียงพรรคการเมืองอื่น ๆ ของแต่ละพรรค
พอจะอธิบายได้ไหมครับ

ลลิต: มันก็เหมือนกับการโฆษณาสินค้ากันแหละครับ
โฆษณากันไปต่อกันมา ผมว่าวิธีการมันคิดกันได้เรื่อย ๆ
คนไทยเก่งมากเรื่องนี้ คือเรื่องวิธีการจะขัดขวางคนอื่นให้ตัว
เองนำหน้านานเก่งที่สุด อย่างในกรุงเทพฯ เราส่งสติบเจ็ด
คน ก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นนายทุนขุนศึก

จตุรัส: การทะเลาะกันระหว่างคุณประมาณและคุณชาติชาย
นอกจากเรื่องเงินแล้วมีอะไรอีก

ลลิต: ผมไม่เคยเห็นนะ... โดยความสัตย์จริง เคยมีอยู่
หนหนึ่งเคยได้ยินข่าว มีคนเล่าให้ผมฟังเท่านั้น แต่ไม่เคย
เห็นด้วยตัวหรือตา ผมพูดไม่ได้ ผมไม่รู้เรื่องเลย (หัวเราะ)
... เรื่องอื่นผมว่า... (ถอนใจ) ก็พรรคทั้งสองคนก็
นับถือ เอาอย่างนี้แล้วกัน

จตุรัส: คุณลลิตมองเกมการเมืองของหม่อมเล็ก ๆ ทัตเป็นอย่างไรบ้าง
หลังจากที่ยุบสภาแล้วมีการดึงเอาคนโน้นคนนั้นมา
เข้าพรรคของตน

ลลิต: ผมว่า... หม่อมแกมความต้องการเป็นรัฐบาลอย่าง
เต็มที่แหละ พยายาม ๆ ผมว่าการตั้งรัฐบาลก่อนที่การยุบ
สภาใช้ไม่ได้ ผมคิดแล้วก็เหนื่อยใจแทนประชาชน โธ
นนกเป็นชนสุดขั้วแล้ว ฉะนั้นเรื่องอื่น ๆ ที่รองลงมาผม
ว่าท่านทำได้ แต่ดู ๆ แล้วผมว่ากิจสังคมจะระส่ำระสายพอ

บริษัทต่างชาติใหญ่ ๆ ก็กลัว มัน
เหมือนกับการเล่นม้า ก็ว่ามันไม่
เข้าเต็งถูกเปิดโปงจนมันก็พัง...
ดูซิ . . . ล้อก็อัดเต็มบ้านเต็มเมือง
ไม่มีใครกล้าเล่นผมคิดว่าถ้าหากกัน
คนละห้าพันหมื่นสองหมื่น ไปขอ
คนมีตังค์เขารำคาญก็คงให้มา แต่
ถ้าจะไปคนละสิบสิบล้านร้อยล้าน
ถ้าไม่มีอุดมการณ์ของเขาเป็นพิเศษ
ไม่มีใครให้หรือก ให้อุยกพันส่วน
ตัวผมไม่รู้ละ

สมควรนะ มันคงไม่ต่างกว่าประชาธิปไตย หลายพวกหลาย
ฝ่ายอย่างที่ว่ากันอยู่ อย่างเช่นคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ก็น่า
ทึ่งคนได้เขาละ ทนกิจสังคมก็ เช่นคุณไชยศิริก็ทำหน้าที่
อัสาน คุณบุญเลิศ ผมดูแล้วไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่เขาจะอยู่
ด้วยกัน

จตุรัส : หมายความว่าท่านนายก ๆ ต้องการรักษาสถานภาพ
ของตัวเองเรื่อยไป คืออยากเป็นนายก ๆ หรือรัฐบาลจนกว่า
ตัวเองจะพังไปอย่างนั้นหรือ

ลิขิต : (หัวเราะ) ผมว่าท่านคงเชื่อมั่นตัวเองในด้านบริ-
หารที่ตัวเองเป็นนายก ๆ ที่เหมาะสมที่สุดละมัง แต่ก็มีคน
ที่คิดว่าเวลาเดินอยู่หน้าราชสีห์ไม่ใช่เรื่องสนุกนะ แต่ว่า
นโยบายของพรรคขณะนั้น ได้รับคำสั่งจากหัวหน้าพรรคไม่
ให้หาเสียงโจมตีกับพรรคกิจสังคม โดยเฉพาะเขตหนึ่ง
สอง, สามของกรุงเทพฯ

จตุรัส : การที่คุณประมาดตัดสินใจที่จะเข้าร่วมรัฐบาลกับ
ท่านนายก ๆ อีกในสมัยหน้า ในขณะที่หม่อมเองมีชื่อในเรื่อง
การฟาด "หางเครื่อง" อยู่ คุณประมาดไม่กลัวที่โดนหาง
เครื่องบ้างหรือ

ลิขิต : ผมไม่รู้ใจท่านนะ แต่ผมว่าคนเราถึงบ้านแล้ว
อายุก็ห้าสิบหกสิบเข้าไปแล้วด้วยกัน ผ่านชีวิตมากมายน
คงไม่คิดตน ๆ สั้น ๆ ผมคิดว่าเขาก็คงหาไฟเล่นกันไป

จตุรัส : ได้ข่าวว่าขณะนี้เสียงของคุณประมาดค่อนข้างแผ่
ลึซิด : ครับ . . .

จตุรัส : ถ้าหากคุณประมาดเกิดไม่ได้เป็นต้นเหตุคราว
นี้อาจทราบว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นภายในพรรคชาติไทย
เพราะภายในพรรคเองขณะนี้ได้ข่าวว่ามีความแตกแยกกันอยู่

ลิขิต : เอ . . . ผมก็ไม่เคยคิดนะ . . . (ใช้ความคิด) มัน
คงเป็นเรื่องน่าคิด ต้องคิดให้ถี่ ๆ ตอบทันทีที่ผมคงตอบไม่
ออก ตอบตรง ๆ นะ ต้องวิเคราะห์กันละเอียด หลายเหตุ
ผลทีเดียว แต่คุณทวิชก็เข็นรอนายก ๆ ได้นะ ทั้ง ๆ ที่ไม่
ได้เป็นผู้แทน ผมว่าความเกรงใจกันนะชะ ความเคารพ
นับถือยังงั้นชะก็ยังคงไม่ไปไหน คงปะอยู่เดิม

จตุรัส : แล้วการที่หม่อมมิกฤตเข้าสู่มาส่วนเกี่ยวข้องกับภายใน
พรรคชาติไทย โดยเข้ามาสนับสนุนข้างใดข้างหนึ่ง โดย
เฉพาะคนชาติไทย

ลิขิต : ก็เป็นประเด็นที่น่าคิดนะชะ ซึ่งผมก็ต้องฝากพรรค
ชาติไทยนั้นแหละ คือเล่นการเมืองนี้ผมอยากมองอย่าง
บริสุทธิ์ ๆ กัน คืออาจจะกลายเป็นคนโกงก็ได้ หมาย
ความว่ามันไม่มีอะไรบริสุทธิ์ในการเมืองหรือ การหัก
หลังกลายเป็นทยอมรับเป็นวิถีทางปกติของการเมืองชะ ก็
กลายเป็นเรื่องน่าเสียดายตั้งแต่ต้นแล้วละ ก็ขอสรุปทก
วันนั้นก็กลายเป็นที่น่าเสียดายแล้วละ ก็ต้องหักหลังกัน

จตุรัส : ตอนนั้นหวัชแฉนของคุณประมาดเห็นไปเข้าพรรค
หลังใหม่กันหมดแล้ว

ลิขิต : จมเลย

จตุรัส : แล้วภาพลักษณ์ของคุณประมาดกับทหารที่สละบุรีเป็น
อย่างไรบ้างครับ

ลิขิต : ไม่ใกล้ชิด . . . ผมไม่ทราบ หมายความว่าผมไม่รู้
เรื่อง ไม่ใช่หมายความว่าท่านไม่ใกล้ชิด ผมไม่ค่อยรู้เรื่อง
แต่ผมว่าน่าจะได้นะ ตัวผมเองถือว่าหัวกรุงเทพฯ ว่าจะไม่
ได้หลายคน

จตุรัส : ไม่ทราบว่าคุณสุภูมิของหม่อมที่จะให้สามพรรคการ
เมืองใหญ่หลังเลือกตั้งรวมกันเป็นรัฐบาล เพราะคิดว่าจะได้
เสียงข้างมาก . . .

ลิขิต : กอพรรคอะไร . . .

จตุรัส : ชาติไทย กิจสังคม และประชาธิปไตย

ลิขิต : เป็นไปได้แน่

จตุรัส : แล้วได้มีการตกลงกันไว้ยังงั้นบ้าง

ลิขิต : เท่าที่หลังการยุบสภาได้มีการพูด ๆ กันอยู่ คุณ
ประมาดพูด ๆ กันอยู่ คือหม่อมอยากไปกับชาติไทยนะชะ
ประมาดก็อยากไปกับหม่อม แต่ว่าข่าวกระซิบก็มากัน
เรื่อย ๆ ว่ากิจสังคมก็ไปคุยกับประชาธิปไตยเหมือนกัน แต่
ประชาธิปไตยกับชาติไทยยังไม่เคยคุยกัน

จตุรัส : แล้วจะมีทางเป็นไปได้ไหมที่ประชาธิปไตยกับชาติ



ไทยจะรวมกันได้

ลิขิต: โอโฮ... มันออกหัวก็ได้ออกใต้เนะ มันเหมือนเลือกตงครั้งที่แล้วเนะ ก็มันไม่มีอะไรเป็นจุดชนเลย สลับกันไปจนผสมกันได้

จตุรัส: จะมีทางรวมกับธรรมสังคัมสำหรับชาติไทยไหม

ลิขิต: (หัวเราะ) โอโฮมันผมเห็นบ่อยที่สุด ผมตอบยากที่สุดอันนี้ คือผม... ผมไม่เคารพธรรมสังคัม

จตุรัส: อย่างนั้นจะไม่ทำให้พรรคชาติไทยตกอยู่ในที่นั่งลำบากหรือ

ลิขิต: ผมว่ามันพูดไม่ได้ที่จะลำบากหรือไม่ลำบาก แต่ผมว่ามันน่าจะหาคนมีอุดมการณ์คล้ายๆ กัน คือเรื่องส่วน

ตัวผมว่ามันจบไปเสียหมดมั้ง ขณะนี้ประเทศชาติไม่ใช่ร่ำรวยหรือสงบสุขที่ต่างคนต่างจะแสวงหาเนะ ตอนนั้นมันเป็นเรื่องต่างคนต่างเสียสละมากกว่า

จตุรัส: หมายความว่าความขัดแย้งระหว่างพรรคธรรมสังคัมกับชาติไทยเกิดจากผู้บริหารระดับสูงใช่ไหม

ลิขิต: ผมเชื่อว่าเป็นอยู่งั้นแหละ ทีแล้วมา ผมว่ามันเป็นเรื่องของการขาดความเคารพกัน ก็เหมือนกับหม่อมท้าวขาดเคารพเสียคือๆ ซึ่งอดทนกันมาตั้งนานนาน ผมบอกกันตรงๆ หม่อมแกเป็นคนมีเกรด เป็นปัญญาชน การที่เขาจะนับถือคนต้องนับถือคนที่มึเกรดไล่เลยกัน ไม่ใช่คุณนับถือใครมาจากไหนก็ได้ แต่ระหว่างหม่อมกับคุณประมาณมีความนับถือซึ่งกันและกันมาก

จตุรัส: สำหรับส่วนตัวคุณประมาณกับทหารประจำหัว ๆ ไปด้วยภาพจนเป็นอย่างไรบ้าง

ลิขิต: อืม... ผมว่าท่านไม่อยากให้ทหารเล่นการเมืองนะครับ ขณะเดียวกันท่านก็ส่งเสริมทหารตามศักดิ์ศรีที่ควรพึงมี ในฐานะที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ เป็นรัฐของประเทศชาติ ก็ต้องให้รัฐส่งเสริมศักดิ์ศรี ไม่ใช่ให้รัฐเดินไปแล้วมาบบานพับไม่ใช่อย่างนั้น

จตุรัส: คุณประมาณพร้อมทางจะดึงคะแนนเสียงกลับคืนมาจากวงการทหารบ้างไหม

ลิขิต: ผมว่ามันจะได้เนะ เพราะไม่มึจุดเสียกับทหาร

จตุรัส: จากจุดนี้หรือเปล่าที่ธรรมสังคัมเป็นห่วงเอามากๆ

ลิขิต: (หัวเราะ) ผมว่าไม่รู้สิ... ธรรมสังคัม เขาก็ไม่ใกล้ชิดกับทหาร ส่วนท่านก็ถนัดผม ไม่ทราบเลยนะ ส่วนแรกๆ ที่วันประกาศตัวเป็นหัวหน้าพรรคแล้วเนะ ผมพูดไม่ได้เขาเป็นผู้ใหญ่แล้วเนะ มันเรองน่ากลัวเนะ... ในรุ่นพวกเรายังมีรุ่นผู้ใหญ่เออะ

จตุรัส: คุณลิขิตเห็นด้วยกับการที่ทหารเข้ามาปกครองเหมือนรัฐบาลยุคก่อนๆ หรือไม

ลิขิต: ไม่เห็นด้วยหรือครับ

จตุรัส: ส่วนที่เสี่ยงวิจารณ์ว่าคุณประมาณมีความผูกพันกับนายทุนต่างชาติมาก คุณลิขิตมีความเห็นอย่างไรบ้าง

ลิขิต: เอ... ผมว่ายากนะครับ เรามึปัญหาเรื่องการหาทุนเท่านั้น เราพูดกันตรงๆ แน่นอนละ ผู้ใหญ่นะ... จนกระทั่งนาที่สุดท้ายไม่มีทางจริงๆ ว่าจะจกักเงินตัวเองถูกไหมอะ ใครๆ ก็ตาม... แต่ว่าหาทุนเป็นเรื่องยากมากคือว่าผูกพันนะ บริษัทต่างชาติใหญ่ๆ ก็กลัว มันเหมือนกับเล่นม้า คือถ้ามันไม่เข้าเตงถูกเบ็ดไปงั้นมามันก็พัง ใช่ไหมอะ ดูซ... คือฮึดมันเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่มีใครกล้าเล่นผมก็คิดว่าถ้าชอกันคนละห้าพันหมื่นสองหมื่น ไปชอกคนมึงคเขาร้าคาถูกคองให้มาแต่ถ้าว่าไปคนละสิบล้าน

ร้อยล้าน ถ้าไม่มอดมการ ของเขาเป็นพิเศษไม่มีใครให้
หรือก ใ้ผูกพันส่วนตัวผมไม่รับนะ คือไปทำงานมาอะไร
กันมา ขอร้องกันครบทั้งอย่างนั้นเป็นไปได้ แต่ถ้าจะแรง
ถึงกับให้มการทำอะไรกันก็คงเป็นไปได้ ค่อมอยู่ทาง
เดียวที่เงินนอกจะเขามากคือมอดมการตรงกัน ค่อมต้องมี
วัตถุประสงค์ทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะใครนะ ไม่
เฉพาะคนใดคนหนึ่ง

จตุรัส: ถ้าเพื่อพรรคกิจสังคมและประชาธิปไตยร่วมจัดตั้งรัฐ

การจารกรรมในพรรคการเมือง ก็
คงแต่เพียงแต่ว่าอยากรู้ว่ามีฝ่าย
หนึ่งคิดยังไงเท่านั้น . . . การจาร
กรรมที่จะไปร่วมกับใครหรือตัด
หลังใครก็เป็นได้เหมือนกัน แต่
ของอย่างนี้ใครพูดกันเมื่อไหร่ . . .
คุณคิดหรือว่าคุณบุญชูจะไปบอก
หม่อมว่าจะตัดหลังก๊กฤทธิ์



บาล และชาติไทยจะต้องเป็นฝ่ายค้าน พรรคจะวางตัว
อย่างไร

ลิขิต: (หัวเราะ) ยากตาย . . . ผมว่าชาติไทยไม่ได้คิดที่
จะเป็นฝ่ายค้านเลขอันที่จริง ถ้าเป็นจริงก็ต้องเปลี่ยนโครงสร้าง
สร้างอะไรบ้าง

จตุรัส: พรรคคงเหมือนแพแตกไปเลย

ลิขิต: แต่ถ้ามันแตกกันอย่างว่านะ ก็คงจะต้องมีการพูด
คุยกัน ใครจะไปยอม เราก้ทำงานเหมือนกันมา

จตุรัส: คุณลืบลึกคิดว่าการจารกรรมกันภายในพรรคการเมือง
หรือไม่

ลิขิต: ผมว่านะ พูดตรงๆ นักการเมืองนั้นนักการเมืองที่
ทำไปเรื่อย ๆ แต่ก็มีนักการเมืองเยอะเหลือเกินที่ชอบเล่น
ละคร สมมติว่าพรรคประชาธิปัตย์ พลังใหม่บ้าง หรือแม่
แต่พรรคชาติไทย ก็คงมีนักการเมืองที่ชอบเล่นละครอยู่
บ้าง การจารกรรมก็คงเพียงแต่ว่าเขาอยากจะทำอะไร
หนึ่งคิดยังไงเท่านั้น เพื่อหาทางป้องกันเท่านั้น หรือว่า
การจารกรรมที่จะร่วมกับใคร หรือตัดหลังใครก็เป็นได้
เหมือนกัน แต่ของอย่างนี้ใครเขาพูดกันเมื่อไหร่ เขารู้กัน

ในหัวเพียงสองสามคนเท่านั้น คุณคิดหรือว่าคุณบุญชูจะ
ไปบอกหม่อมว่าจะตัดหลังก๊กฤทธิ์ สมมตินะ หรือจะไป
บอกคุณประกายเพชรหรือ คุณศศิมา เขาไม่บอก

จตุรัส: ตอนนั้นคุณบุญชูก็เดินแค้นแค้นๆ ทัดหลังหม่อมเอง

ลิขิต: (หัวเราะ) มันไม่ต้องจารกรรมแกก็คงคิดไว้ . . .
(หัวเราะ) ไซ้ใหม่ ของอย่างนี้ ค่อมคนที่คิดได้เขาสรุปไว้
ก็มันอยู่ในหัวมัน ไม่ต้องไปบอก

จตุรัส: คุณลืบลึกคิดอย่างนี้หรือเปล่า ที่เขามารับงานขึ้น
แล้วมันรู้สึกสนุกเหมือนกับเล่นเกมอะไรอยู่

ลิขิต: ไ้ผมนะ ก็ไม่อยากหลอกตัวเอง บางอารมณ์ก็คิด
เป็นเรื่องสนุก ก็กะนะว่าเป็นเรื่องใหญ่ปากกอก บางอารมณ์
ก็เป็นเรื่องตลกขำมาก บางทีรู้สึกเป็นเรื่องตลกใจ น่ากลัว
มากเมื่ออ่านเกมคนอื่นเขาแล้ว มันขื่นๆ ลงๆ อย่างนั้นแหละ
แต่ก็ต้องมีหลักการเป็นของตัวเอง คืออย่าไปขายตัวเองให้
กับพรรค จนกระทั่งคนไปขายตัวเองให้กับความสำเร็จ
หรือความต้องการให้สำเร็จ การหาเงินนั้นมันจะหาเงินแบบ
สุจริตก็ได้ใจเขาก็ได้นะ ฉะนั้นเขาจะนับถือคนที่ได้มา
ด้วยสุจริต มันต้องมีศักดิ์ศรี

จตุรัส: กระทั่งแดงหรือจนพลเคยมาติดต่อกับคุณประมาณหรือ
เปล่า

ลิขิต: ไม่เคย เคยมีแต่คุณวัฒนา เขียววิมลมาคุยด้วย
แต่เงินทองก็ไม่เคยให้

จตุรัส: คุณประมาณเอาแต่ลูกเสื่อชาวบ้าน

ลิขิต: ครับ เอาแต่ลูกเสื่อชาวบ้าน

ทำให้การของจูเลียต ชิน

คุณคงเคยได้ยินชื่อของ จูเลียต ชิน มาบ้าง อย่างน้อยใน จดรัส เล่ม ๓ ก็เคยเอ่ยถึงเธอไว้ในฐานะที่เป็นตัวอย่างหนึ่งของนักศึกษาสาวชาวมาเลเซีย ที่มบพททางการเมืองเดินทางมาแลกเปลี่ยน (ด้วยความร่วมมือของทางการสิงคโปร์) ที่ไม่ชอบนักศึกษาผู้มีส่วนทางการเมืองจับกุมคุมขังไว้ด้วยขอหาทางการเมืองที่ไม่ชัดเจน

เมื่อปลายเดือนมกราคมที่ผ่านมา ผู้สื่อข่าวพิเศษของจอร์ส ได้เดินทางไปยังกรุงกัวลาลัมเปอร์ และพบกับเธอที่นั่น เธอเพิ่งได้รับอิสรภาพหลังจากที่ถูกกักกันอยู่เป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม ผู้สื่อข่าวพิเศษ จอร์ส ได้สนทนากับเธออย่างขะมัดยั้ง ถึงประสบการณ์จากคำกักกันในตลอดหนึ่งปีที่ผ่านมา และเรียบเรียงมาจากถ้อยคำของเธอโดยตรง ดังต่อไปนี้

จูเลียต ชิน เป็นนักศึกษาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ แห่ง มหาวิทยาลัยสิงคโปร์อยู่ระหว่างปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๗ ระหว่างที่เป็นนักศึกษาอยู่นั้น เธอได้รับเลือกให้เป็นประธานสหพันธ์นักศึกษาของมหาวิทยาลัยด้วย ทันทีที่เสร็จสิ้นการเดินทางของเหล่านักศึกษาเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัว ตันหวาเบียว นักศึกษาอีกผู้หนึ่งที่ถูกทางการควบคุมตัวอยู่ในคุก จูเลียตก็ถูกจับกุมตัว วันนั้นคือวันที่ ๑๑ เดือนธันวาคม ปี ๒๕๑๗

ด้วยเหตุที่เธอเป็นชาวมาเลเซีย มิใช่เป็นชาวสิงคโปร์ เธอจึงถูกทางการสิงคโปร์ควบคุมตัวเอาไว้ที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเป็นเวลา ๑๒ ชั่วโมง ก่อนที่จะส่งตัวเธอคนให้แก่อำนาจฝ่ายมาเลเซีย ในการเดินทางขนานเพื่อต้นหวาเบียวคราวนั้น สิ่งที่ทำให้ทางการสิงคโปร์หงุดหงิดคือ การส่งโทรเลขเรียกร้องสนับสนุนไปถึงนักศึกษาในนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และอังกฤษ นอกจากเรื่องนั้นแล้ว ก็ยังเคยมีผลงานของนักศึกษาอีกกรณีหนึ่ง ที่สร้างความไม่พอใจให้กับทางการก็คือ เมื่อเดือนกันยายนของปีนั้นมีการเคลื่อนไหวของชาวนาในจังหวัด ยะโฮร์ บารู ซึ่งจูเลียต ชิน เองกล่าวว่า การเข้าร่วมในการเคลื่อนไหวคราวนั้นของนักศึกษามาเลย์ นับได้ว่าเป็นการร่วมในปัญหาพื้นฐานของประชา

ชนครั้งแรกของกลุ่มนักศึกษา馬來เยี่ย ก่อนหน้านั้น พวกเขาได้แต่เข้าร่วมในการประท้วงเรื่องภาษา

จูเลียต ถูกส่งตัวไปขังเดี่ยวยังคุกในยะโฮร์ บารู เป็นเวลา ๖๐ วัน เธอกล่าวถึงคนนั้นว่า “สิ่งที่แย่ที่สุดสำหรับทันทนคือ การไม่ให้ความสะดวกในปัญหาเรื่องสวมแก้มักโทษอย่างฉันทันเลย”

เธอเคยได้หนังสือพิมพ์อ่านอยู่ครึ่งสองครึ่ง เธอถูกสอบสวนเป็นภาษาอังกฤษ ผู้สอบสวนเธอเป็นชายสูงอายุผู้มึนเมตตา ซึ่งทำให้เธอรู้สึกอบอุ่น และการปฏิบัติต่อเธอในด้านอื่น ๆ ก็นับว่าอยู่ในเกณฑ์ไม่เลวร้ายจนเกินไป

เธอถูกย้ายไปไว้ที่ค่ายกักกันตึง ตั้งแต่ ๕ กุมภาพันธ์ถึงตัวเอง จนถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม เมื่อไปอยู่ที่นั่นได้ ๔ อาทิตย์ เธอก็ได้ทนาย เธอจะเขียนจดหมายส่งไปถึงผู้คนที่ได้อาทิตย์ละไม่เกิน ๔ ฉบับ ส่วนไปรษณีย์กลับที่มมาถึงเธอขึ้นไม่ถูกจำกัดจำนวนรับแต่อย่างไร เธอได้รับบัตรอวยพรและจดหมายให้กำลังใจอย่างมากมาย

แม้ว่าตัวเธอเองจะไม่ได้รับการกระทำทารุณทางร่างกายใดๆ จากคุกทั้งสองแห่ง แต่เธอก็ได้รู้เรื่องการกระทำทารุณต่อนักโทษมาหลายราย



โดยเฉพาะในคนที่ ไซโร บาร์ นิก โทษชายคนหนึ่งเล่าให้เธอฟังว่า เขาถูกจับให้สวมหมวกโลหะไว้บนหัว แล้วผู้คุมก็เอาวัตถุแข็ง ๆ กระหน่ำลงบนหมวกโลหะนั้น กระทั่งแก้วเขาขาดต้องไปรับการเย็บเย็บอยู่ในโรงพยาบาล อีกรายหนึ่งเป็นบัณฑิตหนุ่ม จากมหาวิทยาลัยหนานยาง เขาเล่าว่า เขาถูกสอบสวนติดต่อกันไม่หยุดเป็นเวลา ๓ วัน ๓ คืน ในห้องทึบหนาวเยือกด้วยเครื่องปรับอากาศและตลอด ๓ วัน ๓ คืนของการสอบสวนนั้น เขาขอเข้าสวมไม้ได้เลย จนในที่สุด เขาต้องถูกทุบตีออกจากห้องสอบสวน เพราะท่อนขาของเขาแข็งใช้งานไม่ได้ตามปกติ

ในค่ายกักกัน เธอพบว่า ผู้ที่ถูกกักกันอยู่ในค่ายนั้น ต้องโทษมาด้วยข้อหาแปลก ๆ เป็นต้นว่า หลายคนต้องโทษเนื่องจากเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสหภาพแรงงานที่จัดกิจกรรมประเภทที่ถูกทางการกล่าวหาว่าเป็นการกระทำอันเลื่อมใสคอมมิวนิสต์ หญิงสาวผู้หนึ่งชื่อ หลิม หนาน ที่ถูกกักขังมาเป็นเวลาดังกล่าว ๘ ปี สมาชิกพรรคการเมืองบางพรรคอย่างพรรคกรรมกร หรือพรรคประชาชนที่ถูกจับกักขังไว้ที่ค่ายนั้น หญิงอีกผู้หนึ่งถูกจับในข้อหาบดทิ้งวิทยุ "สุวราปฏิวัติ" อันเป็นสถานีวิทยุของพรรคคอมมิวนิสต์มลายู บางคนถูกกล่าวหาว่าไปร่วมฝึกอาวุธในป่ามาโดยที่ไม่มีหลักฐานประกอบข้อกล่าวหาอย่างแจ่มชัด นักวิชาการ นักหนังสือพิมพ์ และทนายก็มักกันอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยในค่ายนั้น เด็กสาวคนหนึ่งหลังจากที่ได้รับข้อหาต่าง ๆ ถึง ๑๒ ข้อหา โดยเอาผิดเธอจริงๆ ไม่ได้แล้ว ก็ถูกกล่าวหาในข้อหาใหม่อีกว่า เธอมีผิดเพราะปฏิเสธที่จะยอมโตขอกกล่าวหาทางโทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ก็จะชอบเอานักโทษ ไปออกโทรทัศน์ ทั้งนเพื่อเป็นการทำลายความ

น่าเชื่อถือของบุคคลเหล่านั้นลงไป เด็กสาวคนหนึ่งชื่อ กัก กัม หลัน ต้องทนทุกข์ทรมานกับโรคไตอยู่ตลอดหกเดือนที่แกถูกขังเดี่ยวอยู่ก่อนที่จะถูกส่งตัวมาอยู่ในแคมป์ ระหว่างที่ถูกขังเดี่ยวอยู่นั้น แกถูกโบยตีบนหลังอีกด้วย

ในค่ายได้ฟัง จูเลียตเล่าว่า... เราอยู่ในนอนที่เตียงได้ ๓๒ เตียง ข้างเตียงมีชั้นวางของสูง ๓ ชั้น อยู่ทุกเตียง เราจะให้เสื้อผาเรา ๓ ชุดต่อปี ตามญาติมิตรมาส่งอาหารพิเศษให้ เราก็จะได้รับ ในโรงพยาบาลของค่ายกักกัน และในค่ายเอง จะไม่มียาจีนชนิดใด ๆ อยู่เลย... เธอเล่าอีกว่าผู้ช่วยหัวหน้าค่ายกักกันแห่งนี้ถูกกล่าวหาของฝ่ายคอมมิวนิสต์ขนาดกรรมไปเมื่อประมาณกลางปีแล้วนั่นเอง นักโทษชายส่วนใหญ่เคยถูกต่อขังบริเวณหน้าห้อง และบริเวณใต้ แต่เธอไม่เคยได้ยินว่า มีใครถูกทารุณโดยวิธีช็อคด้วยไฟฟ้า ส่วนการตอกเล็บนั้น เธอบอกว่า เธอได้ยินกับหูตัวเองทีเดียวถึงเสียงของคมตอกเหล็กเข้าไปในเนื้อเล็บบนนิ้วของนักโทษ งานทารุณกรรมเหล่านี้มีการผูกเจ้าหน้าที่ขึ้นเป็นพิเศษโดยเฉพาะที่เดี่ยว และการทรมานทางร่างกายเหล่านี้ก็กำลังมีแนวโน้มว่าจะจะไปใช้วิธีทารุณทางจิตใจกันมากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ถูกกักกันที่เป็นหญิงสาวบางคน ถูกทำให้คิดว่าตัวเองถูกข่มขืนซ้ำเรา หรือถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงมาแล้วจนทำให้พวกเขาเกิดอาการผิดปกติทางจิต ผู้ที่แสดงอาการผิดปกติทางจิตออกมาแล้วจะถูกส่งตัวไปโรงพยาบาลโรคจิต และแม้ว่าจะได้ออกจากโรงพยาบาลโรคจิตแล้ว นักโทษคนไข้เหล่านั้นก็จะไม่กลับฟื้นคืนภาวะปกติได้จริงสัก

ราย จูเลียตเล่าถึงสภาพของค่ายกัก

กันแห่งนี้ว่า ล้อมรอบชั้นในสุดด้วยลวดหนามกว้าง ๔ ฟุต ชั้นถัดไปเป็นแผ่นเหล็กฉาบสังกะสีตัดเป็นคลื่นซ้อนกันอยู่ ๓ ชั้น รวมกันแล้ว สูงประมาณ ๒๐ ฟุต เจ้ากำแพงเหล็กนั้นสะท้อนแสงและความร้อนได้อย่างดี เลิศรอบอกว่าให้ใครไปยืนอยู่กลางแจ้งในค่ายสักครู่เดี๋ยวก็พอ "คุณจะมีอะไรอย่างอื่นไม่เห็นเลย นอกจากท้องฟ้า"

ญาติสนิทระดับคนในครอบครัว สาม หรือกรรยา หรือลูก จะได้รับอนุญาตให้เขาเยี่ยมได้ต่อหน้าผู้คุมอาทิตย์ละครั้ง ครั้งละครึ่งชั่วโมง ผู้มาเยี่ยมต้องนั่งคุยกับนักโทษบนโต๊ะที่กว้าง ๓ ฟุต ผู้คุมจะคอยจัดการสนทนา และอาจสอดคำห้ามขึ้นมาในทันทีที่ผู้ถูกกักกันเอ่ยถึงเรื่องราวภายในค่าย

ผู้ถูกกักกันด้วยความผิดทางการเมืองชาวมาเลย์เพิ่มจำนวนขึ้นมากตั้งแต่ปลายปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา แต่ที่ค่ายได้ฟังนี้ ไม่มีผู้ถูกกักกันที่เป็นเพศหญิงชาวมาเลย์ หรืออินเดียเลย จำนวนผู้ถูกกักกันทั้งหมดมี ๑๔๕ คน เป็นเพศชาย ๑๐๐ คนพอดี ขอกกล่าวหาของแต่ละคนจะได้รับการพิจารณา ทบทวนทุก ๆ สองปี แต่เฉพาะตัวเธอนั้นถูกกักกันอยู่เพียงคนเดียว ก็ได้รับการปล่อยตัวออกมา "ดิฉันก็ไม่ทราบเหมือนกันค่ะว่า ทำไม่ถึงปล่อยตัวดิฉัน"

ผู้สื่อข่าวพิเศษของ จอร์จ รูสกี รัสกีมีความมั่นใจว่า จูเลียต ซิน คงได้ถูกส่งจำกัณฑ์บาททางการเมืองเป็นพิเศษ ด้วยเหตุว่า เมื่อถามเธอว่า "คุณจะมีสรุปด้วยทัศนคติของคุณเอง โดยเฉพาะได้หรือไม่ว่า ประสบการณ์ในตลอดหนบที่ผ่านมาของคุณส่งผลให้คุณเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง" เธอก็ตอบแต่เพียงว่า "ดิฉันพูดอะไร

ไม่ได้” และเธอก็ททาทไม่ยอม
เอียงเรื่องเหล่านี้เลยจริงๆ เธอ
พูดแต่ว่า ก็แน่ที่เธอรู้ว่าถูกกัก
กันอยู่ด้วยขอกว่าหาทแสนประหลาด
และสุขภาพที่เลวลง ก็เป็นเครื่องช
บอกการถูกกักกันของเธอด้วยอีก
อย่างหนึ่ง เธอบอกว่า ที่จริงเธอก
ได้พักผ่อนอย่างพอเพียง และพยา
ขามออกกำลังกายมากกว่าเมื่อก่อน
ด้วยซ้ำ “แต่ฉันก็เป็นคนหนึ่งใน
กลุ่มคนที่สุขภาพอ่อนแอที่สุดใน
ค่าย ทั้งๆที่ฉันก็ออกกำลังบริหาร
กายทุกวัน ฉันก็ยังมีอาการประจำ
ตัวคือ หัวใจเต้นแรงได้ง่ายและนอน
ผวาเสมอ ฉันยังมีอาการของโรค
กระเพาะด้วย หมอบอกว่า วินิจฉัย
โรคของฉันไม่ถูก”

“เมื่อฉันกินอาหาร ฉันจะ
ปวดอยู่นานสองถึงสามชั่วโมง จน
มันทำให้ฉันขาดต่อการกินอาหาร
ในระยะสองสามเดือนแรกที่อยู่ใน
ค่ายนั้น”

ผู้ถูกกักกันด้วยข้อหาทางการเมือง
เมืองได้รับสิทธิพิเศษให้ไม่ต้องทำงาน
“พวกเราใช้เวลาไปอย่างพยายามให้
มันมีความหมาย จัดกลุ่มออกกำลัง
กายกัน หรือเล่นแบดมินตันตีปิงปอง
แต่จะเล่นอย่างเดียวกันหมดพร้อมๆ
กันทุกคนไม่ได้ เครื่องไม้เครื่องมือ
เขามิให้ไม่พอ”

ชีวิตประจำวันในค่ายนั้น ทุก
คนต้องตื่นนอนระหว่างตีห้าครึ่งถึง
หกโมงเช้า “แล้วแต่ว่า คุณอยากจะ
ออกกำลังกายในตอนเช้านี้เปล่า” พอ
๗ โมง ประตูหอนอนจะเปิด ผู้คุมจะ
เข้ามาตรวจนับจำนวน เช่นเดียวกับ
ในตอนกลางคืนสองทุ่มผู้คุมก็มา
ตรวจนับก่อนจะปิดประตูหอ “เมื่อ
ผู้คุมตรวจนับจำนวนเสร็จ พวกเรา
ก็รวมกันออกกำลังกายเป็นกลุ่ม วิ่ง
ไปรอบๆ หอเพื่อฝึกกำลัง แล้วก็แยก
ย้ายกันไปต่างหนาดงตาหรือเขาทอง



นำ แล้วมาจัดเตรียมอาหาร จัดโต๊ะ
พอ ๓ โมง ๔๕ ก็ได้เวลาอาหารเช้า
ซึ่งจะมีขนมปัง เนย และแยม แล้ว
ต่างคนก็แยกย้ายกันไปเข้ากลุ่มศึกษา

หรือศึกษาเดี่ยว ขึ้นอยู่กับว่าคุณจะ
ศึกษาอะไร ดิฉันเองเป็นคนเดียว
ในกลุ่มสตรีผู้ถูกกักกันด้วยข้อหาทาง
การเมืองที่ได้รับการศึกษามาเป็นกา
ษาอังกฤษ พอเที่ยงถึงบ่ายโมงกินอา
หารกลางวัน บ่ายโมงถึงบ่ายสองโมง
ครึ่งก็เป็นเวลาที่เงียบเหมือนอากาศเช้า
อีก บางคนจะงีบหลับพักผ่อน บาง
คนก็อ่านหนังสือ ตอนบ่ายสองครึ่ง
เริ่มรายการดมนาชาวมุสลิม ถ้าอยาก
กินขนมปังก็ต่อขอหามาเอง พอ
บ่ายสามโมงครึ่ง ก็เริ่มเล่นเกมสับ
เท็งกัน บางคนเล่นดนตรี มีผู้ชนิด
ทางดนตรีผสมอดๆอยู่หลายคนในค่าย
ในช่วงที่ดิฉันอยู่ด้วย ส่วนมาก จะ
เล่นพวกเครื่องดนตรีจีนกันดี อย่าง
ขลุ่ย แล้วยกเล่นฮาร์โมนิก้า แอคค่อ
เดียน หรือเครื่องสายต่างๆ เราเคย
ขอเรียนภาษามาเลย แต่ทางเจ้าหน้าที่
ค่ายไม่สามารถจัดให้ได้ เราเลย
ต้องฝึกฝนกันเอง ตกเย็น บางคนจะ
นั่งทำงานฝีมืออะไรบางอย่าง จนประ

ดูหอนอนปิดตอนสองทุ่ม ไฟจะหรี่
ลง ถ้าคุณอยากดูโทรทัศน์ก็ได้ แต่
ฟังวิทยุไม่ได้ และมีหนังสือพิมพ์วาง
ขายอยู่ด้วย

จูเลียตหญิงสาววัย ๒๔ บสนเบด
เผยต่อไปว่า เธอกำลังจะเข้าประจำ
ทำงานในสำนักงานสถาปนิกแห่ง
หนึ่ง เจ้าหน้าที่พิเศษเคยไปเยี่ยม
เขียนสำนักงานที่จะว่าจ้างเธอมาแล้ว
ซึ่งทางสำนักงานนั้นก็ได้เห็นว่าเป็น
เรื่องที่พบปัญหาแต่อย่างไร

เธอเล่าถึงในค่ายกักกันใต้ผอง
ว่า ผู้ถูกกักกันเพศหญิงนั้นมีความสา
มถักกันอย่างดียิ่ง มีกลุ่มที่หาหน้า
เหมือนกรรมการของกลุ่มที่จะคอย
ประสานงานบางอย่างในหมู่ผู้หญิง
ด้วยกัน แต่งเพลงบ้าง หรือทำกิจ
กรรมอย่างอนบาง เธอรู้สึกว่าภาวะ
ขวิญญ์โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับสูง
ทีเดียว

เธอเอ่ยถึงค่ายกักกันอีกแห่งหนึ่ง
ในเปรูที่ว่าชอคายา บาต กากา มีผู้ถูก
กักกันอยู่ ๒๕๕ คน ซึ่งเชื่อกันว่าเป็น
ผู้ถูกกักกันด้วยข้อหาทางการเมืองเสีย
ส่วนมาก



โปรดคอยพบ รักเมืองไทย

หนังสือรวมบทความทางสังคมศาสตร์
ของโครงการตำรา สมาคมสังคม
ศาสตร์แห่งประเทศไทย จัดพิมพ์
เนื่องในโอกาสพิเศษ พร้อมกับ
วารสาร

สังคมศาสตร์ปริทัศน์

ฉบับวิชาการ

กำหนดออกวางตลาด
๕ มีนาคม ศกน

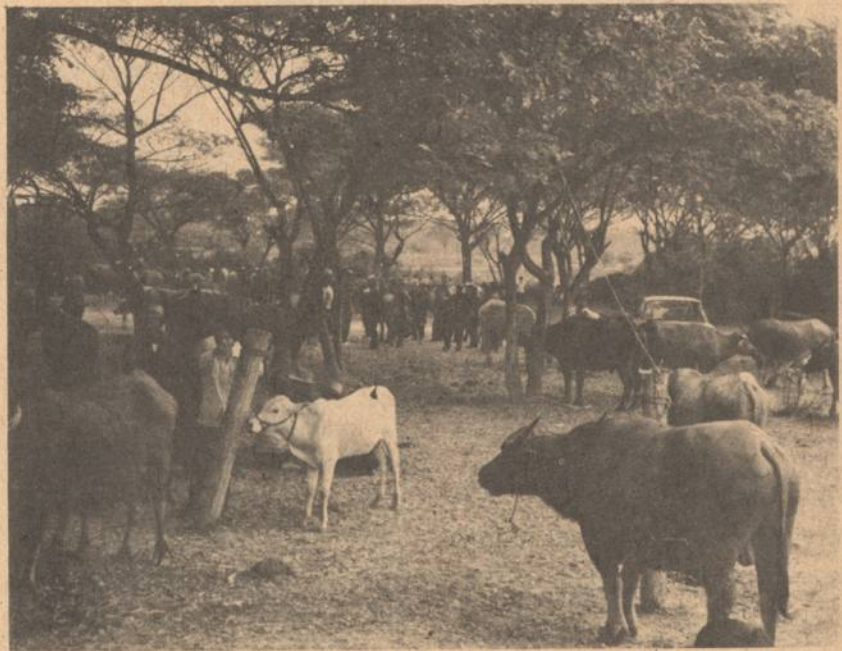


นั่งทำงานในกรุงเทพฯ พยายาม
แยกระหว่างข้าวลอกกับข้าวจริงมาเป็น
เวลานานเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว เลยไป
เชียงใหม่มา... มีอะไรต่ออะไรที่ส่ง
เกิดเอาไว้ได้จึงจะมาเล่าสู่กันฟังบ้าง
... ที่แน่ ๆ ก็คือสายบินกรุงเทพฯ-
เชียงใหม่มัน เต็มเกือบทุกเที่ยวโดย
เฉพาะวันศุกร์และวันจันทร์ ในระยะ
วันสองวันนั้น ถ้าใครดันขึ้นเครื่องบิน
ของเดินอากาศไทยโดยไม่มีเส้นสาย
ใหญ่ ๆ แล้ว มีหวังตกค้างอยู่เชียงใหม่
หรือกรุงเทพฯ ไม่มีทางกลับ เพราะ
เครื่องบินแน่นเอียด ... บดท. น่าจะ
พิจารณาเพิ่มเที่ยวบิน หรือว่าถอดตัว
ว่าเป็นสายการบินโมโนโพลีไม่มีใคร
แข่งขัน... เลยทำตามใจชอบได้...
เชียงใหม่จะมีโรงแรมชนบทเพิ่มขึ้น
อีกอย่างน้อยสามแห่ง นักท่องเที่ยว
มากกว่าเมื่อสองปีที่แล้วอย่างน้อย
ก็สองเท่า... โรงแรมที่เคยดังเช่น
วินค้ำไฮเตล ที่สวยงามของเชียงใหม่
เคยชอบไปเลี้ยงดูกัน ก็จะตกจาก
ตำแหน่งนั้น โรงแรมใหม่ เชียงอินท์
กำลังได้ตำแหน่งนั้นแทน... โกลด์
เลอที่ตั้งหนังสือพิมพ์เชียงใหม่เพิ่ม
มากขึ้น... พรรคพลังใหม่ออกหาเสียง
เลือกตั้งไปแล้วสองหน ฉายหนึ่งเรียก
คนมาฟังผู้สมัครฟัง ถูกปาระเบิดทั้ง
สองหน ได้ยินว่าต่อไปพลังใหม่ที่
เชียงใหม่จะหาเสียงแต่ตอนกลางวัน
... ผู้สมัครของพลังใหม่เป็นนักการ
เกษตรทั้งสองคน เป็นคนทรจกกันดี
ในหมู่บ้านในรัศมี ๓๐ กิโลเมตร...
ถามชาวบ้านว่าเลือกพรรคไหนดี ชาว
บ้านแล้วอำเภอหางดงตอบว่าเลือกบุคคล

คิดว่า... ชาวบ้านจากอำเภอหางดง
อีกนั่นแหละวิจารณ์รัฐบาลว่า ขน
ต้นกัเพลงลลท่งด ๆ ร่อง ไปได้หน้อย
ก็กลายเป็นเพลงลำดับจับท้ายด้วย
เพลงสากล ไม่รู้ว่าจะเอาอะไรแน่...
ชายข่าวก่อนมีการประกันราคาข้าว
ขายได้ เกวียนละ ๒,๕๐๐ บาท เมื่อมี
การประกันราคาข้าวขายได้เกวียนละ
๒,๐๐๐ บาท... ด้านพรรคกิจสังคม...
ติติกรนายกใส่เสื้อนอกแยะคอเสื้อสี
เทคนิกคลเลอร์ ทุกหนทุกแห่งไม่ว่า
จะเป็นที่ใด กอแก้วก็ติด หมันบ้าน
กลางป่าไม้สักกลางหุบเขาก็งยังมีรูป
ท่านหัวหน้าพรรคสแปงษ์มหารา .ถาม
ชาวบ้านอีกว่าคิดไปสเตอร์พรรคการ
เมืองทำไม... “สัมพันธ์สวยดีเลยเอามา
ติด” เขาตอบ... คนข่าวของจตุรัสใน
ท้องถนนบอกว่เมฆานยังกันแหละ
แน่ เพราะชาวบ้านซึ่งเคยปลุกถั่ว
เหลืองหันมาปลุกข้าวกันเกือบทั้งหมด

น่าจะไม่ต้องจ่ายแน่ เมื่อน้ำไม่พอก็จะ
เกิดการแย่งกันกินกัน ดามว่าทำไม
ถึงเป็นอย่างนั้นละ “เพราะรัฐบาลประ
กันราคาข้าว”... ปลุกกันอย่างไรไม่รู้
คนข่าวของจตุรัสไปดำขรูปหมู่บ้าน
สะพายกล้องส่องตัวราคาเหยียบครึ่ง
แสนเข้าไปชาวบ้านนั่งซบซิบกันว่า
“คอมมิวนิสต์มาดำขรูป” สรุปรว่เป็น
คอมมิวนิสต์เพราะผมขาว... ไปดูหมู่บ้าน
ที่มูลนิธิฟอร์ดทำการทดลองการ
เพาะปลูกมะเขือเทศ ผลปรากฏว่
แมลงกินและลูกก็เล็ก... ไม่เอาไหน
... ไปหมู่บ้านสันป่าดองไม่มีใครมา
ทดลอง แต่มะเขือเทศลูกเบอเริ่ม...
ทดลองควายขายควายกันตัวละสี่พัน

ห้าพัน เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลติดลำโพง
ด่าคอมมิวนิสต์เสียงสนั่นหวั่นไหว
ชาวบ้านก็ดูขยาดว่โต ๆ ไปต่อรองกัน
ไป... ควายบางตัวฟังเสียงจากลำ
โพงนำลายไหลขดทำท่าจะอ้วก... ☹



ปกปิด ลับ ลับมาก ลับสุดยอด

ช่วงระยะปี พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๓๒ เพื่อนของ“เอ็ม” คนหนึ่งเคยทำงานวิจัยในโครงการ “รักษาความปลอดภัย และควบคุมบริเวณชายแดน” (Border Control System) ในฐานะผู้ประสานงานเขตแดนด้านอีสาน และราชอาณาจักรลาวให้กับสถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด (เอสอาร์ไอ.) มาก่อน ได้เล่าให้ฟังว่า งานของเขาที่สังกัดอยู่กับสถาบันวิจัยแห่งนี้บนหน่วยงานที่เรียกว่าเป็น “ผู้รับเหมา” (Contractor) ปฏิบัติงานให้กับทางอาร์บ้า (ARPA) ซึ่ง “ผู้รับเหมา” ต่างๆที่เขาทำงานร่วมด้วยนั้น ส่วนหนึ่งจะแฝงเข้ามาในคราบนักวิชาการของสถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยมีชื่อต่างๆ ในสหรัฐฯ

การแฝงเข้ามาในรูปแบบและนามของนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญเช่นนี้ ทำให้คนทั่วไปหลงเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงาน คิดว่าตนจะได้ทำงานวิจัยในเรื่องที่อยากทำอย่างบริสุทธิ์ใจ และไม่เคียดแค้นเคลือบแคลงใจในการดำเนินงานของหน่วยงานเหล่านั้นเลย

อีกทั้งเงินเดือนและเบี่ยเลี้ยง

เวลาออกไปวิจัยสนามมีจำนวนสูงพอให้คิดตั้งเนื้อตั้งตัวได้ เขากับเพื่อนๆอีกหลายคนจึงหลังหวงมอมเป็นลูกมอให้ฝรั่งผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้น ชงยุคสมัยขึ้นเป็นยุคของการ “เซ็งล” กับเลือดเนื้อของประชาชนในสงครามอินโดจีน และการปลุกผีคอมฯ โดยการปราบปรามยังเคลื่อนไหวเป็นกระแสหลักอยู่ในประเทศไทย เพื่อนของ “เอ็ม” คนนี้และอีกหลายคนก็หลงไปรับการอบรม (ครั้งแรกและรุ่นแรกที่สนธิวิจัยและพัฒนาการทหารชอยกกลวยนาไท) จึงพากันคิดว่าเขาจะทำคุณประโยชน์ให้แก่ชาติ และมองเห็นว่าการทำงานวิจัยต่างๆ นั้นเป็นการต่อต้านผู้ก่อการร้าย ทงๆที่ครั้งนั้นหลายคนมองว่า ร้าย จากทัศนคติของวอชิงตันเพียงแง่เดียว

เพื่อนคนนี้ได้เขียนหนังสือเชิงสารภาพมาถึง “เอ็ม” หลังจากที่ไม่ได้พบกัน ๒-๓ ปีให้หลังว่า

“... ผมมาร่วมงานกับคุณพวกนี้ด้วยความหวังอันสูงส่งที่จะทำงานวิจัยทางด้านสังคมอันเป็นงานที่ผมรัก แต่แล้วก็ผิดหวังอย่างสิ้นเชิงถึงกระนั้นผมก็มิได้ลาตัวลงไปมาก

มากนัก มีบางสิ่งบางอย่างช่วยคลายใจให้ผมรู้สึกตัวก่อนที่จะสายเกินไป...” เขตปฏิบัติการสำรวจเพื่อหา “ข้อมูล” ในโครงการรักษาความปลอดภัยและควบคุมบริเวณชายแดน ของเพื่อนคนนี้มีพื้นที่ปฏิบัติงานติดต่อกับราชอาณาจักรลาวทั้งหมด ซึ่งกินอาณาบริเวณตั้งแต่จังหวัดเชียงราย น่าน อุดรดิตถ์ เลย หนองคาย นครพนม เรือลงมาถึงอบลราชธานี การค้นคว้าและวิจัยที่วอชิงตัน เขาเล่าให้ฟังว่าแบ่งกันทำคนละจังหวัด โดยทางหน่วยงานจะจัดสายงานมีหัวหน้าคว

คุมโครงการ (Project Leader) เป็นชาวอเมริกันและมีผู้ช่วยอีก ๒ คน ซึ่งเป็นชาวอเมริกันเช่นกัน งานวิจัยของหน่วยงานนี้ ถือเป็นหน้าที่ว่าจะต้องรายงานขั้นตรงต่อผู้วางแผน (Project Monitor) ซึ่งเป็นข้าราชการชาวอเมริกันสังกัดกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ในหน่วย อาร์บ้า เขาเล่าให้ “เอ็ม” ฟังว่า ข้าราชการเหล่านั้นโดยมากเป็นนายทหารนอกราชการที่เปลี่ยนตำแหน่งมาเป็นข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ สถานที่ทำงานตอนแรกใช้ที่ “ศูนย์วิจัยและพัฒนาการทหาร” ที่ชอยกกลวยนาไท ต่อมาเมืองงานขยายมากขึ้นได้ย้ายสำนักงานมาเช่าอยู่ที่อาคารสิริณี ถนนเพลินจิต ต่อมาขยายงานบางส่วนมาอยู่ที่โรงแรมเจ้าพระยาและเมื่อดำเนินโครงการ หัวหน้าควบคุมโครงการและเจ้าหน้าที่คนไทยบางส่วนซึ่งได้รับการอบรมและเป็นที่ไว

ใจเป็นพิเศษ ได้ย้ายเข้าทำงานในหน้าทันทวิจัยโดยชนตรงกันเดือนของก.ธ.มน. ซึ่งแต่ก่อนเรียกชื่อว่า “กองบัญชาการกลางปราบปรามคอมมิวนิสต์” หรือ กอ.ป.ค. เพื่อนของ “เอ็ม” คนนี้ ก่อนเข้าทำงานโดยผ่านการอบรมเป็นนักวิจัยเต็มขั้นนั้น จะต้องผ่านการสอบประวัติจากหัวหน้าฝ่ายไทย ซึ่งเป็น

ตัวแทนมาจากสันติบาลหรือกรมประ
มวลข่าวกลาง และจากหัวหน้าฝ่าย
สหรัฐฯ เสียก่อน เมื่อได้รับการตรวจ
สอบและรับรองแล้วจึงยอมให้เป็นผู้
ดำเนินงานได้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยทุก
คนทำงานให้กับหน่วยงาน จะต้องม
บัตรประจำตัวซึ่งเรียกว่า Security
Clearance โดยในบัตรนั้นจะบ่งไว้ว่า
ผู้เป็นเจ้าของบัตรนั้นได้รับการยินยอม
ให้ปฏิบัติงานใดลงในขั้นใด เช่น ใน
ขั้นปกปิดลับ ลับมาก หรือ ลับสุด
ยอด

มาถึงตรงนี้ ท่านคงเข้าใจแจ่ม
แจ้งว่าการวิจัยของนักวิจัยไทยบนพื้น
แผ่นดินไทยที่ร่วมมือกับหน่วยงาน
ทางทหารของสหรัฐฯ นั้น มีการ
“แบ่งชั้น” การรับรู้เรื่องราวต่างๆ
ประการใด และโดยปกติแล้วเราเห็น
ได้เลยว่า เจ้าหน้าที่วิจัยของไทยคง
แต่ชั้นกระจอกชั้น ไปถึงขั้นผู้ควบคุม
โครงการ ก็คงไม่มีโอกาสได้ทราบ
ความลับ “ขั้นสุดยอด” นอกจากเขา
ผู้นั้นจะชวนขวยเปรียบเทียบกับ “ข่าว
กรอง” เอาอีกทางอื่นๆ ด้วยตัวเอง
หรือรู้ทันเอง ซึ่งก็เชื่อว่าคงเป็นไปได้ยาก ถ้าหากมีการปกปิดให้สิ่ง
“ลับสุดยอด” นั้นเป็นไปในทำนอง
ทบราคาภาษาสายลับทั้งหลายรู้จัก
เวลามันเพิ่มประทับตราประโยคว่า
For Your Eyes Only ตกลงมาลงตน...

สิ่งที่เห็น งานหลักของเพื่อน
“เอ็ม” ซึ่งเป็นนักวิจัยสนามนั้น ก็คือ
ออกไปปฏิบัติงานสำรวจท้องที่ชาย
แดนของแต่ละจังหวัด โดยเขาจะทำ
หน้าที่เป็นผู้ประสานงานติดต่อกับผู้
ควบคุมโครงการและกับนักวิจัยอื่น ๆ
ทุก ๆ กลุ่ม โดยใช้เวลา ๒๐ วันอยู่ใน
ชนบท ส่วนอีก ๑๐ วันจะอยู่ในสำนัก
งานที่กรุงเทพฯ เพื่อรวบรวมเขียน
รายงานว่าข้อมูลต่างๆ ที่ตนได้มานั้น
มีประการใด โดยข่าวสารและข้อมูล
ในรายงานทั้งหมดนั้นจะส่งต่อไปทาง
ลาวรับฯ อีกทีหนึ่ง พุดต่างๆ ก็คือตก

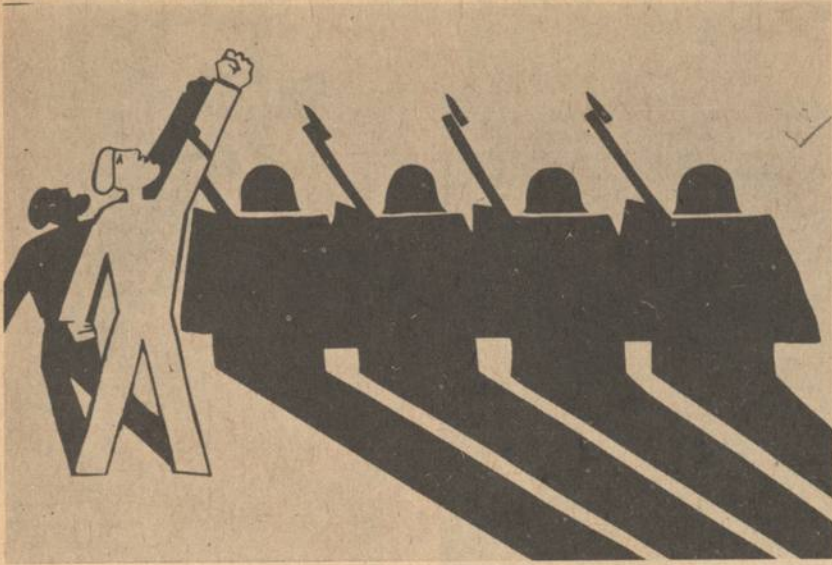


ไปเป็นเครื่องมือให้เขานั่นเอง เพราะ
เชื่อว่าการเก็บตัวเลขและข้อมูลต่างๆ
นั้นจะนำมาเพื่อควบคุมรักษาความ
ปลอดภัยบริเวณชายแดนให้กับรัฐบาล
ไทย (ทั้งๆ ที่ระยะนั้นรัฐบาลคอม-
มิวนิสต์ได้สั่งทหารรับจ้างภายใต้
เงินเดือนของซีไอเอ. เข้าไปในลาว
เรียบร้อยแล้ว) . . . อนิจจา!

ข้อมูลต่างๆ ที่เพื่อนนักวิจัยของ
“เอ็ม” ทำงานให้กับสถาบันวิจัย
สแตนฟอร์ด และอาร์บีเอ นั้น ถือ
เป็นเพียง “ข้อมูลดิบ” ซึ่งมีการจำ
แนกออกเป็นข้อมูลในทาง “สังคม-
เศรษฐกิจ” (Socio-economics) และ
ข้อมูลทางด้านความมั่นคง (Security)
การหาข้อมูลดิบส่วนใหญ่ก็เก็บเอา
มาจากปากคำของชาวบ้านในหมู่บ้าน
แต่ละแห่ง ใช้การสังเกตและการนับ
หาความผิดปกติต่างๆ ด้วยตัวผู้สำ
รวจเอง หรือไม่บางทีก็เป็นข้อมูลชน
สองที่ได้มาจากตัวเลขหรือสถิติต่างๆ
ที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลในท้องถิ่น (เช่นอำ
เภอหรือจังหวัด) นั้นๆ ได้ทำไว้แล้ว
แล้วนำมาเปรียบเทียบกับวิจัยเอาเอง ซึ่ง
ตัวเลขหรือสถิติต่างๆ ที่ได้ มักจะไม่
ค่อยตรงกัน



อย่างไรก็ตาม เมื่อเราสรุปแล้ว
ข้อมูลตั้งแต่ระดับชั้น ปกปิดลับ ลับ
มากและลับสุดยอดที่เจ้าหน้าที่สหรัฐฯ
ได้ไปนั้น มักจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง “แบบแผนการดำเนินชีวิต”
ของคนไทยในชนบทชายแดนและ
ใกล้เคียง ว่ามีความเป็นอยู่อย่างไร
ทำอะไรทำอะไร การหมุนเวียนของคน
ในหมู่บ้านแต่ละแห่งเป็นอย่างไร แต่
ละับมีการหมุนเวียนของประชากร
มากน้อยแค่ไหน ชาวบ้านชอบไปติด
ต่อกับใคร ไปไกลแค่ไหน ไปทำงาน
อะไร อยู่ติดกันหรือไม่ ผลผลิตทาง
เกษตรที่ได้แต่ละฤดูเพียงพอแก่ความ
ต้องการในหมู่บ้านหรือไม่ ติดต่อกับ
ชายกับใคร มีพ่อค้าคนกลางหรือ
กลุ่มอิทธิพลบ้างหรือเปล่า เป็นต้น



นอกจากนั้นในส่วนข้อมูลดิบเกี่ยวกับความมั่นคงของไทย (ตามที่สนธิสัญญาของฝรั่งเศส) ก็มักจะดูจากเหตุการณ์ "คุกคาม" ต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นในท้องที่แต่ละแห่ง ว่ามีความลับอยุ่ครั้งเพียงใด ร้ายแรงมากไหม เป็นการรุกรานจากภายนอก หรือเป็นการก่อเหตุจากภายใน เหตุคุกคามเกิดขึ้นในฤดูไหน เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยออกไปทำการปราบปรามเวลาไหน การ "คุกคาม" นั้นทำโดยเบ็ดเสร็จหรือซุ่มโจมตี มีการตอบโต้จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลมากน้อยเพียงใด กำลังฝ่ายรัฐบาลกลางที่ไปตอบโต้มันจัดตั้งขึ้นโดยคนในท้องถิ่นนั้น หรือว่ามาจากส่วนอื่น การติดต่อข้ามพรมแดนของประชาชนมีมากน้อยเพียงใด โดยวัตถุประสงค์อย่างไร มีการลักลอบขนสินค้าเถื่อน หรืออาวุธเถื่อน หรือเปล่า เป็นต้น

เมื่อสรุปขั้นตอนในการรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ของ "การวิจัยสายลับ" ที่ผู้เชี่ยวชาญอเมริกันมาทำในเมืองไทย แม้เรื่องนั้นๆ จะเป็นเรื่องที่ฝ่ายรัฐบาลไทยต้องการรู้ หากแต่เมื่อเราพิจารณาตามลักษณะของบัตร Security

Clearance ที่ออกให้แล้ว เราก็พอเดาได้ว่า รายงานที่ฝ่ายรัฐบาลไทยจะได้รับทราบก็เป็นเพียงประมวลเรื่องราวต่างๆ ที่ฝ่าย "ผู้ควบคุมโครงการ" เขียนขึ้น (เพื่อขอเงินจากฝรั่งเศส หรืองบประมาณจากภายในของประชาชน) เท่านั้นเอง หรือจะกล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ ทางฝ่ายไทยจะได้เฉพาะเรื่องเท่าที่ฝ่ายอเมริกันต้องการจะให้รู้เท่านั้น ส่วนข้อที่เรียกว่าเป็นข้อมูลหรือผลสรุปขึ้น "ลับสุดยอด" นั้น ทางฝ่ายอเมริกันจะเก็บเข้าลิ้นชักส่งไปเพนตากอน หรือไม่กี่ที่ศูนย์กลางของซีไอเอ. หน่วยอาร์.ดี.

ในฐานะคนไทยผู้รักชาติ เพราะเราฟังเพลงชาติที่ว่า "เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขู่..." กันมาตั้งแต่ตัวกะเป๋ก ท่านคิดบ้างไหมว่าที่ "เอ็ม" เล่าให้ฟัง & เปรอ เช่นต้นขมขมขมประการใด ดังนั้นถ้าหากต่อไปเราจะ "... รวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย" กัน ละก็ หวังว่าคนสันติ ลุนเผ่งจะไม่ปรับเปลี่ยนทำนองเป็นเพลง "เปรียงเปรียง ดังเสียงฟ้าฟาด..." ไปเสียก่อน โช "เอ็ม" ก็รักชาติเป็นเหมือนกันนั้นมา ...



“ ๘ ”
“ เอ็ม ”

สัญญาชัย กัณธิ์ ทายาทอินเดียน?

ก่อนตุลาคม ๒๕๑๖ ชื่อของ พ.อ. ฌรงค์ กิตติขจร เป็นชื่อที่แพร่หลายในบ้านเราควบคู่ไปกับบาร์มิงของจอมพลถนอม กิตติขจร พ่อของเขาผู้เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ในขณะนั้น บิดนิตน์ ชายหนุ่มผู้หนึ่งในอินเดียนได้มีฐานะและบทบาทเด่นชัดในประเทศนั้น ในลักษณะเดียวกับ พ.อ. ฌรงค์ เขาคือ สัญชัย กัณธิ์ บุตรชายวัย ๒๘ ของนางอินทรีรา กัณธิ์ นายกรัฐมนตรีอินเดียน ผู้ได้กลายเป็นบุคคลที่มีอำนาจสูงเป็นอันดับสองของประเทศ หลังจากที่เขาประจักษ์ภาวะลูกเงิน และใช้อำนาจเผด็จการ

ก่อนหน้านั้น สัญชัยเองก็พยายามอย่างยิ่งที่จะเพิ่มอิทธิพลของตน โดยการหนุนให้พันธมิตรทางการเมืองที่ซื่อสัตย์ของตน เข้าไปทำงานในตำแหน่งสำคัญๆ ในวงการรัฐบาล และพยายามทำตัวให้เป็นบุคคลชั้นแนวหน้า

เขายังได้เข้าร่วมประชุมในสภาลูกเงินของนางอินทรีราทกวัน และเป็นทั้งปรึกษาคนสำคัญของนางอินทรีราด้วย

ตั้งแต่ปลายปีที่แล้ว ชื่อของสัญญาชัยก็ได้ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ในอาณัติเป็นประจำ เขาได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้นำที่ฉลาดและคล่องแคล่วของอินเดียนในอนาคต ปัจจุบันนี้ เขาเป็นผู้นำกลุ่มคนหนุ่มในพรรคคองเกรส อันเป็นพรรครัฐบาล

เมื่อเดือนมกราคม ระหว่างที่
การประชุมประจำปีของพรรคคอม
มิวนิสต์ หนังสือพิมพ์ต่างๆ ได้ลงข่าว
ว่า สัญชัยได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น
อย่างเทียบได้กับการต้อนรับนาง
อินทรา มีการให้ร้องอวยชัยให้เขา
ซึ่งแต่ก่อนนมแต่นางอินทราเท่านั้น
ที่จะได้รับการต้อนรับเช่นนั้น

พันธมิตรทศสหาย

ในระหว่างนี้เอง สัญชัยได้ใช้อิทธิพลของตน ดันให้พันธมิตรทางการเมืองของเขาสองคน ได้เป็นรัฐมนตรีกลาโหม และประธานหนังสือพิมพ์ที่ใหญ่ที่สุดในอินเดีย



อินทรา กานธี



สัญชัย กานธี

บัณฑิตลา รัฐมนตรีกลาโหมใหม่คนแรกเป็นผู้ช่วยคนสำคัญของ สัญชัย ในการตั้งโรงงานผลิตรถยนต์ ไกล์ครุงเคลส เมื่อ ๔ ปีที่แล้ว เพื่อผลิตรถยนต์ "มาร์ติ" ที่สัญชัยเป็นผู้ ออกแบบ (เขาร่ำเรียนมาทางวิศวกรรมยนต์) ด้วยอำนาจหน้าที่มอญรัฐมนตรีพันธมิตรของสัญชัยก็สามารถจัดการไล่ประชาชนหกหมื่นบ้านออกจากบริเวณ ๒๘ เอเคอร์ ที่จะสร้างโรงงานรถยนต์ไปได้ แต่แล้วก็ปรากฏว่าโรงงานแห่งนี้ ไม่สามารถผลิตรถยนต์ออกมาได้สักคัน

มีข่าวออกมาว่าผู้ที่ให้ทุนหนุนหลังสัญชัยให้สร้างโรงงานแห่งนี้ขึ้นมา เป็นมหาเศรษฐีใหญ่ของอินเดียชื่อ เค.เค. เบอร่า เขาเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังนางอินทรา ซึ่งก็แน่นอน ด้วยเงินมหาศาล ซึ่งมหาเศรษฐีผู้นี้ ออกให้ก๊อปปี้ทำให้สัญชัยกลายเป็นเศรษฐีเงินล้านขึ้นมาได้บ้าง แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ไม่มีข่าวเด็ดหลุดออกมาสู่สาธารณชนได้เลย เพราะ

กองเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ทำงานอย่างเข้มงวดมาก

เพื่อเป็นการตอบแทน นายเค.เค. เบอร่า มหาเศรษฐีก็ได้เป็นประธานกรรมการของ "ดิอินเดียนเอกซ์เพรส" หนังสือพิมพ์ฉบับที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ เบื้องหลังการแต่งตั้งดังกล่าว รัฐบาลต้องใช้เวลาลงถึง ๖ เดือนเพื่อยุบกับนายอาร์. เอ็น. โกเอนกา เจ้าของเดิมหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ให้ สละกิจการของตนที่ท่ามาลง ๔๓ ปีเสีย เป็นทรกัณว่าสัญชัยได้มอบบทบาทอย่างสำคัญในปฏิบัติการคราวนี้

ที่ปรึกษาคนสำคัญ

ผู้ใกล้ชิดบางคนกล่าวกันว่า สัญชัยพยายามจะเพิ่มบทบาทของตนในฐานะที่ปรึกษาของนางอินทรา มารดาให้มากจนทกท กระทั่งต้อง การมีสิทธิอย่างเท่าเทียมกับนางในการตัดสินใจในกรณีสำคัญๆ ทั้งหมด

แต่ถึงแม้สัญชัยจะมีอำนาจมากขึ้นทุกทีก็ตาม เขาก็ไม่เป็นที่นิยมชมชอบในหมู่คนอินเดียส่วนใหญ่ ส่วนมากแล้วคนอินเดียรู้จักเขาในนามของ "อินทพาลมาร์ติ" (ซอร์ถยนต์ที่เขาเป็นผู้ออกแบบ แต่ไม่ได้ผลิตรถออกมาสำเร็จเลยสักคัน) มากกว่าผู้นำชาติที่แสนฉลาดเฉลียว และแม้ว่าชายหนุ่มผู้นี้ จะพยายามผลักดันตัวเองให้เข้ามาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลในอนาคตอันใกล้ก็ตาม ผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองอินเดียคนหนึ่งก็ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า "หากมีอะไรเกิดขึ้นกับแม่ของเขาเมื่อไหร่ละก็ สัญชัยเป็นลูกธรมแน่ๆ" แต่ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นหรือไม่ สัญชัยชายหนุ่มวัย ๒๘ ปีนี้ ก็เป็นกุญแจสำคัญในการตัดสินใจของรัฐบาลนางอินทรา กันธนีอยู่ในขณะนี้

ความขบขมกับควายที่ถูกขาย

จ้อยเคยเลี้ยงควายมาแล้วหลายตัว จ้อยไม่เคยรักควายตัวใดเท่าไอหงาน พ่อขอ 'ไอหงาน' มาเพื่อใช้ไถนาปลูกข้าวเหมือนกับที่เคยซื้อควายตัวอื่นๆ พ่อไถนาเตรียมดินเสร็จ พ่อก็จะนำมันไปขาย เหมือนกับที่เคยปฏิบัติกับควายตัวอื่นๆ มาแล้วแล้ว แต่กับควายตัวอื่นจ้อยไม่เคยเสียขายเลย กลับจะเป็นการคิดเสียอกที่พ่อขายไป เพราะจ้อยจะได้ไม่ต้องลำบากหาหญ้าหามาให้มันอีกต่อไป

'เราไม่ขายไอหงานไม่ได้หรือพ่อ'

'ไม่ได้หรือลูก วัวควายเดี๋ยววันรักขามันยาก ขโมยขุมเหลือเกิน ไม่น่าว่ามันจะมาเอาของเราไปเมื่อไร เสร็จจากรเสร็จงานแล้วก็ขาย เอาไว้ก็หนักใจเปล่าๆ'

'ผมเสียขาย' พ่อเอ็งก็เสียขาย ตั้งแต่ซื้อควายมาใช้ ไม่เคยมีตัวใดถูกใจเท่าตัวนี้เลย'

'ผมอยากจะได้จ้อย พ่อให้ผมเลี้ยงเถอะ อย่าขายเลย'

'ไม่ได้ ลูก เมื่อคนวานควายลงบันดูลักไปตอนดึก ทังๆ ที่ล้มโซ่ใส่กุญแจไว้อย่างดี ลงบันเองก็นอนอยู่ใกล้ๆ ควายเดี๋ยวไม่ใช่ถูกๆ ราคาตั้งสหพันห้าพัน'

'พ่อจะขายเท่าไร' 'ตอนเราซอมา ราคาสหพันห้า ตอนขายนั้นว่าจะลองเรียกสหพันห้า' 'ที่ตลาดมีควายเหมือนไอหงานของเรบ้างไหมพ่อ' 'ไม่เหมือนกัน พรุ่งนี้ไปกับพ่อใหม่ จะได้ดูด้วยกัน'

'พชม... หนาวก็หนาว ไกลก็ไกล ขวนลุกไปทำไมก็ไม่รู้ ให้แกอยู่กับฉันที่บ้านดีกว่า'

'ไม่ละแม่ ผมอยากจะไปตลาด' 'ให้มันไปเถอะน่า ขากลับจะขจรรถมาก็ได้ จะให้มันไปลองเสอผ้าสักชุด'

จ้อยถูกปลุกให้ตื่นตงแต่ยังมดแม่เร่งให้รีบล้างหน้าแต่งตัว พ่อกำลังเตรียมข้าวห่อกับกระบอกน้ำ พ่อเห็นจ้อย พ่อพูดด้วยเสียงในลำคอ

'จ้อย เมื่อคน ควายลงเสารัฐ ขโมยเอาไปอึกแล้ว เราต้องรีบไปรีบมา เพื่อจะได้มาช่วยเขาตามควายกันบ้าง'

จ้อยสะดุ้ง รู้สึกเห็นใจพ่อที่ต้องรีบขายไอหงาน ท่าทางของพ่อเหมือนกับคนอดนอนมาตลอดคืน ถ้าพ่อไม่ขายวันนั้น พ่อคงจะต้องอดหลับอดนอนเฝ้าระวังรักษาไอหงานทุกๆ คืน ทังๆ ทอกลงหาหกดเดือนพ่อจึงจะได้

ใช้ไอหงานไถนาปลูกข้าวหัวบ จ้อยหยิบเสอทุกคืนที่มอยู่ใส่ทับๆ กันลงไปจนหมด แต่ยังไม่รักหนาว แม้ช่วยเอาผ้าห่มคลุมให้พร้อมกับสอนวิธีใช้ เข็มกลัดกลัดผ้าห่มให้ติดกับตัว พ่อก็ใช้ผ้าห่มคลุมตัวเองเหมือนกัน จากแสงไฟฉาย จ้อยเห็นไอหงานขึ้นตัวสั้นระริกเพราะความหนาวอยู่ใกล้ๆ

'ไปกันสองคนหรือพ่อ' 'อ้อ! คนอื่นเขาไปช่วยกันตามควายให้ลงเสาร เห็นเขาวามันไปทางทิศตะวันตก'

'พ่อไม่ช่วยเขาบ้างหรือ' 'พ่อจะช่วยดูที่ตลาดให้ แต่ควายขโมยใหม่ ๆ มันไม่เอาไปตลาดกันหรอก'

ทั้งพ่อถูกถึงตลาดหลังฟ้าสว่างแล้วไม่นาน พ่อสกไอหงานไว้ได้ต้นน้ำแล้วหาเศษไม้เศษหญ้ามาสุ่มไฟผิงอยู่ใกล้ๆ

'ระวังชายผ้าห่มจะถูกไฟ จ้อย' 'ยังไม่ค่อยจะมีคนเลยพ่อ เมื่อไรจะได้ขายสักที'

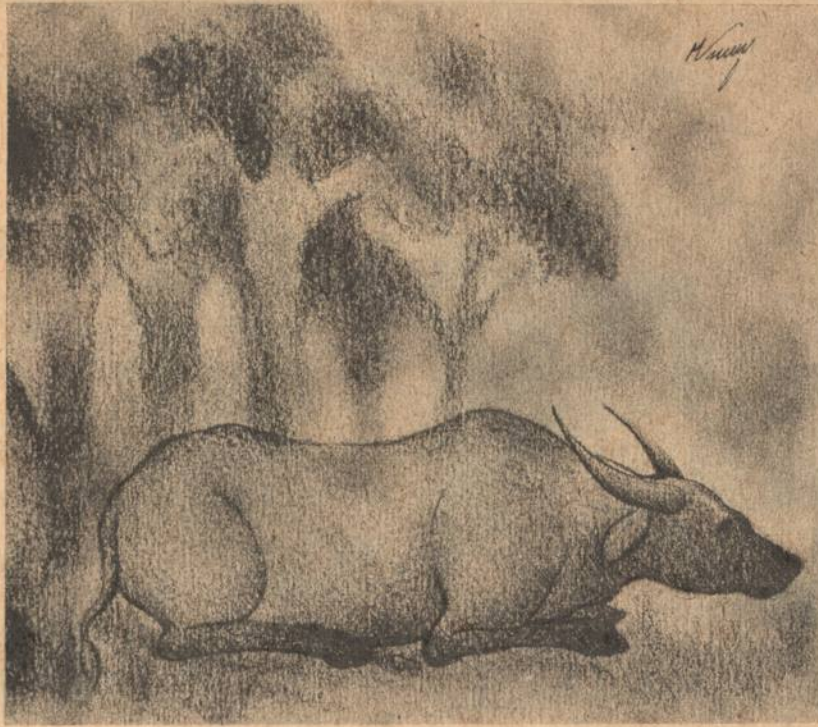
'คนมากันเยอะแล้ว แต่เรามองไม่ค่อยเห็น วันนั้นหมอกลงจัดไปหน่อย คนชอคงจะมีตอนสายๆ อย่างว่าแหละมันไม่ใช่ฤดูทำนา'

'ทำไมเป็นงั้นละพ่อ'

'ถ้าจะหาซื้อควายไปทำนา ต้องหาตอนเช้าๆ อย่างนั้นแหละลูก เพราะตอนเช้าๆ ควายทมิในตลาดคนเป็นควายชาวบ้านเราเอง แต่พอตอนสายๆ ควายพม่าจากแม่สะเรียงเข้ามาปน ทำให้ดูยากเลือกยาก ไม่รู้ว่าควายตัวไหนไถนาเป็นหรือไม่เป็น พวกพ่อค้าควายนะไว้ใจมันไม่ได้หรอก'

'ถ้าไม่เป็นเราก็ดองเอามันไปฝึกเองใช้ใหม่พ่อ'

'ใช่ เราต้องเสียเวลาฝึก กว่าจะเป็นที่ทันเวลาทควรไถ จะมาขายแล้วเปลี่ยนใหม่ก็ยาก เพราะตลาดมี



อาทิตย์ละครั้งเดียว'

รถบรรทุกขนาดใหญ่ได้ตามกัน
มาเป็นแล้ว เสียงดังกึกก้องทั่วบริเวณ
พอเสียงรถเงียบสนิทก็เสียงได้ควาย
เสียงตควายไหลลงจากรถดังขึ้นมาแทน
ที่ จ้อยลุกขึ้นมองฝ่ากลุ่มหมอกไป
ทางเสียงนั้น เห็นสีดำหมื่น ๆ ของ
ควายเรียงรายกันอยู่ทั่วไป พ้อยิ่งนั่ง
ฟังไฟฉายอยู่ จนกระทั่งชายสองคน
ใส่เสื้อสีเขียวคล้ายทหารเดินเข้ามา
ใกล้

'สัตว์ดี พืชข เป็นเจ้าของควาย
ตัวนี้หรือ จะเรียกสักเท่าไรละ'

'อยากจะขอสักห้าสิบ'
ถ้าจะขายยากหน่อยนะพี่ชาย
ควายวันนมเยอะเสียด้วย ลดได้เท่าไร
ละ'

'ห้าสิบนี้ เรียกถูกที่สุดแล้ว'
ผมให้สิบเอ็ดจะขายไหม' ชาย
คนที่หนึ่งว่า

'อย่าต่อแกละ รีบๆ ไปดูทาง
โน้นดีกว่า' ชายคนที่สองชวน

'ข้าออกจะชอบใจเจ้าควายตัวนี้
โง่ๆ ไม่เห็นเขาทำ ข้าว่าบางไป
หน่อย'

จ้อยชกแกอกชายคนที่สอง ขยับ
ปากจะพูดแต่พอชิงพูดขึ้นเสียก่อน
มันเพิ่งจะถูกใช้งานมา ถ้าขุน
เสียหน่อยก็อ้วน ควายตัวนี้แข็งแรง
ทำงานดี ดูซ เวลานั้นก้าวเดิน รอย
เท้าหลังดาร์รอยเท้าหน้าเกือบคืบ ถ้า
ไม่ได้หาสิบกเห็นจะยังไม่ขาย'

'สิบสอง เอ้า' จ้อยตาพ้อแล้ว
หันไปเดินรอบๆ ไอ้หงาน
'สิบสองครึ่ง ให้ได้สูงสุดแค่
นี้แหละ' พ้อส่ายหน้าพร้อมกับชาย
ทั้งสองเดินจากไป

สายมากแล้ว สีหน้าพ้อแสดง
ความกังวล พ้อเปลื้องผ้าห่มออกพัน
วงไว้ตรงโคนต้นไม้ จ้อยทำตาม
มองทางไหนก็เห็นแต่สีดำหมื่นของ
ควาย สีหน้าเงินเข้มของเสือหม้ออ้อม
และสีขาวๆ ของหมวกสานอยู่ลานตา
หลายคนเข้ามาต่อรองราคากับพ้อ
แต่ก็ให้ราคาน้อยกว่าชายสองคนแรก

แววตาของพ้อเพิ่มความหวังขึ้นมา
น้อยหน่ง เมื่อเห็นชายสองคนแรก
แฉะเข้ามาอีกหน

'ว่าไง สิบสองครึ่ง จะปล่อย
ไหม'

'ขอสิบห้าเอา ขาดตัวจริงๆ'
'สิบสาม มากกว่าผมก็สู้ไม่
ไหว'

'ตกลงสิบสาม ก็สิบสาม'
'เอา เดียวไปทำสัญญาซื้อขาย
กัน ผมขอวางมัดจำไว้ร่อนักก่อน
พี่ชายรออยู่ที่นั่นนะ ผมจะไปตกลงอีก
สองสามเจ้า เสร็จแล้วจะได้ไปทำ
พร้อมๆ กัน'

ชายสองคนกลับมาพร้อมกับ
พรรคพวกอีกห้าหกคน

'ควายตัวนี้ ینگะทักษให้ฟังเมื่อ
กัน' ชายคนหนึ่งพูดพร้อมกับจูงไอ้
หงานหมุนไปหมุนมาอย่างชำนาญ

'ตกลงไหม งานที่สุดในตลาดน
แล้วนา ห้าสิบนี้ไม่แพงหรอก'

'ตกลง' ชายในกลุ่มห้าหกคน
ตอบอย่างเต็มอกเต็มใจ

'พ้อ พ้อทำไมได้สิบสามเท่า
นั้นเองละพ้อ ผมเห็นคนขอเขาให้
เงินค่าไอ้หงานดงห้าพัน พ้อไม่เห็น
หรือพ้อ'

'เห็น ทำไมจะไม่เห็น แต่อกเจ็ด
ร้อยนั้นเป็นค่านายหน้ากับค่าธรรมเนียม
การขาย'

'นายหน้าเขาได้เท่าไรละพ้อ'
'หรือดีกว่าบาท สองคนคงจะ
แบ่งกันคนละสามร้อย'

'ทำไมพ้อยอมให้เขาละพ้อ'
'เราตกลงขายกับเขาแล้วนลูก

พวกนายหน้าเขาเก่ง เขารู้ว่าใครเป็น
คนเก่าหรือใหม่ ใครตั้งใจจะมาขอ
หรือมาขาย เราสู้เขาไม่ได้หรอก'

'พ้อขาดทุนสองร้อยใช้ไหมพ้อ'
'ไม่เป็นไรหรอกลูก คิดเสียว่า
เป็นค่าเช่าควายก็แล้วกัน เราเข้าได้
ถูกกว่าค่าเช่าจริงๆเออะ'

โรคท้องร่วงกำลังระบาด

ขณะที่โรคบิดอยากเป็นคู่แข่ง กำลังระบาดอย่างหนัก ขอมเสียเงิน ๔,๐๐๐ บาทสมัครผู้แทน วังขมเงิน ชายที่ดิน ขาจรดขาขรามหาเสียดกัน ให้วนอนันัน ข่าวกรอง จตุรัส จาก บ้านนอกกรายงานเข้ามาว่า วงการ แพทย์กำลังผจญกับ โรคท้องร่วงซึ่ง ระบาดอย่างหนักอยู่เช่นกัน โดย เฉพาะอย่างยิ่งในเด็ก



ความกลัวหน้าของวงการวิทยาศาสตร์การแพทย์ ทำให้เรากันพบว่า สาเหตุสำคัญ ๆ ที่ทำให้โรคท้องร่วง ระบาดอย่างหนักก็คือ

๑. เชื้อไวรัส ทำให้ทางเดินอาหารอักเสบ
๒. เชื้อแบคทีเรีย ทำให้มีการอักเสบของทางเดินหายใจส่วนอื่น ๆ แต่พิษไข้กระจายมาที่ลำไส้ทำให้เกิดท้องร่วง
๓. อาหารเป็นพิษ
๔. ใช้นมควายเลี้ยงเด็ก เช่น เด็กโตเย็น, ตราหมี่, เอ็ด ๒๖, กินแทนนมมารดา ท้องเด็กไม่ใช่ท้องควายจึงท้องเสียบ่อย ๆ

ความตายสหายโรคท้องร่วง

เนื่องจากเด็กมีร่างกายเล็ก ปริมาณในการสำรอง (Reserve) นานิจมีน้อยมาก เมื่อเด็กเกิดท้องร่วงขึ้นมาด้วยจุด ๆ สัก ๓-๔ นาที ทามาโรงพยาบาลว่าอำเภอ ขณะเตรียมนากลือ จะให้อยู่ ญาติคนไข้ก็ตะโกนเสียงดัง "หมอไว้วัย ลูกตายแล้ว"

เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นเสมอ ๆ เอง จากชาวบ้านขาดความเข้าใจ การขาด นำในเด็กนอนอนตราวมก บางครั้ง เกิดการชอกช่นมาที่เรียกว่า Irre-

versible Shock คือ แก้มโคน เด็กมัก จะมาตายคามอหง ๆ ที่เพิ่งช่วยมาเมอ กรุน

ประการสำคัญที่สุดที่ท่านผู้อ่าน จตุรัส ต้องช่วยกันจำเอาไว้ ก็คือ

๑. ให้งดนมและข้าวโดยสิ้นเชิง
๒. ให้งดน้ำมาก ๆ แต่แบ่งกินทีละน้อย ๆ เอนานสุกผสมกับเกลือโคลส อย่างผง ๆ เช่นเกลือโคลิน เป็นต้น ให้เด็กกินน้ำเป็นประจําตลอดวัน เด็กจะได้ไม่ขาดน้ำ
๓. ความเด็กมีอาการอื่นด้วย ออก หรือไม่ เช่น เบื่อไข้ ไอ เจ็บคอ อาเจียนต้องรักษาต้นเหตุอื่น ๆ ด้วย
๔. ถ้าตาลักตาบ๊ ขาดนามก ส่งแพทย์โดยด่วนที่สุด

ท้องร่วงในผู้ใหญ่

ระหว่างเดินทางขึ้นเหนือลองได้ ไปอีสาน บางครั้งปวดท้องถ่ายอย่าง สดจะอดกลืน แวะเขารานอาหาร กะหาทำเล็ด ๆ ที่จะถ่าย ได้อย่างสบาย ออกสบายใจ แต่การณกลับตรงกัน ข้าม เพราะแทนที่จะถ่าย กลับเข้า ไป "อวก" เสียก่อน เนื่องจากความ สกปรกของห้องน้า

สาเหตุของโรคท้องร่วงระบาด ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงตัว ร.ม.ต. สาธารณสุขบ่อย ๆ นั้นเองมาจาก

๑. อาหารเป็นพิษเพราะความสกปรกของถ้วย ชาม ตัวอาหารแต่ ละชนิดเอง และภาชนะอื่น ๆ ตาม รานอาหารบางรานจะเห็นถ้วยชามที่ ใช้แล้วกองอยู่หน้าสวมบ่อย ๆ หรือ บางรานก็เอาอาหารค้างคนมาขายใหม่
๒. นักดื่มเหล้าก้อทองแดงทั้งหลาย สังกัดต ๆ จะเห็นว่าพวกนมัก จะท้องร่วงวันรุ่งขึ้น อาจจะเป็น เพราะตัวเหล้าเอง หรือไม่ก็กับเกลือ ชนิดต่าง ๆ ดิบ ๆ สุก ๆ เช่น ลาบ ก้อย ปลาดิบ น้ำตค ยาหยอนางรม ดิบ ๆ ฯลฯ

๓. แพร้ออาหาร เช่น กินไข่ แล้ว สักครู่จะถ่ายท้องทันที วิธีกัไม่ยาก ถ้าเรารู้ว่าเราแพ้อะไรก็อย่าไปกินมัน ก็หาย

จะจัดการอย่างไรกับโรคท้องร่วงได้ แพทย์

๑. ควรจะเอาอุจจาระส่งตรวจหาเชื้อทุก ๆ ครั้งทพบเด็กท้องร่วง
 ๒. เตรียมเซ็ทให้น้ำเกลือกับเด็กให้พร้อม ควรนำมาเกลือให้เด็ก โดยเฉพาะด้วย
 ๓. ช่วยให้งานแนะนำ ประยักษน
 ๑. กินอาหารที่ไม่เป็นพิษ รมัด ระวังในเรื่องความสะอาด
 ๒. เมื่อเด็กในบ้านท้องร่วงระ วังอย่าให้ติดต่อกันอื่นในครอบครัว
 ๓. ควรฉีดวัคซีนป้องกันอหิวาห์ ทุก ๆ หกเดือน
- อย่างไรก็ตาม ไม่ต้องกลัวโรค ท้องร่วงมากมายนัก รมัดระวังและ เข้มงวดตัวเองให้ดกคงพอจะป้องกัน ได้

ถามคนงามให้ถามคนรัก

หันไปหันมาก็ต้องหวลกลับมา
หาของสวยของงาม แต่ใครจะเอา
อะไรมาเป็นไม้บรรทัดมาวัดได้แล้วว่า
ของชนสวย ชนไม่สวย คนนั้น
น่ารัก คนโน้นขรวิ

โบราณท่านแนะนำว่าให้ไปถาม
คนรัก คอกลงบักใจว่ารักซะอย่าง
เห็นดีเห็นงามไปหมด

จะไม่ได้ได้อย่างไรละ ความรัก
ไม่ได้ทำให้คนตาบอดอย่างคำคมที่ว่า
ไว้แต่อย่างเดียว แกรมยังหูกอกจะ
ตั้งๆ ออกด้วย บางรายอาการหนักเป็น
ใบไปเลยก็มี

แต่นั้นแหละเรื่องของความรักมัน
ยิ่งพูดยิ่งถูกใจดำจินตหรา พอถึง
เวลา "ไหลเซียวเป็นเกลียวไป" ขนมา
ละก้อตาบอดก็หายกลับใสสว่างขึ้นมา
ทันทีได้เหมือนกัน

ก็โบราณอีกนั่นแหละที่ว่าไว้บุญ
มาวาสนาช่วยทวยก็หาย ทหน้าก็

รัก แต่ครั้นบุญไม่มาวาสนาไม่ช่วย
ทวยก็หนักทรกทหน้า น! เป็นซะ
อย่างนั้น

ไม่ต้องดูใครอันไกลทีไหน แจ็ก
ก็ โอนาซิส เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด
สมัยที่มี "ฉัตรแก้วกันเกศ" เป็นประ
มขประเทศอภิมหาอำนาจ จะแต่ง
เนื้อแต่งตัวอย่างไรใคร ๆ ก็ว่าสวยว่า
หรู

พอหมดบุญ ดวงจู้ได้พักเดียว
แม่แต่ลูกสาวก็ยังตกกระป๋องไปอยู่
ในบุญชู สตรีที่แต่งตัวมั่วที่สุด แกรม
ยังมีลูกหลงส่งไปฝากแม่อีกด้วย ว่า
รสนิยมตาเหมือนกัน เกราะหัดไม่ใช่
คนไทยว่า ไม่เช่นนั้นคงเลยไปถึง
ชาย!

ของสวยวันนั้น ก้อชูดราตรลวัน
เห็นแล้วอยากใส่หมดทุกตัว แต่ชาติ
มันคงไม่มาวาสนาได้รับเชิญไปในงาน



สเตทวิสิทีทีไหน เลยต้องเอาออกมา
เผื่อแผ่กันดูในหมู่แฟน ๆ หน้าแฟน
จตุรัส ใครที่จริงจัง ช่วยแต่งมาชมให้
ชื่นใจเล่นสักชุดหนึ่งละ จะเอาชุด
คอตัว V เอวสูง ผูกโบว์ของ อังกาโร
หรือจะเลือกชุดของ หลุยส์เฟอโร โรด
คาดเทปตามขวางที่อกและชายกระ
โปรงก็ได้

แต่จะให้ถึงใจจริงๆ ต้องชุด
ของชาแนล ดูแล้วนึกถึงผีเสื้อมา
ตามบัทเทอร์ฟลายนะ ไม่ใช่แฟนเก่า
พระอภัยมณี ถ้าใครคิดอ่านจะตัดชุด
นละก้อ อย่ามั่วรื้อเสียเวลาคำนวณ
ผ่ายู่ว่าจะต้องใช้กี่หลา ยกมาทั้งพับ
ได้เลย รับรองมอขนาดอาจารย์สม
ศรีฯ ทำแพทเทอร์นใหญ่ไม่มีผาเหลือ
เศษ

ส่วนชุดที่ฟองขาวไหลเดี่ยวเกี่ยว
บุษบาของลงแวงนั้น แฟนจตุรัส
ต้องขอเกาะ ดูรูปแล้วเล่นเอาขมไป
สิบสนาทกว่า หายชมแล้วอึกกว่าสิ
สิบนาทถึงนึกได้ว่าชุดนี้สวยเหมือน
อะไร-ดอกมหาหงษ์



พุทธศยา : สัญลักษณ์แห่งความหวัง

พุทธศยาอยู่ในรัฐพิหาร ซึ่งคน
 ซื่อว่าเป็นรัฐที่ยากจนที่สุดในอินเดีย
 ถ้าจะเปรียบให้เห็นภาพก็คงจะต้อง
 พุดว่า พุทธศยาเปรียบเหมือนดอก
 บัวที่ผลัดถิ่นขึ้นมาในหนองน้ำเน่าๆ
 และเพราะความเป็นสถานที่สำคัญ
 ทางพุทธศาสนา พุทธศยาจึงเป็นที่
 พุทธศาสนิกชนทั่วโลกต้องการเดิน
 ทางไปสู่สักการะ

เราลงรถไฟที่สถานีคยา ซึ่งอยู่
 ห่างจากพุทธศยาออกมา ๓ กิโลเมตร
 แล้วก็นั่งรถเมย์ แท็กซี่ รถลาก หรือ
 รถเทียมมาตัวเล็กๆ ซึ่งสองอย่าง
 หลังเบาะนั่งทำให้ง่ายที่สุดมันทำให้
 คนโดยสารรู้สึกได้ถึงความทุกข์ท
 รมาณของคนและสัตว์ เจ้าม้าลากก็
 ผอมโกร่งเพราะทำงานหนักเกินกำลัง
 มันจะทนได้ ส่วนตัวเจ้าของของ
 มันเล่าก็ดูแห้งผากและหมดอาลัยตาย
 อยากรพๆกัน เขาจะเอาแสบหัวเผาด
 มันให้ออกแรงลากไปเรื่อยๆดูเหมือน
 ว่ามันจะต้องทำเช่นนั้นไปไม่วัน
 หยุดจนกว่ามันจะหมดแรงล้มทรุดลง
 การถนนแหละ

หากไม่มีวัสดุใจกับภาพเหล่านี้
 การเดินทางไปที่พุทธศยาก็นับว่าน่าพิง
 ใจสำหรับนักท่องเที่ยวไม่น้อย เพราะ
 วิวทิวทัศน์สองข้างทางคดโค้ง ราบแบน
 บางตอนมีเนินหินโผล่ขึ้นมาจากพื้น
 ดินที่เป็นฝืนหิน อันเป็นภาพที่ไม่
 ก่อจะให้เห็นกันบ่อยนัก

พิหารเป็นรัฐที่รกกต ในเรื่องอา
 กาศอันทารุณ ในหน้าหนาวจะมีทั้ง
 ความแห้งแล้ง ความหนาวยะเยือก
 เสียดผิว และยังมีนาท่วมเข้ามาอีก
 ถึงแม้ฝนดินส่วนมากจะได้รับการ
 เพาะปลูก แต่ดินก็เสื่อมคุณภาพไป

เกือบหมดสิ้น เนื่องจากถูกใช้มานาน
 นับศตวรรษ ดูได้จากพืชผลรูปร่าง
 หน้าตาพิการท้อออกมา

เมื่อใกล้จะถึงพุทธศยา จะเห็น
 กันแม่น้ำเนรุตช์ราอันกว้างใหญ่ซึ่ง
 มักจะแห้งขอดอยู่เกือบตลอดปี ทั้ง
 ยังอยู่ในสภาพสกปรกท้อทงไม่ได้รับการ
 เหลียวแล ทัศนกลายเป็นที่ขอมรบ
 ของทหาร เราจะเห็นกองทหารชั้น
 เขาแถวหรือออกเดินตามคำสั่งทชตะ
 คอกทั้งหมอนเสียงเห่าของผู้คุมฝึก
 และทนายสังเกตกคองตรงข้ามกับ
 สถานที่ขอมรบนเองก็เป็นที่วิหารพมา
 ซึ่งแสนจะสงบเงียบ เป็นที่เบียดสอน
 กรรมฐานวิปัสณาแก่บรรดาผู้แสวงหา
 ธรรมาจากต่างชาติทั้งหลาย

ผู้คนที่นี่ในเมืองจะได้ยิน
 เสียงและดูความสับสนวุ่นวายอันเป็น
 เอกลักษณะของอินเดีย สังแรกที่จะรู้
 สึกได้ก็คือความเป็นหัวเมืองเล็กๆ
 ซึ่งมีถนนแคบๆ ไม่ก็สายแต่พลุก
 พล่าน และตึกเก่าคร่ำคร่า เบื้องหลัง
 เสียงแตรรถและเสียงร้องของผู้คนก็



คอกังวานแจ่มใสของระฆังในสถาน
 ที่สำหรับสักการะบูชา

ตามทางเท้าซึ่งอัดแน่นไปด้วย
 ฟ่งชน จะเห็นประกายสว่างจากจักร
 สัมและสีหมากของพระนิกายมหา
 ยานและเถรวาทซึ่งเดินศึกษาจารอยู่
 เป็นปกติวิสัย พุทธศาสนิกชนหลาก



เชื้อชาติต่างก็มาสร้างที่พักกระบุง
ของตนไว้บน รวมทงวัดไทยซึ่งสร้าง
ขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๒ โดยพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบันเป็นผู้พระ
ราชทานเงินบริจาค

การเดินทางไปในบริเวณต้นโพธิ์
อันเป็นที่ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า
หนึ่งของการฝึกขันธ์และเมตตา และ
สิ่งที่ไม่ผิดไปจากสถานศักดิ์สิทธิ์
อื่นๆ ทมกมผู้คนเนืองแน่นอยู่เสมอ
คือภาพของท่านที่เดินลากขบวนมอ
อกร่องขอเงินและความกรุณา

ถนนที่ผ่านหน้าวัดมหาโพธิ์เรียง
รายไปด้วยรูปสลักไม้ ในท่าต่างๆ ที่
เกี่ยวกับศาสนาเช่นเป็นรูปพระพุทธ
เจ้าแต่ที่หันหลังไปจากถนนแล้วก็เข้า
สู่ร่มเงาอันไพศาลของต้นโพธิ์ใหญ่
ดูเหมือนว่าความร่มร่อนกระวนกระ
วายและเสียงอะอะของชีวิตเมืองจะ
หายไป มีแต่ความเงียบสงบเข้ามา
แทนที่ให้พินิจเอนรู้สึกได้ เหมือน
อยู่กับคนละโลกโดยสิ้นเชิง

ตลอดวัน เราจะเห็นผู้จาริก
แสวงบุญเข้ามากราบไหว้พระพุทธรูป
หรือนั่งสงบจิตใจอยู่ใต้ต้นไม้ ชาว
ธิเบตทงพระสงฆ์และคนธรรมดา
จะมากันเป็นร้อยและแสดงอาการ
กราบไหว้เคารพพร้อมๆ กัน พร้อม
กับพิมพ์บาทสวดต่อหน้าพระพุทธรูป
อีกสิ่งที่เห็นได้บ่อยๆ ก็คือคนธิเบต
แก่ๆ ไม่ว่าจะหญิงหรือชายที่เดินวน
รอบๆ ต้นไม้และเข้าไปหมนธรรม
จักรซึ่งสลักเสลาไว้สำหรับทำพิธี คน
เหล่านี้มักมีดวงตาที่เหม่อมองไกล
ออกไปจนหึ่งไม่ถึง และมีรอยยิ้ม
อย่างผู้มองเห็นธรรม

อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกสำคัญ
ที่สุดที่ได้มา เห็นจะเป็นตรงที่ว่า
พุทธศาสนานี้เป็นสัญลักษณ์แห่ง
ความหวังจะได้มาซึ่งการปลดปล่อย
ตนเองออกจากความทุกข์ทรมานทั้ง
ปวงที่ชาวอินเดียส่วนใหญ่ต้องเผชิญ
อยู่

ถึงเหล่าเวียดนาม

อุดร ทองน้อย



ถึงเหล่าเวียดนาม

สารคดีการเมืองชั้นล่าสุดของ

อุดร ทองน้อย

ก่อนที่เขาจะอำลาจากวงการเมือง

ปัจจุบันอย่างเด็ดขาด

ในเล่มอ่านความในใจของเวียดนามเหนือ

และความในใจของอุดร ทองน้อย

ทำไมเขาจึงไม่สมัครผู้แทน

วางบนแผงหนังสือแล้ว

ไก่ชน : การพนันของคนบนความเจ็บปวดของสัตว์

“เปิดท่อ... สู้เขาอายุเทาลก
ท่อ... ต่เข้าไป ต้องขยันงานพับ...
พับ... นั่นต้องอย่างนาน”

๒๒ ๒๒ บางนา
เปรี้ยว ๒๒ ๒๒ ๒๒ ๒๒ ๒๒
ในขณะที่แข้งของอายุเทาดเตาหน้า
ของคู่ปรับ อายุลายแห่งปากช่องจน
หน้าตาแตกไปหมด ก็พอดหมดอัน
๓ ต่างฝ่ายต่างแยกไก่ของตัวเองมาให้
นากันออดลุด

“เอาเข็มมาชี่ ร้อยด้ายด้วย
เร็วๆเข้า” เสียงพลึงไก่ของเจ้า
ลายส่งคนข้างๆ จดรัส ตันเตนมมาก
จึงถลันเข้าไปดใกล้ๆ โอโฮเสียวใส
เหลือเกินเข็มเย็บผาดๆนเอง ร้อย
ด้ายตราสมอห่มเข้าไปที่ริมขอบตา
ของเจ้าลาย เย็บหนึ่งตาที่แตกได้
สัก ๓ เข็มเสียงดัง กัด... กัด...
เล่นเอาเราแทบทนคอยู่ไม่ได้ ทำไม
มันถึงทารณอย่างนั้นอ

“โอ้... วันนั้นทำไม่ถึงอย่าง
นั้นวะ ถ้าแพ้กมาไปต้มเกลือหมเหลา
แน่ๆ... ฟังกันทังบางเชียวนะมึง
เงินลงขันตั้งแสน แล้วเล่นนอกอก
ตั้งแสนกว่า ถ้าแพ้กหมดตัวแน่”

เจ้าของเจ้าลายบินพึมพำอยู่กับ
ไก่ของตัวเองอย่างเดอดโมโห ก็พอด
ขนอน ๔

“อายุเทา ต่อสองหน่ง ใครรอง
มึง งมหาสองแล้วกัน... คุณรอง
สองร้อยเหอ งันได้เสียกัน” เซียน
ไก่ส่งเสียงต่อรองกันเซ่งแซ่คนที่ไม่
คุ้นเคยคงทวนกหูมาก

การต่อสู้ของเจ้าลายและเจ้าเทา
ดำเนินต่อไปอย่างโหดเหี้ยม ได้ไม่ถึง
ครึ่งอน ก็ถึงกาลอวสานของเจ้าลาย
เพราะ โคนเจ้าเทาไซ้เดอียดเขาเทา
จดรัส ๕๕

จนแตกเลือดทะลัก เจ้าลายหันหลัง
กลับวิ่งไปรอบๆสังเวียนไก่ เป็นอัน
รู้กันในหมู่นักเลงไก่ว่า การต่อสู้ได้
ยุติลงแล้วโดยไก่ตัวท้วงหนเป็นฝ่าย
ปราชัย แบบ T.K.O. หรือ หมดทางสู้

“ไซโย อายุเทาชนะแล้ว...
บางนาเปรี้ยวชนะแล้ว ๒๒ ๒๒ ๒๒
กราวน” เสียงชวากลอง ๒๒ บางนา
เปรี้ยว กระโดดไซโยให้ร้องกันอย่าง
ลึงโลด

“วันนี้เราเล่นเต็มพันไว้ทั้งหมด
สองแสนกว่าบาทแทบจะเรียกว่าเล่น
กันทั้งบางเลยละครับ อายุเทาตัวนม
คนเคยมาขอชอชม สองหมื่นบาทผม
ยังไม่ขายเลยครับ” นายเรื่องเจ้าของ
อายุเทากล่าวอย่างดีใจที่ไก่ของตัวเอง
สามารถเอาชนะคู่ปรับได้

กับนายสำราญ สำเภา เจ้าของ
ไก่ชนหลายสิบตัวกล่าวกับ จดรัส ว่า
“เรื่องของคนตีไก่ชนนั้น ถ้าเป็น
คนที่เลี้ยงเองเค้าจะรักมันมาก เวลา

๒๒ ๒๒ ๒๒ ๒๒ ๒๒ ๒๒
เสียงจะดูแลมันยิ่งกว่าลูกเมียเสียอีก
เวลาที่มีมันโตได้ประมาณขวบหน่งเขา
จะเริ่มเอามาซ้อมปล่า โดยเอาผ้ามา
พันแข้งและเดือยเอาไว้ไม่ให้ไก่บอบ
ชานัก ช่วยผ่อนหนักเป็นเบา เวลา
เสียงได้ทต้องหมั่นเอาหมื่นทาตัวเพื่อ
ให้เนื้อไก่แดงจะทำให้ไก่เนื้อแน่นทน
ต่อความเจ็บ ต้องหมั่นปั้นคอขับเสลด
ไก่ เวลานอนต้องเอาผ้ามาคลุมสุม
กันยุ่งกิด กลางวันต้องสุมน้ำ สุม

and wings flapping. Both
ad and got up instant
red, the gladiators si
up for the next attack. It
ferocity; the red cock k
ing in that order. The
ended with equal inten
d roared with a mixture
roans as their favored 'be
itive to attack, with c
s.

soon became apparent th
was more adressive. usin



แดด หมายถึงต้องสลัดน้ำให้ทั่วตัว
โก๋แล้วเอาไปสู่มกลางแดด พอหอบ
ค่อยเอามาสู่มไว้ในร่ม”

พอดีกับนางสาวรยภรรยาของ
นายตำรวจเดินเข้ามาได้ยิน นาย
ตำรวจพูดเรื่องโก๋เลขพูดประชดชน
ว่า “ถ้าพูดเรื่องโก๋ละก็ เก้าพูดได้
เป็นวันเชียวละ วันๆ หนึ่งไม่ทำอะไร
หรือก ดนขนมมากี่รับไปหาโก๋ ลูก
เมียจะเป็นยังไงไม่เคียดใจเลย ท
กับ โก๋ชนออออกมาได้อยู่ได้ทั้งวันทั้ง
คืน ขาวนาของโก๋นี้ไม่เคยขาดเลย
ลูกเมียจะกินอะไรไม่มีหิว ถึงวันที่
โก๋ต้องหาของที่บ้านไปจำหน่ายเงินโก๋
ที่ขานจะไม่ทำอะไรเหลืออยู่แล้ว ออก
หน้อยนะคืนไหนไม่ไหวหรือไม่มีอะไร
จะกิน คุณจะเอาอายุโก๋ชนนมมาให้
กิน” นางสาวรยพูดเสร็จก็สะบัดก้น
เดินออกจากบ้านไป

นายตำรวจเลขาธิบายเรื่องโก๋ให้
เราฟังต่อไป

“เมียผมเลิกเป็นอย่างนี้แหละ
ครับ เรามันเลิกโก๋ก็เพื่อการพนัน
กันทั้งนั้น ถ้าเลิกไม่เลิกแก่เรา
อยากได้เงินก็ต้องเลี้ยงมันให้ดีๆ จะ
ได้ชัยชนะต้องให้เงินเลี้ยงมันถึงหนอย
อ... อายที่เรียกว่าอันหนึ่ง อัน
สองนั้นมันก็เหมือนกันก็มวยชกกัน
ชกหนึ่ง ชกสองนั้นแหละ แต่ของโก๋
อันหนึ่งนานประมาณ ๑๕ นาที เรา
จะมีเงินเจาะรูวางลงในโหลที่บรรจุนา
พอนั้นจมนกหมดอันหนึ่ง โกล์ชนต่าง
กับมวยตรงที่ โกล์ชนกัน ๑๕ นาที ทัก
๑๕ นาที ถ้าชนกันถึง ๑๒๐ อันชก ไม่มี
ใครแพ้ ใครชนะก็ถือว่าเสมอ บางคู่
ตักกันตั้งแต่ ๓ โมงเช้า ไปถึง ๔ โมง
เย็นยังไม่มีใครแพ้ใครชนะก็มี ถึง
แม้ผมจะรักโก๋มากแค่ไหน แต่ก็ยังไม่
เหมือนกับ ตากอง ที่อยู่ดินแดง
หรือกระบี่ นั้นเค้า ขอมเล็กกับเมีย
เอาโก๋มานอนในมุ้ง แทนเมียเลย
ครับ”

คมเดอย

นวนิยาย

สุวรรณี สุคนธาชะอย่าง

ห้องทำงานของลลนาถกคักกรน
เครื่องอยู่เสมอๆ ที่นั่นมักจะเป็นแหล่ง
ที่นั่งเขียนใหญ่ๆ แวะเวียนกันมาส่ง
สรค์เสวนากันอยู่เป็นอาจฉิน เรื่อง
ราวของ โสภนาฏกรรมของผู้เปลี่ยน
แกนมาทางซ้าย ที่เบนข่าวเกรียว
กราวในวงการคนเขียนหนังสือ ยัง
คงเป็นเรื่องราวที่ชาวลลนาถกคักกรน
ไม่เบื่อ

เทพศิริ สุขโสภานักเขียนใน
ลลนาคนหนึ่ง หลังจากทหายหน้าไป
วันนั้นก็แวะเวียนเข้าไปเยี่ยมเขียน
เข้ามาในมาดใหม่ด้วยเสอหลายสร
งามตา เล่นเอาเพื่อนห้องหัวเราะกัน
งอหายไปตามๆกัน เพราะคนๆ น
ใส่เสอสพนมมาตลอด

“แม่ไม่รู้ว่านี่เทพเลย เสอ
เขาออกสวย เดียวนาเทพก็เสียใจ
แย่” ลูกสาวของสุวรรณีเอ่ยขึ้นใน
ตอนหนึ่ง

สุวรรณี สุคนธาในวันที่ถูกสาว
โตถึงขนาดนี้ หากย้อนกลับไปมอง
อดีตสมัยที่ยังไม่ได้มาเขียนเรื่องยาว
จะเห็นภาพชีวิตที่แตกต่างกันอย่าง
สิ้นเชิง จากห้องแคบๆ บนร้านสัก
ษิตสยามมาเป็นบ้านชงสมบุรณพร้อม
พอควร นวนิยายของสุวรรณีถูกนำ
ไปทำเป็นหนังสือ สร้างความเกรียว
กราวให้กับวงการและสร้างชื่อเสียง
ให้กับตัวเธอเป็นอย่างยิ่ง “เขาขอ
กานต์” ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์แข็ง
แชน และแม้แต่ “ความรักครั้งสุดท้าย” ก็สะกดหัวใจอินเสร้ของหนุ่ม
สาวในสังคมได้ผลชงัด เรื่องที่กำลัง
จะออกมาฉาย ในอีกไม่นานเกินรอน
“ทะเลาะอ้อม” ก็คิดว่าคงได้รับความ
สนใจอีก เพราะหนังสือของเธอ



ภาพความเหลวแหลกของพวกวัยรุ่น
ในสังคม

“บอกไปได้เลยว่า หนังสือเร
คนสร้างเอาไปทำหนังสือ ฉนั้นเขียนแค
กัญชา ไม่มีตัดผงขาว ไม่มีเรื่อง
ถ้ากระบอก แดมยังเอาเรื่องของเรา
มาปน...”

สุวรรณีกล่าวถึงเรื่องทะเลาะอ้อม
ของเธอที่อ้วินภาพยนตร์เอาไป
สร้างเป็นหนังด้วยความโมโห

ในฐานะนักเขียนสุวรรณีไม่เคย
หยุดนิ่ง ไฟที่จะเขียนหนังสือต่อไป
ยังคงคุกรุ่นอยู่เสมอ แม้ความตั้งใจ
ที่จะทำลลนาให้ดจะแข่งเวลาในการ
เขียนไปบ้าง แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรค
ใหญ่หลวงอะไรมากมายนัก ขณะ
สุวรรณีกำลังอยู่ในระหว่างการหา
ข้อมูล สุวรรณีต้องการเขียนเรื่อง
สะท้อนภาพผู้คนที่ถูกเอาเร็ดเอา
เปรียบในสังคม ใหม่บรรยากาศทาง
การเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับ

ดังนั้นทุกวันนี้ เวลาสมัครไป
ปาร์ตี้สนามหลวง สุวรรณีจะไป
ด้อมๆ มองๆ เพื่อหาบรรยากาศบาง
อย่างไปใส่ในนวนิยายของเธอ เธอ
ยอมรับว่าการเขียนภาพชีวิตของผู้คน
ในชนบทนั้นเดยวณกทำได้ยาก ถ้า
เมื่อก่อนสมยอมอยู่ที่นั่นคงทำได้ การ
อยู่ในกรุงเทพฯ นานเกินไปทำให้ตัว

เองไม่รู้ปัญหา

“ฉันกำลังรวบรวมข้อมูล ประเสริญ จันดำกับสุรชัย จันตีมาชรถบอก จะหามาให้ก็เรียบร้อยแล้ว เรื่องพวกนี้นะ พวกเธอเขียนเขาไม่เชื่อหรอก ถ้าฉันเขียนละมีทาง ไอ้การเขียนชื่อนำมวลดชื่อนั้นฉันเห็นด้วย ดีแล้ว แต่คนเขียนมีศิลปะหรือเปล่า คอถ้าไม่พอมันเป็นการขัดเขียดให้คนอ่านมากเกินไป ชูหน้าได้แต่อย่าขัดเขียดอย่างนักเขียนฝรั่งเห็นไหม ฉันชอบอย่างเรื่องเหยออธรรม ของวิกเตอร์ ฮูโก เรื่องของกอร์กี เพลงพญาเหยี่ยวอะไรนี้ เขามีศิลปะขนาดไหน”

“.... นักเขียนรุ่นใหม่ล่ะเธอ ฉันชอบสุรชัย จันตีมาชรถ เขียนเรื่องดี อย่างของวิสา คัญทัพที่ฉันเคยเอาลงนะ ยังไม่ได้อะไร มีลักษณะขัดเขียดอยู่ ต้องให้คนอ่านรู้สึกได้เอง...”

จะว่าไปแล้วสุวรรณ์เองไม่ได้หยุดนิ่ง เธอเองก็กระตือรือร้นที่จะทำงานใหม่ๆ ทมเนื้อหาสาระออกมาอยู่เสมอ ในขณะที่ “แผ่นดินเดียวกัน” เรื่องยาวของรพีพรกำลังตีพิมพ์อยู่ในประชาชาติเป็นตอนๆ ฉบับวันอาทิตย์อย่างคึกคักเมื่อถูกถามสุวรรณ์เองกลับไม่ให้ข้อสังเกตอะไร เธออ้างว่า “ฉันวิจารณ์พี่สุวรรณ์ไม่ได้

นักเขียนกับนักเขียนไม่ควรจะวิจารณ์กัน”

สุวรรณ์ในฐานะบรรณาธิการระยะหลังถูกวิจารณ์ที่เอาเรื่องโศกนาฏกรรมของผู้เปลี่ยนแกนมาทางซ้าย ไปลงเนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องประชดประชันตากดางพวกฝ่ายซ้าย สุวรรณ์โกรธมากที่คนวิจารณ์ไม่พยายามเข้าใจความคิดของคนอื่น เธอกล่าวว่าหนังสือที่น่าจะดีไม่น่าจะเป็นลลนา หนังสือไปพวกตอบปัญหา เซกส์ ลามกอนาจารนั่น ทำลายสังคมอย่างร้ายกาจน่าจะตีมากกว่า

“คอมมิวนิสต์ไทยคัจัง!... ไม่มีอารมณ์ขัน ล้อไม่ได้ ฉันบอกก็ได้เอา... ฉันมีเพื่อนที่เป็นคอมมิวนิสต์จริงๆ อย่าให้ฉันเอ่ยชื่อเขาเลย... เขาไม่เห็นคุณอย่างนี้ คุณก็โกรธเรื่องเรื่องโศกนาฏกรรมที่ฉันเอามาลงเขาก็ไม่เห็นว่าจะอะไร เพียงแต่บอกว่าเรื่องนี้อ่าเอาไปพิมพ์รวมเล่มไม่ควร...”

สุวรรณ์ขุ่นเสียงสูงเมื่อพูดคำแรกออกมา น่าเสียงแสดงความไม่พอใจ ฟังจากคำพูดของสุวรรณ์ที่หลุดออกมานั้นน้ำคิด ในแง่ของคนฝ่ายก้าวหน้า แต่ในด้านตัวสุวรรณ์เองนั้นน่าจะทำความเข้าใจเสียใหม่ ว่าคนทวิจารณ์หนังสือลลนานั้นไม่ใช่คอมมิวนิสต์ ทศนะของเขาเป็นเพียงทศนะของคนๆ หนึ่ง ไม่ได้หมายถึงขบวนการทั้งหมด ถ้าไม่อย่างนั้นคอมมิวนิสต์สองคนคงไม่มีลักษณะที่แตกต่างอย่างหรือ

อย่างไรก็ตาม วงสนทนาในวันนี้จบลงด้วยบรรยากาศสมิทธิภาพ สุวรรณ์ทำหน้าขมขณะเล่ารูปจนเพื่อนลอกแล้วจะไม่สวย “ช่างแม่ง... ก็หนักเป็นอย่างนี้ ก็ไม่ใช่สิริขวัญหน้า...” เล่นเอาเพื่อนพ้องหัวเราะกันเป็นทลกริกกริน ก็จะมีอะไร สุวรรณ์ สุกนธาซะอย่าง

พิภ ผลิตงาม

เพลง

ลมที่เปลี่ยนทางของลูกทุ่งสังคมนิยม

เมื่อสดใสร่มโพธิ์ทอง เอาเพลงคนกับควาย ของคาราวานไปทำเป็นเพลงลูกทุ่งโดยดัดแปลงเนื้อหาเสียใหม่ และให้ชื่อว่า “เราคนจน” นั้นเพลงนี้กลายเป็นเพลงเกรี้ยวกราวและโด่งดังพอสมควร หลายคนจำกันไปร้องต่อๆ กันอย่างมีชีวิตชีวา

เพลงลูกทุ่งไม่ว่าจะกล่าวทางด้านเนื้อหาหรือท่วงทำนอง จะเห็นได้ว่า มีลักษณะและลีลาไปในแบบชาวบ้านมากที่สุด ความเป็นพินบ้านทวนสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของคนไทยส่วนใหญ่อย่างแยกกันไม่ออกไม่ว่าเนื้อหาจะกล่าวถึง ความรัก ความยากจน สภาพสังคมในเมืองหลวงสภาพสังคมในชนบท ฯลฯ ก็ล้วนแล้วแต่ออกมาในท่วงที่ ทชอและตรงไปตรงมาทางสัน

ครั้งหนึ่ง เพลิน พรหมแดนเคยตระโกนว่า “เดี๋ยวนี้โลกเรานับวันจะแคบ กลัวคนจะไม่ยอมแก่แล้วแผ่พืชพันธุ์เข้ามาเหมือนนอยง กลัวว่าคนเราจะชอบอย่างเก่าเสียผ้านุ่ง ฉันต้องเปิดหน้าต่างปล่อยให้คนลงนั่งลมเหมือนลิง... ขอร้องพระอินทร์ได้ขืนหรือเปล่า ขอให้เหมือนเดิมเก่าแล้วโลกของเราจะได้เรื่องรอง อย่าให้ผู้หญิงตามคอผู้ชายลงบ้านถึงช่อง ถ้าหากผู้ชายตั้งท้องเห็นทจะรองจนท้องแตกตาย”

หรือสังข์ทอง สีใสจะเคยร้องว่า “เครื่องสำอางค์ขวดเท่านั้นว่อกอขรอยสองรอยช่างหาขอมมา ห่วงแต่แต่งตัว





แม่ทูลหัวลมชอนาปลา” และแม้
สุรพล สมบัติเจริญ ราชาเพลงลูกทุ่ง
ก็ยังเคยร้องว่า “ชาชาว ๆ ก็พอไหว
แต่บางคนขาลายไม่เอาไหนเลย”
ออกมาในเชิงประชดประชันก็ตาม
แต่สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็ได้สะท้อนปรากฏ
การณ์ของยุคสมัย สะท้อนภาพของ
ผู้คนในสังคมที่แสนจะเสรีในแง่ของ
การรับเอาวัฒนธรรมของคนต่างชาติ
อย่างไม่มี การแยกแยะเลือกส่วนตัว
ส่วนเสีย

เมื่อมองอย่างตำราจนถึงเส้นทาง
การเดินทางของนักร้องลูกทุ่งจะเห็นได้
ว่า กว่าจะก้าวขึ้นมาเป็นนักร้องใน
ระดับแนวหน้าได้ พวกเขาต่างก็เดิน
ทางกันคนละขั้วพอๆ ไม่ได้จะเพียง
เสียงดังเท่านั้นที่จะดัง เนื้อเพลงก็มี
ส่วนช่วยอย่างมาก จะสังเกตได้ว่า
เพลงลูกทุ่งมักจะมีลักษณะที่ทันเหตุ
การณ์เสมอๆ และเพลงที่ทันเหตุ
การณ์ก็มักจะเป็นเพลงที่ได้รับความนิยม
สนใจจากผู้ฟังมากเป็นพิเศษ หรือ
ไม่เช่นนั้นนักร้องก็ต้องมีความแปลกใหม่
บางประการ แทรกเข้าไปในเนื้อหา
ของเพลง

ลมที่เปลี่ยนทางของเพลงลูกทุ่ง

นั้นจะพัฒนาไปในทางใด ย่อมขึ้นอยู่กับ
สภาพของประชาชนที่จะมีหรือ
ไม่มีตามการปกครองระบอบประชา
ธิปไตย ศิลปะ วัฒนธรรมนั้นล้วน
ถูกรอบงำโดยการเมืองทั้งสิ้น ศิล
ปินจะสร้างศิลปะอะไรขึ้นมาก็ตาม
ถ้าหากไปขัดผลประโยชน์ของผู้ปก
ครองประเทศแล้ว บางทีเขาก็ไม่
สามารถจะทำออกมาได้ เหมือนกับ
ที่เพลงหลาย ๆ เพลงเคยถูกห้ามเบ็ด
มาแล้ว

วงดนตรีลูกทุ่งสังฆกรรม เมื่อ
มองในส่วนของการขบวนการเพลงลูกทุ่ง
ทั้งหมด ก็อาจจะนับได้ว่าเป็นวง
ดนตรีรุ่นใหม่ ที่ก้าวออกมาด้วยเอก
ลักษณะเฉพาะตัว แม้ในระยะแรกข้อ
เสียงของวงนักร้องยังไม่ดังกระจ่ายออก
ไปในวงกว้างมากนัก แต่ในแวดวง
ของคนที่สนใจศิลปวัฒนธรรมใน
แบบเพื่อชีวิตก็รู้จักและเคยสัมผัสกับ
การแสดงของวงนักร้องมาทุกคน

แรกๆ วงนี้เล่นอย่างซัดๆ เซ็นๆ
ดนตรียังไม่กระชับ หละหลวมใน
หลายประการ รวมไปถึงนักร้องก็ยัง
ไม่สามารถใช้เสียงสะกดคนฟังได้
ทั้งบางครั้งบางคราวก็ฟังแทบไม่ได้
ยินเนื้อร้อง ทุกสิ่งทุกอย่างดูรกหนัก

หูไปหมด แต่ต่อมาหลังจากที่ออก
ตระเวนเล่นหลายที่หลายครั้ง ความ
เจเนจิดก็มีมากขึ้น มีการปรับปรุง
และพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ระยะหลัง เมื่อคราวมีมหกรรม
ดนตรีสวนลมพิน วงลูกทุ่งวงนี้ได้
รับความสนใจจากคนฟังมากเพิ่มขึ้น
นักร้องเสียงดกขรองไม่คร่อมจังหวะ
ดนตรีก็เล่นแน่นขึ้น มีทั้งร็อกเหมือน
แต่ก่อน คิดว่าน่าจะถึงเวลาที่จะ
ได้แต่งเพลงที่มีทำนองเป็นของตัวเอง
ออกมาบ้างได้แล้ว

และถ้าจะให้คิดถ่วงถ่วง
แง่ของการเผยแพร่เพลงออกไปใน
วงกว้างให้มากยิ่งขึ้นด้วย โดยพยายาม
ใช้ภาษาที่ไม่ดูรุนแรงเกินไปนัก
อย่างน้อยถ้าต่อไปจะมีการอัดเทป อด
แผ่นกันออกมา บางทีโอกาสที่เพลง
เหล่านี้จะได้เปิดออกทางสถานีวิทยุ
ทางตู้เพลงอาจจะเป็นไปได้ เพราะ
อย่าลืมนึกว่าเพลงลูกทุ่งนั้นเข้ากับชาว
บ้านได้ดีที่สุด

ส่วนเพลงที่มีเนื้อหาตรงไปตรง
มาและค่อนข้างไปในทางรุนแรงนั้น เรา
สามารถใช้ในการแสดงหน้าเวทีได้
โดยไม่เสียหายอยู่แล้ว เมื่อก็คงผล
ที่จะได้ ถ้าหากจะทำกันอย่างจริงจัง
ในเรื่องของการเผยแพร่ออกไปในวง
กว้าง เราอาจมีความหวังได้ว่า วง
ลูกทุ่งวงอื่นๆ จะก้าวตามออกมา ถ้า
เขาไม่ตกใจเสียก่อน เพราะวงลูกทุ่ง
ที่มีอยู่โดยทั่วไปนั้น พยายามคนจาก
ความซ้ำซากจำเจอยู่เสมอ บางทีเขา
อาจจะชนชมกับสิ่งใหม่ๆ ที่วงลูกทุ่ง
สังฆกรรมกำลังกระทำอยู่ก็เป็นได้

ขอให้ลมลูกทุ่งสังฆกรรมเปลี่ยน
ทางนำไปก่อน อีกไม่ช้าลมลูกทุ่งวง
อื่นๆ ก็จะมาเปลี่ยนทางตามมาด้วย นั
กร้องลูกทุ่งที่มีแววมมาทางนี้มาก ขอ
แต่พยายามไปสัมพันธ์กับเขาให้ด้
นน

ราไว้วี ราว
จักรดี ๕๐

ภิญโญ ทองเจือ ประชาชนที่อยู่ข้างหัวของ ผกค.

บันทึกใบเฝ้า ชั้นหกเย็นวันนั้น เรามีโอกาสได้พบกับหนุ่มรูปหล่อ เซลล์แมนตัวฉกาจผู้มึนเมาได้ก่อนข้างสงพอสสมควร ภิญโญ ทองเจือ ก่อซื้อของเขา ช่างชาวบ้านร้านตลาดทั่วไปอาจรู้จักเขาในฐานะดาราภาพยนตร์ คนหนึ่งของวงการ

ความหล่อของภิญโญเหมาะสมกับงานในตำแหน่งเซลล์ของเขา ที่จะต้องติดต่อกับผู้คนหลายระดับ ความคล่องแคล่วในการพูดจาก็เหมาะกับการที่จะต้องใช้ฟองน้ำลายสวดสวยเพื่อประทับไว้ในความทรงจำของลูกค้า

ในฐานะดารา ภิญโญมีความแตกต่างกับดาราคนอื่นๆ ทั่วไป ตรงที่เขาสามารถพูดถึงเรื่องการเมืองได้อย่างค่อนข้างเข้าใจปรากฏการณ์ของมันอย่างแจ่มชัด

“คุณกิดคุณนะ ดารา ทหาร กรรมกร ขอทาน มีความเป็นคนไทยเท่าๆกัน แล้วทำไมจะยังกับการเมืองไม่ได้ ดาราไม่ควรยุ่งกับการเมืองเป็นความคิดที่ไม่ถูก คำว่าขังการเมืองนั้น แค่งงจะแนบเส็งก็ถือว่ายุ่งแล้ว แต่เรื่องลงไปเล่นการเมืองเลขนั้นมันอีกแบบหนึ่ง...”

โดยชีวิตส่วนตัว ภิญโญ ทองเจือ เคยอยู่อเมริกาที่ L.A กับเพื่อนฝูง เคยใช้ชีวิตที่หัวทกกันชีวิตมาก่อน เพราะภิญโญเป็นคนยอมรับทั้งเหตุผล ไม่ถือทิฐิตอร์น เพื่อนห้อง

L.A บางคนท้าวหน้าจึงมีโอกาสได้พบปะและแลกเปลี่ยนความคิดทางการเมืองกันเสมอๆ

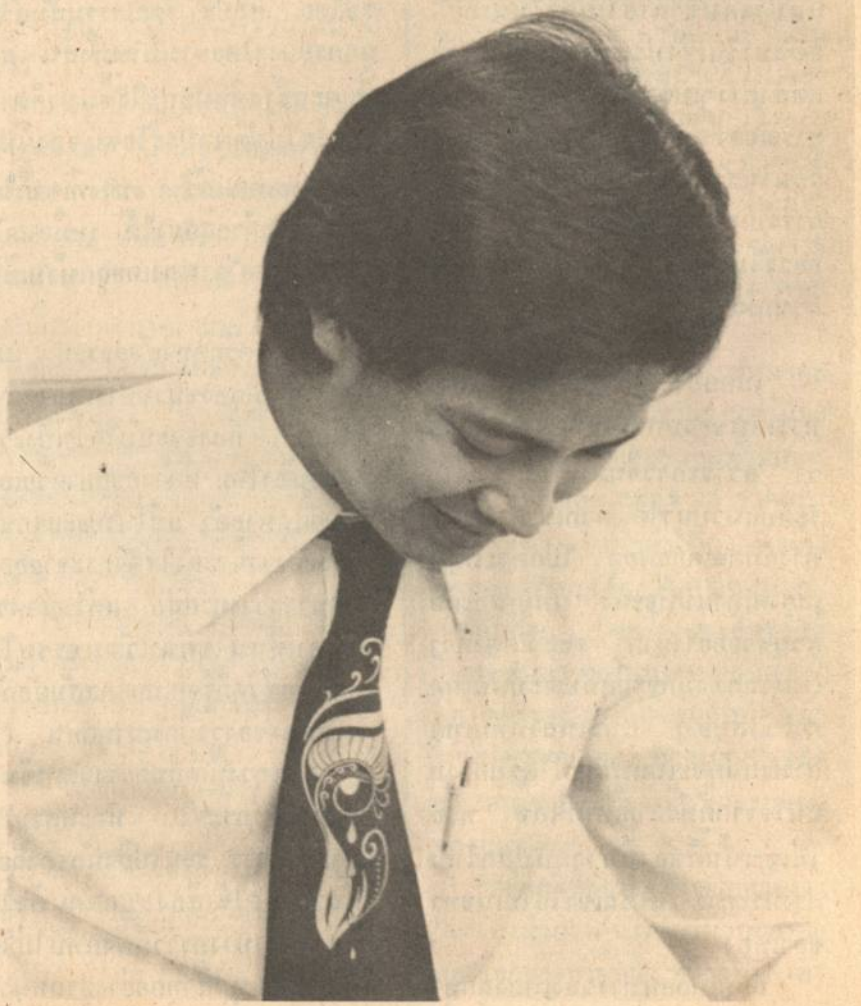
“เคยมีคนถามผมว่า เลือกรพรรคอะไร ผมบอกว่าถ้าเลือก ผมเลือก

กักดูทร ผมชอบคนมีเหลี่ยมมีมุม ไม่มีใครเหมาะเท่าเขา... โอเค... ฮะ ใช้เหลี่ยมถูกก็ดี ไม่ถูกก็ฟัง...”

ภิญโญยอมรับว่าเขาเลือกคนที่ตัวบคกล และเขาชอบคนมีเหลี่ยมเป็นชีวิตจิตใจ เมื่อพูดถึงหมอกระแสรุ่นวงศ์ ภิญโญบอก “ผมอยากศึกษาประวัติคนนั้นมาก” ไม่ใช่ในแง่ที่หมอกระแสรุ่นคนมีเหลี่ยม แต่เพราะเขาเห็นว่า หมอกระแสรุ่นคนทสร้างตัวเองขึ้นมาโดยไม่ต้องอิงแอบคนอื่น

“คนเราต้องทั้งใช้และทั้งเหตุผลของความเป็นจริง” ภิญโญเอ่ยขึ้นในตอนหนึ่ง

“ทุกประเทศในโลกก็พยายาม





เปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อให้สังคมยอมรับ เรื่องระหว่างฝ่ายชายกับฝ่ายชวามันเป็นเรื่องของอุดมการณ์มันขึ้นอยู่กับความเข้าใจของคน... เมื่อก่อนนะครับ ผมเป็นคนขจัดมากเกลียดคอมมิวนิสต์อย่างเข้ากระดูกดำ แต่ตอนหลังผมได้คุยกับคนบางคน เขามองความสำคัญในระดับสูงในการทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม

... คุณรู้ไหม ผมชอบเที่ยวป่ามาก ผมออกเรื่อย... และผมก็พบกับเขาแถวป่าทกบิล คุณเชื่อไหม ผมมันเดินเข้าออกสบายมาก เหมือนเป็นเพื่อนกันนะ ตอนหลังที่ผมเปลี่ยนความคิดก็เพราะผมได้คุยกับเขา คนๆนั้นเป็นคนเรียบร้อย พูดจาสุภาพ จริงใจ มีเหตุผล เขาพูดดีกว่าที่คุณคุยกับผมนี่อีก เรียกผมคุณออดทุกที...

ปัญญา ทองเจือ หลังไหลคำพูด ความรู้สึกออกมาเหมือนกระแสน้ำที่เซียวกราก ท่าทางเขาเป็นกันเองกับเรามาก การสนทนาระหว่างเราเป็นไปอย่างคั่นเต๋น ด้วยบรรยากาศมิตรภาพอย่างแท้จริง ปัญญาพูดต่อ อย่างที่เราไม่คาดคิดว่าจะได้ยินมาก่อน

“คุณรู้ไหม ผกก. ต่อสู้กับทางการ เพราะอะไร ก็เพราะรัฐบาลปราบเขา กับประชาชนพวกเขาแสนจะดีตอบ เพราะอะไร เพราะประชาชนคือยังข้าวของเขา คอมมิวนิสต์เป็นผู้เหรอก็ค้นธรรมชาติๆนั่นแหละ ผมไม่เห็นกลัวเลย ผมคุยกับเขาได้ เราคุยกันด้วยความคิดใคร่ถูกใคร่ผิดก็ว่ากันไป...”

ภาพของลัทธิที่ถูกปลุกขึ้นมา หลอกกันเสียมนาน คนในยุคสมัยหนึ่งก็ถูกหลอกอย่างรุนแรงคุณเห็นแต่เขาบอกว่าโหดร้ายทารุณอย่างไรโน่นอย่างนี้ ผิดกับคนรุ่นใหม่ๆในปัจจุบัน เหตุการณ์บ้านเมืองเปลี่ยนไป พวกเขามีโอกาสศึกษามาก ก็เลยได้รับภาพใหม่ๆ ที่ถูกต้องมา...”

ไม่น่าเชื่อว่า ดาราภาพยนตร์อย่างปัญญา ทองเจือ จะสนใจเรื่องการเมืองถึงขนาดนี้ ทั้งนี้เพราะดาราโดยทั่วไปมักจะพยายามปฏิเสธที่จะรับรู้เรื่องราวเหล่านี้ ปัญญา น่าจะเป็นแบบอย่างให้ดาราคอนอมมองเห็นและหันมาสนใจการเมืองเสียบ้าง

เพราะปัญญาสนใจเรื่องการเมือง เขาจึงพูดเรื่องราวในวงการบันเทิงน้อยมาก อีกอย่างหนึ่งเขาไม่ถือว่าอาชีพดาราเป็นอาชีพหลัก เขาแสดงหนังก็อย่างสมัครเล่นเสียมากกว่า

“ผมเล่นหนัง ก็เหมือนนักมวย ต้องดูว่าจะชกกับใคร ตัวเล็กตัวใหญ่ แก่ไหน ผมต้องดูสคริปก่อน ถ้าผู้สร้างไม่ให้ผมก็ไม่เล่น ผมเลือกบทที่มันเป็นแคแรกเตอร์ของผม คอผมทำงานที่โอปอเอ็มเป็นงานหลัก บางครั้งไปติดต่อธุรกิจ มีเด็กมาทักทาย บางทีในแง่งานของผมมันก็เสีย แต่ในฐานะดารามันก็มีประโยชน์ในแง่คนจำได้ ไปติดต่อใครมันก็ง่ายเข้า”

บนตึกชั้นหกของโอปอเอ็มในวันนั้น ปัญญา ทองเจือ ให้อะไรกับเรามากพอสมควร ความคิดอย่างปัญญาเป็นความคิดที่จะไม่มัวนตาย เพราะความคิดของเขาเป็นความคิดที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง เขาเป็นดาราได้อย่างดี ถ้าเขาเลือกที่จะเป็น เพราะเขามุ่งมั่นพื้นฐานทางความคิดที่ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อความถูกต้อง แต่ความถูกต้องอันนั้นต้องพิสูจน์ให้เขาเห็นด้วยเหตุด้วยผล

ถนนของวงการบันเทิงจะเป็นอย่างไรในอนาคต นั้นขึ้นอยู่กับว่าสถานการณ์บ้านเมืองจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร แต่ในฐานะคนในวงการบันเทิงถ้าจะรุ่งโรจน์สดใสในอนาคตอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับ จะมีคนพยายามเข้าใจอะไรต่ออะไรแบบปัญญา ทองเจือหรือเปล่า แล้วเมื่อนั้นเราค่อยมากุญเพลงเรื่องหนึ่งกันอีกครั้ง

สุระ สุริยวงศ์
จักรี ๕๓

โรคไร้เตียงสาของหนัง

สมัยที่เปอร์ซเกรงด์หลุดเข้าฉาย คราวก่อน ไม่ได้สนใจเท่าไรนัก ก็เลยไม่ทราบรายละเอียดอะไรมากมาย นอกจากว่า เป็นเรื่องที่เกิดจากข้าศึกเกรียวกราว ทั่วโลกเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการแพทย์ ที่สามารถนำอวัยวะสำคัญบางอย่างจากคนๆหนึ่ง (ซึ่งมักจะตายไปแล้ว) ไปแทนอวัยวะของคนอีกคนหนึ่ง(ซึ่งตายไปเพียงบางส่วน) แล้วคงจะเป็นที่ทราบกันว่าเปอร์ซได้รับอวัยวะอะไรมา

สำหรับ *เปอร์ซเกรงด์แล้ว* ก็เป็นเรื่องราวต่อไปของพระเอกคนนั้น เนื้อเรื่องไม่มีอะไรมากนัก เปอร์ซหลบหนีความอดฉาวไปลอยเรือใบกลางมหาสมุทรใหญ่ คมแต่เหล่าแซมเปญเพียงอย่างเดียวปลอดภัยจากโรคที่ระบาดเนื่องจากเครื่องบินที่ชนอาวุธลับเป็นสารเคมีเกิดระเบิดกลางอากาศ ทำให้น้ำทะเล และน้ำในแม่น้ำดำคล่องมีสารเคมีผสมอยู่ โรคที่ระบาดนั้นก็คือ โรคกามตายด่วน ซึ่งผู้ชายทุกคนในโลกเป็นหมดยกเว้นเปอร์ซ เพราะเปอร์ซดื่มแซมเปญเพียงอย่างเดียว

เปอร์ซจึงกลายเป็นทรพียากรที่มีค่าของอังกฤษ ซึ่งทำให้นายกรัฐมนตรีอังกฤษดีใจเป็นพิเศษ เพราะเท่ากับเป็นการกัญหาคุกตาให้อังกฤษ ซึ่งกำลังประสบภาวะตกต่ำอย่างร้ายแรงจนเป็นเพียงประเทศ "ชั้น ๕" ของโลกในฐานะดัชนี เปอร์ซจึงต้องบริกรรมคาถาที่ใคร่คิดเลือกมาจากทั่วโลก

ความตลกของหนังเรื่องนี้ อยู่ที่เรื่องราวของชนชั้นพิเศษของเปอร์ซ ตลอดทั้งเรื่อง ก็ทำให้หัวเราะได้บ้าง แต่ก็บางเวลาที่เราน่าอดอารมณ์ขันไป ทำให้เราน่าสงสัยว่าเป็นไปได้ อย่างไม่ไรที่เปอร์ซจะลอยเรือตั้ง ๑ ปี จตุรัส ๕๔

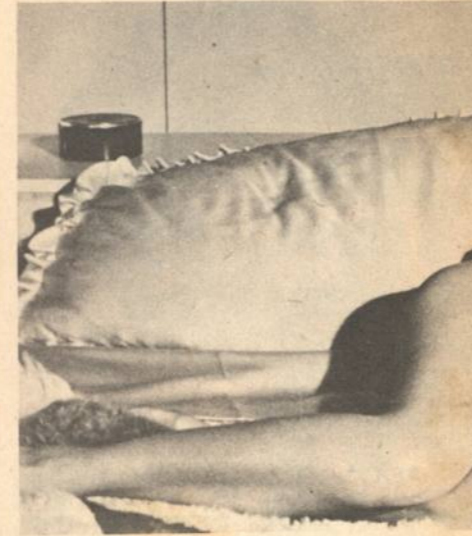
โดยไม่กลั่นน้ำอย่างอื่นใดนอกจากแซมเปญเลย แม้กระทั่งจากปลาที่ จะต้องตกมากินจากทะเล

เปอร์ซเกรงด์แล้ว มีดารแสดงมากมาย แต่ไม่มีคนที่มีโอกาสแสดงฝีมือ ทนถักได้มึน จุด กัสัน ในบทนักวิทยาศาสตร์อเมริกันที่เป็นโรคเส้นประสาทได้เหมือนสตรีอเมริกันที่เคยพบเคยเห็นทั้งในและนอกจอหนัง และแฮร์ เอช. คอร์เบตต์ ซึ่งแสดงเป็นนายกรัฐมนตรีล้อเลียนนายแฮร์โวลด์ วิลสัน ได้ดี ทั้งในการพูดสำเนียงภาคเหนือ และการหลงพิศواس



คำพูดของตัวเองจนถึงขนาดที่เมื่อพูดถึงความยิ่งใหญ่ของตัวเองและความรักชาติแล้ว ๗พณฯ นายกรัฐมนตรีถึงกับลมเรื่องอันเสียหายหมด เพราะความสนใจแต่ตัวเองจึงมุ่งอยู่แต่คำเพื่อเจ้ที่แอบแฝงมาในรูปความรักชาติ และความมุ่งมั่นในอุดมการ

เรามีโอกาสดูหนังลอนักการ เมืองอังกฤษ อเมริกา และประเทศอื่นๆ มาพอสมควร แต่ก็ยังไม่ออกว่าจะมีนายกรัฐมนตรีไทยสักกี่คนที่จะใจสปอร์ตยอมให้หนังไทยล้อเลียนตัวเอง หรือมีกองเซ็นเซอร์ไทยสักกี่คนที่จะอนุญาตให้หนังล้อ



"ผู้ใหญ่" ผ่านการตรวจโดยไม่เกรงกลัวว่าจะถูกจับตาคงตำแหน่งที่จริงจะว่าวิลสัน ใจสปอร์ตที่ยอมให้เขาล้อเลียนก็ไม่เชิงถูกนัก

เพราะฉันไม่ยอมที่จะโดนประชาชนจับตาคกรบอง ไปเองในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ผิดกับเจ้าหน้าที่บช.สองคน ซึ่งยอมล้อเลียนตัวเองให้ ความร่วมมือกับความไร้สาระของหนังเรื่องนี้ โดยแสดงบทตลกกับอาชีพจริงของตน ไม่เกิด แบร์เรตต์ ปกติเป็นโฆษก และพิศกรในรายการสรุปรายรอบประเทศ เหมือนกับรายการที่ปรากฏในหนังเรื่องนี้ และเบอร์นาร์ด ฟอดด์ เป็นนักข่าวในรายการประเภทนี้

ส่วนชมพูชมพู ซึ่งโฆษณากันนักหนาว่าเป็นคนแปลคำบรรยายหนังเรื่องนี้ ก็ไม่ได้ทำอะไรได้ไปกว่านักเขียนคำบรรยายคนอื่นๆที่แปลผิดจนเสียใจความเลหหมดความตลกไปเลยก็ยังคงมีอยู่

ในขณะที่ *เปอร์ซเกรงด์แล้ว* เป็นเรื่องได้เซตชุดตลอดทั้งเรื่อง *ไอ้หัวแดงโม* เป็นหนังตลกประเภทไร้เตียงสาที่สุด ตามแบบของชาร์ล แชปลิน หรือบัสเตอร์ คิตตัน สังกั

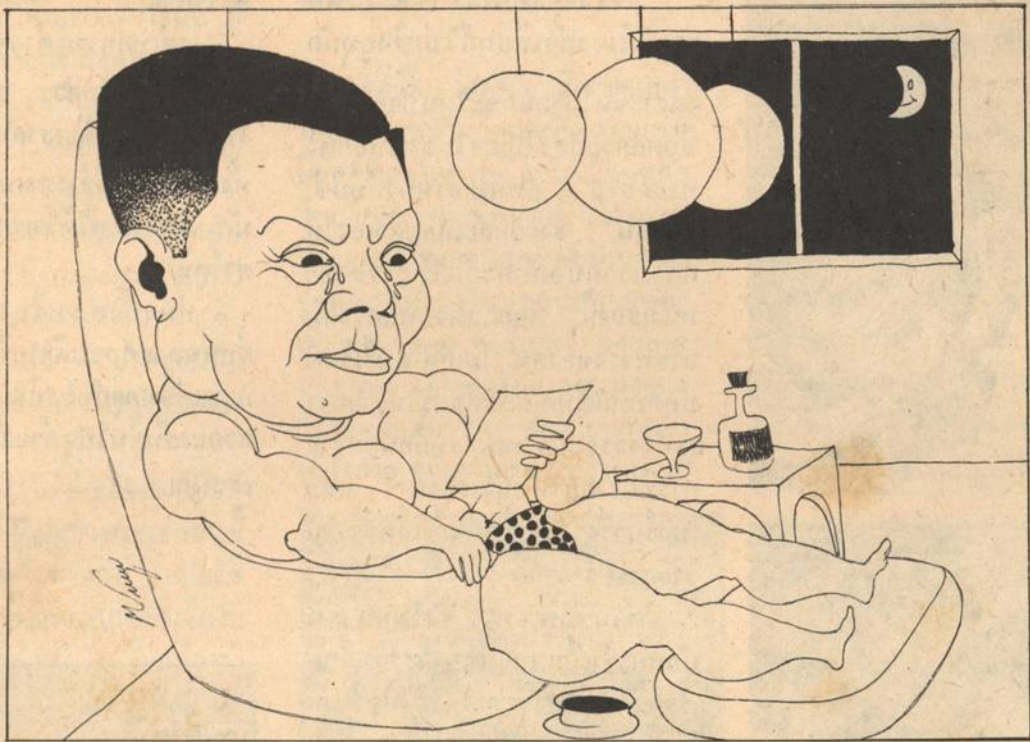
เหมือนกับ *เปอร์ซเกรงด์แล้ว* ก็คือเนื้อเรื่องของ *ไอ้หัวแดงโม* ไม่มีสาระอะไรเลย

แต่เหตุการณ์ต่างๆ นับว่าน่าตลกขบขันดีพอควร อย่างน้อยคนดูในโรงที่ไปดูได้เฮฮากันอย่างกึกกรนทั้งๆที่ไม่ได้มีจำนวนมากมายเท่าใดนัก อาจเรียกได้ว่าเข้าประเภทหนังการ์ตูน

หนังทั้งสองเรื่องนี้คงจะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดได้พอสมควรแต่ขึ้นอยู่กับรสนิยม ทางตลกของคนเสั้นต้นไปดูด้วยสักคนหนัง คงจะสนุกแน่

ไมตรี อิงภากรณ์

เกร็ดหนัง
เปอร์ซเกรงด์แล้ว (Percy's Progress)/ราล์ฟ ทอมส์ กำกับ/เบตต์ อ. บอกซ์ อำนวยการสร้าง/ชด คอดิน เขียนบท/เอียน เลอเฟรอนีส เพิ่มเติมบทสนทนา/นำแสดงโดย ลี ลิวส์สัน, เอลเก ซอมเมอร์, เดนโฮล์ม เอลเลียต, จูด กัสัน, แฮร์ริ เอช. คอร์เบตต์, วินเซนต์ ไพรซ์, อาเดรียน ปอสตา, แบร์รี ฮัมฟริส, จูดิธ เจจ, เจมส์ บรช, รอนดีดี เฟรเซอร์, ไมโล โอ'เฮ, แอนโธนี่ แอนดรูวส์, เบอร์นาร์ด ลี, แมกคลิน สมิธ ฯลฯ/สร้างพ.ศ. ๒๕๑๓/ตัดเล็ลประมาณ ๙๐ นาที
ไอ้หัวแดงโม (The Man Adventure of the Bouncing Beauty) โรแบร์ต เดห์ร กำกับและเขียนบท/เจอร์าร์ด กาลัว แต่งเพลง/ลูอีส เดอ ฟูนส์และโรแบร์ต เดห์ว แสดงนำ/สร้างพ.ศ. ๒๕๑๑/ยาวประมาณ ๘๘ นาที



ถึงบุญชัย

ว่ายังงี้ อัวบอกแล้วว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญทหารมันยาก ขนาดไหน ฉลาดนั้นตั้งแต่กลับจากเวียดนามแล้ว อัวย้ายให้มันไปสอนหนังสือ ก็เพราะอัวร์ว่า พวกคนพอไปรบได้ ใกล้ชิดกับลูกน้องมันก็จะคิดใหญ่ ไม่คิดหน้าคิดหลัง

ที่จริงอัวก็เห็นว่า มันอาจจะเลิกความคิดอยากดังแล้ว แต่เห็นรายชื่อนั้นว่า เป็นคนที่คิดจะทำกรใหญ่กรงน อัวก็ไม่แปลกใจนัก เพราะว่าพวกถือเองดันเอามันออกจากหน้าทสอนหนังสือของมันเองนี่หว่า

อัวร์ว่าการส่งทหารไปรบต่างประเทศนั้นมันทั้งผลเสีย และผลดี ผลเสียมันก็จะเกิดจากความจริงที่ว่า ทหารพวกนั้นมันรู้ว่ามันมีประสบการณ์ทางการรบกัน พวกที่อยู่ในกรุงเทพฯ ไม่มีประสบการณ์ด้านนั้น ก็มักจะคิดฮึกเหิมอยากดัง ส่วนผลดีก็อย่างที่รู้ๆกันนั่นแหละ ได้ความช่วยเหลือจากอัวก็มาแบ่งปันกันพอหอมปากหอมคอ คว้าชुरชัยก็ได้ อัวจับมันไว้เป็นบ่าเสี่ยหลายบักก็เพราะอย่างนั้น เพราะอูแวมันแล้ว ก็คงอยากจะทำใหญ่แน่

คนเขามาบอกอัวกันว่าตั้งแต่สืบสืบตลา พวกเราแตกกันมาก ตั้งแต่พวกถือไม่ยอมทำตามคำสั่งของอัว ก็แตกกันดิบหนายเลย ไม่มีใครเชื่อฟังใครกัน คนโรงเหล้าเขามาบอกว่า เดียวมันกลุ่มทหารยศพันเอกพันโทมันแข่งข้อกันไม่ยอมทำตามคำสั่งของพวกถือกัน แตกกันเป็นหลายกลุ่มหลายเหล่า พวกศักดินาก็พยายามทำให้พวกเราแตก

กันเอง พวกชัยมันก็ตั้งใจตายหา อัวบอกแล้วว่าถ้าพวกเราแตกกันอีกหนพึ่งแน่ แล้วมันก็ฟังจริงๆ นี่อัวก็ก็จะไม่ให้สตางค์ออกแล้ว จะทำอย่างไรกัน

อัวมองๆ แล้ว ก็ไม่รู้จะทำยังไงดี อัวพวกหนุ่มๆ นั้นมันไม่ค่อยจะรูเรื่องนัก อยากจะมันทำเดี่ยว เพื่อนเจ้าเด็ก รุนเดยวกัน อัวเห็นขอเข้ากลุ่มคิดจะทำโน้นทำนอยู่เสมอ แต่มันก็คุมกำลังไม่ได้

เจ้ากฤษณ์นั้นนิสัยเป็นอย่างมานาน พอจะต้องตัดสินใจว่าจะเอาอย่างไร เมื่อคราวสืบสืบตลาที่เจ้ากฤษณ์นั้นแหละ ที่ไม่ตัดสินใจสักที จนในที่สุดพังกันทงหนอมทั้งอัว มาคราวนี้ มันจะรู้รูปประหารก็ไม่รู้รูปประหาร รัๆ รอๆ อยู่ได้ นี่พวกทหารหนุ่มมันคงไม่ยอมให้กฤษณ์ลากพวกมันไปแล้ว มันคงคิดจะทำใหญ่กันเอง ถือเองอัวก็ได้ยินมาว่ามีคนดั้นๆ อยู่เหมือนกัน อัวว่าเก็ชฉฉดีกว่า ไม่งั้นจะถูกเด็กมันนอนหงอกเอาที่หลัง นี่คุณหญิงเขาเข้าไปกรุงเทพฯ มาสองสามหนแล้ว ก็เห็นไม่มีอะไร คุณหญิงเขาบอกว่า ชักกลุ่มๆ กันแล้ว อัวเองก็กำลังคิดว่าจะไปเยี่ยมบ้านสักครึ่ง

บอกเจ้ากฤษณ์ด้วยว่าไม่ต้องคิดว่าอัวจะกลับมาทำอะไรไม่ดี ต่อให้ช่างมาคุด อัวก็ไม่เอาแล้ว ตอนนั้นใครทำอะไรก็บ้าแน่ๆ

สังคมศาสตร์ปริทัศน์



ก๊วยหล็อง
ภาค 3

ก้ำจัด
จักรวรรดินิยม
ลัทธิระบบผูกขาด

อ่าน: ชีวตบอง เขียว สัมพันธ์ แห่งชมรมแดง



จุด รวม



หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์



ทุกฉบับที่ผ่านมามี
พิสูจน์ได้แล้วว่า
เรา จุดรวม



มุ่ง
สัมพันธ์ความจริง

